

Rekrutteringsmønstre til bachelor- og masterprogrammene ved Fakultet for helsevitenskap, OsloMet – storbyuniversitetet

Lasse Holtar

CC-BY-SA versjon 4.0

OsloMet Skriftserie 2023 nr 9

ISSN 2535-6984 (trykt)

ISSN 2535-6992 (online)

ISBN 978-82-8364-525-5 (trykt)

ISBN 978-82-8364-526-2 (online)

OsloMet – storbyuniversitetet
Universitetsbiblioteket
Skriftserien
St. Olavs plass 4,
0130 Oslo,
Telefon (47) 64 84 90 00

Postadresse:
Postboks 4, St. Olavs plass
0130 Oslo

Trykket hos Byråservice

Trykket på Scandia 2000 white, 80 gram på materiesider/200 gram på coveret

Rapporten er kvalitetssikret av Håvard Helland og Beate Elvebakk

Godkjent av Beate Elvebakk, Senter for profesjonsforskning

Forord

Denne rapporten er utarbeidet ved Senter for profesjonsforskning på oppdrag fra OsloMet – storbyuniversitetet. Formålet med rapporten er å kartlegge demografiske kjennetegn blant studentene som begynner på Fakultet for helsevitenskaps ulike bachelor- og masterprogram. Denne informasjonen sammenlignes så med studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved øvrige universiteter og høyskoler i Norge. Analysene i rapporten er basert på registerdata fra Statistisk sentralbyrå (SSB). Data er tilrettelagt av Kristin Vikan Sjurgard, mens Lasse Holtar har produsert teksten under prosjektledelse av Håvard Helland. Takk til Beate Elvebakk, Håvard Helland og Kristin Vikan Sjurgard for nyttige kommentarer og innspill.

Oslo, august 2023

Innhold

Forord	1
Innhold	3
Tabeller	12
Sammendrag	16
1 Innledning	23
1.1 Rapportens oppbygging	24
1.1.1 Studieprogrammene som undersøkes per institutt ved HV	24
1.2 Datagrunnlag	25
2 Kjønnnsfordeling	27
2.1 Kjønnnsfordeling ved Institutt for atferdsvitenskap	28
2.1.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	28
2.1.2 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i vernepleie	29
2.1.3 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	30
2.2 Kjønnnsfordeling ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	31
2.2.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i tannteknikk	31
2.2.2 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	32
2.2.3 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i bioingeniørfag	33
2.2.4 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i radiografi	34
2.2.5 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	35
2.3 Kjønnnsfordeling ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	36
2.3.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i sykepleie	36
2.3.2 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i paramedisin	37
2.3.3 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	38
2.3.4 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i jordmorfag	39
2.3.5 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i anestesisykepleie	40
2.3.6 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i intensivsykepleie	41
2.3.7 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i barnesykepleie	42
2.3.8 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	43
2.3.9 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i samfunnsernæring	44
2.3.10 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid	45
2.4 Kjønnnsfordeling ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi	46
2.4.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i ergoterapi	46

2.4.2	Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi.....	47
2.4.3	Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	48
2.4.4	Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag.....	49
2.4.5	Kjønnsfordeling ved masterprogram i rehabilitering og habilitering.....	50
2.4.6	Kjønnsfordeling ved masterprogram i ergoterapi.....	51
2.4.7	Kjønnsfordeling ved masterprogram i fysioterapi.....	52
3	Alder ved studiestart	53
3.1	Alder ved studiestart ved Institutt for atferdsvitenskap	54
3.1.1	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse ..	54
3.1.2	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i vernepleie	55
3.1.3	Alder ved studiestart ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse.....	56
3.2	Alder ved studiestart ved Institutt for naturvitenskapelig helsefag	57
3.2.1	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i tannteknikk	57
3.2.2	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning	58
3.2.3	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i bioingeniørfag	59
3.2.4	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i radiografi.....	60
3.2.4	Alder ved studiestart ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	61
3.3	Alder ved studiestart ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	62
3.3.1	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i sykepleie.....	62
3.3.2	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i paramedisin.....	63
3.3.3	Alder ved studiestart ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling.....	64
3.3.4	Alder ved studiestart ved masterprogram i jordmorfag	65
3.3.5	Alder ved studiestart ved masterprogram i anestesisykepleie	66
3.3.6	Alder ved studiestart ved masterprogram i intensivsykepleie.....	67
3.3.7	Alder ved studiestart ved masterprogram i barnesykepleie.....	68
3.3.8	Alder ved studiestart ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid.....	69
3.3.9	Alder ved studiestart ved masterprogram i samfunnsnærings.....	70
3.3.10	Alder ved studiestart ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid.....	71
3.4	Alder ved studiestart ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi.....	72
3.4.1	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ergoterapi.....	72
3.4.2	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi	73
3.4.3	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck.....	74

3.4.4	Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	75
3.4.5	Alder ved studiestart ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	76
3.4.6	Alder ved studiestart ved masterprogram i ergoterapi	77
3.4.7	Alder ved studiestart ved masterprogram i fysioterapi	78
4	Karakterer fra videregående opplæring	79
4.1	VGO-karakterer ved Institutt for atferdsvitenskap	80
4.1.1	VGO-karakterer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	80
4.1.2	VGO-karakterer ved bachelorprogram i vernepleie	81
4.1.3	VGO-karakterer ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	82
4.2	VGO-karakterer ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	83
4.2.1	VGO-karakterer ved bachelorprogram i tannteknikk	83
4.2.2	VGO-karakterer ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	84
4.2.3	VGO-karakterer ved bachelorprogram i bioingeniørfag	85
4.2.4	VGO-karakterer ved bachelorprogram i radiografi	86
4.2.5	VGO-karakterer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	87
4.3	VGO-karakterer ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	88
4.3.1	VGO-karakterer ved bachelorprogram i sykepleie	88
4.3.2	VGO-karakterer ved bachelorprogram i paramedisin	89
4.3.3	VGO-karakterer ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	90
4.3.4	VGO-karakterer ved masterprogram i jordmorfag	91
4.3.5	VGO-karakterer ved masterprogram i anestesisykepleie	92
4.3.6	VGO-karakterer ved masterprogram i intensivsykepleie	93
4.3.7	VGO-karakterer ved masterprogram i barnesykepleie	94
4.3.8	VGO-karakterer ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	95
4.3.9	VGO-karakterer ved masterprogram i samfunnsernæring	96
4.3.10	VGO-karakterer ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid	97
4.4	VGO-karakterer ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi	98
4.4.1	VGO-karakterer ved bachelorprogram i ergoterapi	98
4.4.2	VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi	99
4.4.3	VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	100
4.4.4	VGO-karakterer ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	101
4.4.5	VGO-karakterer ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	102
4.4.6	VGO-karakterer ved masterprogram i ergoterapi	103
4.4.7	VGO-karakterer ved masterprogram i fysioterapi	104

5	Tidligere erfaring fra universitet/høyskole (UH)	105
5.1	Tidligere UH-erfaring ved Institutt for arbeidsvitenskap	106
5.1.1	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	106
5.1.2	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i vernepleie	107
5.2	Tidligere UH-erfaring ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	108
5.2.1	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i tannteknikk	108
5.2.2	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	109
5.2.3	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i bioingeniørfag	110
5.2.4	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i radiografi	111
5.3	Tidligere UH-erfaring ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	112
5.3.1	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i sykepleie	112
5.3.2	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i paramedisin	113
5.4	Tidligere UH-erfaring ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi	114
5.4.1	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ergoterapi	114
5.4.2	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi	115
5.4.3	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	116
5.4.4	Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	117
6	Foreldres utdanningsnivå	118
6.1	Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for atferdsvitenskap	119
6.1.1	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse	119
6.1.2	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet vernepleie	120
6.1.3	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse	121
6.2	Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	122
6.2.1	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk	122
6.2.2	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning	123
6.2.3	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag	124
6.2.4	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i radiografi	125
6.2.5	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	126
6.3	Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	127
6.3.1	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i sykepleie	127
6.3.2	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i paramedisin	128
6.3.3	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	129

6.3.4	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i jordmorfag	130
6.3.5	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie	131
6.3.6	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie	132
6.3.7	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i barnesykepleie	133
6.3.8	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	134
6.3.9	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i samfunnsernæring	135
6.3.10	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid	136
6.4	Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi	137
6.4.1	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi	137
6.4.2	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi	138
6.4.3	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning i mensendieck	139
6.4.4	Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	140
6.4.5	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	141
6.4.6	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i ergoterapi	142
6.4.7	Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i fysioterapi	143
7	Foreldres inntektsnivå	144
7.1	Foreldres inntektsnivå ved Institutt for atferdsvitenskap	145
7.1.1	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	145
7.1.2	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i vernepleie	146
7.1.3	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	147
7.2	Foreldres inntektsnivå ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	148
7.2.1	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk	148
7.2.2	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning	149
7.2.3	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag	150
7.2.4	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i radiografi	151
7.2.5	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	152
7.3	Foreldres inntektsnivå ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	153
7.3.1	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i sykepleie	153
7.3.2	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i paramedisin	154
7.3.3	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	155
7.3.4	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i jordmorfag	156

7.3.5	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie	157
7.3.6	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie.....	158
7.3.7	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i barnesykepleie	159
7.3.8	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid.....	160
7.3.9	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i samfunnsernæring.....	161
7.3.10	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid.....	162
7.4	Foreldres inntektsnivå ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helse teknologi	163
7.4.1	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi	163
7.4.2	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi	164
7.4.3	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck.....	165
7.4.4	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	166
7.4.5	Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i rehabilitering og habilitering	167
7.4.6	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i ergoterapi	168
7.4.7	Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i fysioterapi	169
8	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer.....	170
8.1	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for atferdsvitenskap	171
8.1.1	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	171
8.1.2	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i vernepleie.....	172
8.1.3	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse.....	173
8.2	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	174
8.2.1	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i tannteknikk.....	174
8.2.2	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning.....	175
8.2.3	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i bioingeniørfag	176
8.2.4	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i radiografi.....	177
8.2.5	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	178
8.3	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid.....	179

8.3.1	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i sykepleie.....	179
8.3.2	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i paramedisin.....	180
8.3.3	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling.....	181
8.3.4	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i jordmorfag.....	182
8.3.5	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i anestesisykepleie.....	183
8.3.6	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i intensivsykepleie	184
8.3.7	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i barnesykepleie	185
8.3.8	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	186
8.3.9	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i samfunnsernæring	187
8.3.10	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid	188
8.4	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi.....	189
8.4.1	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i ergoterapi	189
8.4.2	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i fysioterapi.....	190
8.4.3	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck.....	191
8.4.4	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag.....	192
8.4.5	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i rehabilitering og habilitering.....	193
8.4.6	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i ergoterapi.....	194
8.4.7	Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i fysioterapi.....	195
9	Innvandrerbakgrunn.....	196
9.1	Innvandrerbakgrunn ved Institutt for atferdsvitenskap.....	197
9.1.1	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse.	197
9.1.2	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i vernepleie	198

9.1.3	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse.....	199
9.2	Innvandrerbakgrunn ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	200
9.2.1	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i tannteknikk	200
9.2.2	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	201
9.2.3	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i bioingeniørfag.....	202
9.2.4	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i radiografi.....	203
9.2.5	Innvandrerbakgrunn ved masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	204
9.3	Innvandrerbakgrunn ved Institutt for sykeleie og helsefremmende arbeid	205
9.3.1	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i sykeleie	205
9.3.2	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i paramedisin	206
9.3.3	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i sykeleie – klinisk forskning og fagutvikling.....	207
9.3.4	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i jordmorfag.....	208
9.3.5	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i anestesisykeleie.....	209
9.3.6	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i intensivsykeleie	210
9.3.7	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i barnesykeleie.....	211
9.3.8	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid.....	212
9.3.9	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i samfunnsernæring.....	213
9.3.10	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid.....	214
9.4	Innvandrerbakgrunn ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi	215
9.4.1	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i ergoterapi	215
9.4.2	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i fysioterapi	216
9.4.3	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck.....	217
9.4.4	Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag.....	218
9.4.5	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	219
9.4.6	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i ergoterapi	220
9.4.7	Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i fysioterapi.....	221
10	Oppvekstregioner	222
10.1	Oppvekstregioner ved Institutt for atferdsvitenskap.....	223
10.1.1	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse.....	223
10.1.2	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i vernepleie	224
10.1.3	Oppvekstregioner ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	226

10.2	Oppvekstregioner ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag	227
10.2.1	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i tannteknikk	227
10.2.2	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	228
10.2.3	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i farmasi – bioingeniørfag	229
10.2.4	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i radiografi.....	231
10.2.5	Oppvekstregioner ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin.....	232
10.3	Oppvekstregioner ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	233
10.3.1	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i sykepleie	233
10.3.2	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i paramedisin	235
10.3.3	Oppvekstregioner ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling.....	236
10.3.4	Oppvekstregioner ved masterprogram i jordmorfag	237
10.3.5	Oppvekstregioner ved masterprogram i anestesisykepleie	239
10.3.6	Oppvekstregioner ved masterprogram i intensivsykepleie	240
10.3.7	Oppvekstregioner ved masterprogram i barnesykepleie.....	242
10.3.8	Oppvekstregioner ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	243
10.3.9	Oppvekstregioner ved masterprogram i samfunnsnærings.....	245
10.3.10	Oppvekstregioner ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid	246
10.4	Oppvekstregioner ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi	247
10.4.1	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i ergoterapi	247
10.4.2	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i fysioterapi	249
10.4.3	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	250
10.4.4	Oppvekstregioner ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	251
10.4.5	Oppvekstregioner ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	252
10.4.6	Oppvekstregioner ved masterprogram i ergoterapi	253
10.4.7	Oppvekstregioner ved masterprogram i fysioterapi	254
11	Oppvekstbydeler i Oslo	255
11.1	Oppvekstbydeler ved Institutt for atferdsvitenskap	256
11.1.1	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	256
11.1.2	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i vernepleie.....	257
11.1.3	Oppvekstbydeler ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	258
11.2	Oppvekstbydeler ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag.....	259
11.2.1	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i tannteknikk.....	259
11.2.2	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning.....	260
11.2.3	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i bioingeniørfag	261

11.2.4	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i radiografi	262
11.2.5	Oppvekstbydeler ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin.....	263
11.3	Oppvekstbydeler ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid	264
11.3.1	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i sykepleie	264
11.3.2	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i paramedisin	266
11.3.3	Oppvekstbydeler ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	267
11.3.4	Oppvekstbydeler ved masterprogram i jordmorfag	268
11.3.5	Oppvekstbydeler ved masterprogram i anestesisykepleie	269
11.3.6	Oppvekstbydeler ved masterprogram i intensivsykepleie	270
11.3.7	Oppvekstbydeler ved masterprogram i barnesykepleie	271
11.3.8	Oppvekstbydeler ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid .	272
11.3.9	Oppvekstbydeler ved masterprogram i samfunnsernæring	273
11.3.10	Oppvekstbydeler ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid	274
11.4	Oppvekstbydeler ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi.....	275
11.4.1	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i ergoterapi	275
11.4.2	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i fysioterapi.....	276
11.4.3	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck..	277
11.4.4	Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	278
11.4.5	Oppvekstbydeler ved masterprogram i rehabilitering og habilitering.....	279
11.4.6	Oppvekstbydeler ved masterprogram i ergoterapi.....	280
11.4.7	Oppvekstbydeler ved masterprogram i fysioterapi	281

Tabeller

Tabell 1.1.1 Forkortelser og hele navn på utdanningsinstitusjoner som brukes i rapporten	25
Tabell 2.1.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse.....	28
Tabell 2.1.2 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i vernepleie	29
Tabell 2.1.3 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	30
Tabell 2.2.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i tannteknikk.....	31
Tabell 2.2.2 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	32
Tabell 2.2.3 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i bioingeniørfag.....	33
Tabell 2.2.4 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i radiografi.....	34
Tabell 2.2.5 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin...	35
Tabell 2.3.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i sykepleie	36
Tabell 2.3.2 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i paramedisin	37
Tabell 2.3.3 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling.....	38
Tabell 2.3.4 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i jordmorfag.....	39
Tabell 2.3.5 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i anestesisykepleie	40
Tabell 2.3.6 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i intensivsykepleie	41
Tabell 2.3.7 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i barnesykepleie.....	42
Tabell 2.3.8 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	43
Tabell 2.3.9 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i samfunnsernæring.....	44
Tabell 2.3.10 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid.....	45
Tabell 2.4.1 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i ergoterapi	46
Tabell 2.4.2 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi	47
Tabell 2.4.3 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	48
Tabell 2.4.4 Kjønnnsfordeling ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag.....	49
Tabell 2.4.5 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	50
Tabell 2.4.6 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i ergoterapi	51
Tabell 2.4.7 Kjønnnsfordeling ved masterprogram i fysioterapi.....	52
Tabell 3.1.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	54
Tabell 3.1.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i vernepleie.....	55
Tabell 3.1.3 Alder ved studiestart ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	56
Tabell 3.2.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i tannteknikk.....	57
Tabell 3.2.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning.....	58
Tabell 3.2.3 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i bioingeniørfag	59
Tabell 3.2.4 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i radiografi	60
Tabell 3.2.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	61
Tabell 3.3.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i sykepleie.....	62
Tabell 3.3.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i paramedisin	63
Tabell 3.3.3 Alder ved studiestart ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	64
Tabell 3.3.4 Alder ved studiestart ved masterprogram i jordmorfag	65
Tabell 3.3.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i anestesisykepleie	66
Tabell 3.3.6 Alder ved studiestart ved masterprogram i intensivsykepleie.....	67
Tabell 3.3.7 Alder ved studiestart ved masterprogram i barnesykepleie	68
Tabell 3.3.8 Alder ved studiestart ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	69
Tabell 3.3.9 Alder ved studiestart ved masterprogram i samfunnsernæring	70

Tabell 3.3.10 Alder ved studiestart ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid	71
Tabell 3.4.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ergoterapi	72
Tabell 3.4.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi	73
Tabell 3.4.3 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck..	74
Tabell 3.4.4 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	75
Tabell 3.4.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	76
Tabell 3.4.6 Alder ved studiestart ved masterprogram i ergoterapi	77
Tabell 3.4.7 Alder ved studiestart ved masterprogram i fysioterapi	78
Tabell 4.1.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	80
Tabell 4.1.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i vernepleie	81
Tabell 4.1.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	82
Tabell 4.2.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i tannteknikk	83
Tabell 4.2.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	84
Tabell 4.2.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i bioingeniørfag	85
Tabell 4.2.4 VGO-karakterer ved bachelorprogram i radiografi	86
Tabell 4.2.5 VGO-karakterer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin..	87
Tabell 4.3.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i sykepleie	88
Tabell 4.3.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i paramedisin	89
Tabell 4.3.3 VGO-karakterer ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	90
Tabell 4.3.4 VGO-karakterer ved masterprogram i jordmorfag	91
Tabell 4.3.5 VGO-karakterer ved masterprogram i anestesisykepleie	92
Tabell 4.3.6 VGO-karakterer ved masterprogram i intensivsykepleie	93
Tabell 4.3.7 VGO-karakterer ved masterprogram i barnesykepleie	94
Tabell 4.3.8 VGO-karakterer ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	95
Tabell 4.3.9 VGO-karakterer ved masterprogram i samfunnsernæring	96
Tabell 4.3.10 VGO-karakterer ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid	97
Tabell 4.4.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i ergoterapi	98
Tabell 4.4.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi	99
Tabell 4.4.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	100
Tabell 4.4.4 VGO-karakterer ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	101
Tabell 4.4.5 VGO-karakterer ved masterprogram i rehabilitering og habilitering	102
Tabell 4.4.6 VGO-karakterer ved masterprogram i ergoterapi	103
Tabell 4.4.7 VGO-karakterer ved masterprogram i fysioterapi	104
Tabell 5.1.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	106
Tabell 5.1.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i vernepleie	107
Tabell 5.2.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i tannteknikk	108
Tabell 5.2.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning	109
Tabell 5.2.3 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i bioingeniørfag	110
Tabell 5.2.4 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i radiografi	111
Tabell 5.3.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i sykepleie	112
Tabell 5.3.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i paramedisin	113
Tabell 5.4.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ergoterapi	114
Tabell 5.4.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi	115
Tabell 5.4.3 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	116
Tabell 5.4.4 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	117
Tabell 6.1.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse	119

Tabell 6.1.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet vernepleie	120
Tabell 6.1.3 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse	121
Tabell 6.2.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk.....	122
Tabell 6.2.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning.....	123
Tabell 6.2.3 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag	124
Tabell 6.2.4 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i radiografi	125
Tabell 6.2.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	126
Tabell 6.3.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i sykepleie.....	127
Tabell 6.3.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i paramedisin.....	128
Tabell 6.3.3 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	129
Tabell 6.3.4 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i jordmorfag	130
Tabell 6.3.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie	131
Tabell 6.3.6 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie	132
Tabell 6.3.7 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i barnesykepleie	133
Tabell 6.3.8 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	134
Tabell 6.3.9 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i samfunnsernæring	135
Tabell 6.3.10 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid	136
Tabell 6.4.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi.....	137
Tabell 6.4.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi.....	138
Tabell 6.4.3 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning i mensendieck	139
Tabell 6.4.4 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	140
Tabell 6.4.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i rehabilitering og habilitering.....	141
Tabell 6.4.6 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i ergoterapi.....	142
Tabell 6.4.7 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i fysioterapi	143
Tabell 7.1.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse ..	145
Tabell 7.1.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i vernepleie.....	146
Tabell 7.1.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse.....	147
Tabell 7.2.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk.....	148
Tabell 7.2.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning	149
Tabell 7.2.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag	150
Tabell 7.2.4 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i radiografi	151
Tabell 7.2.5 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	152
Tabell 7.3.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i sykepleie.....	153
Tabell 7.3.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i paramedisin.....	154
Tabell 7.3.3 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling	155
Tabell 7.3.4 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i jordmorfag	156
Tabell 7.3.5 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie	157
Tabell 7.3.6 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie.....	158
Tabell 7.3.7 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i barnesykepleie	159

Tabell 7.3.8 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid	160
Tabell 7.3.9 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i samfunnsnæringsarbeid	161
Tabell 7.3.10 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid	162
Tabell 7.4.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi	163
Tabell 7.4.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi	164
Tabell 7.4.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck	165
Tabell 7.4.4 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag	166
Tabell 7.4.5 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i rehabilitering og habilitering	167
Tabell 7.4.6 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i ergoterapi	168
Tabell 7.4.7 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i fysioterapi	169
Tabell 8.1.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse	171
Tabell 8.1.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i vernepleie	172
Tabell 8.1.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse	173
Tabell 8.2.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i tannteknikk	174
Tabell 8.2.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning	175
Tabell 8.2.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i bioingeniørfag	176
Tabell 8.2.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i radiografi	177
Tabell 8.2.5 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin	178

Sammendrag

Denne rapporten undersøker rekrutteringsmønstrene til bachelor- og masterprogrammene ved Fakultet for helsevitenskap (HV) ved OsloMet – storbyuniversitetet etter en rekke demografiske kjennetegn ved studentene. Kjennetegnene inkluderer studentenes kjønn, alder ved studiestart, karakterer fra videregående opplæring, tidligere erfaring fra høyere utdanning, ulike mål på sosial bakgrunn, andel med innvandrerbakgrunn, oppvekstregion, samt andel fra hver bydel i Oslo.

Analysene omfatter så godt som alle studentene som begynte på et av bachelor- eller masterprogrammene ved HV sine fire institutter mellom 2017 og 2020, og som fortsatt var registrert som aktive studenter per 1. oktober i oppstartsåret. De demografiske kjennetegnene til studentene ved HV blir i tillegg sammenlignet med kjennetegnene til studentene som i samme periode begynte på tilsvarende studieprogram ved andre universiteter eller høyskoler i Norge.

Hovedfunnene for hvert institutt oppsummeres under.

Institutt for atferdsvitenskap

Kvinner er helt klart i flertall blant de nye studentene ved Institutt for atferdsvitenskap. Ved alle programmene instituttet tilbyr er majoriteten av studentene kvinner. Den største kvinneandelen finner vi ved bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse. Den største mannsandelen finner vi blant studentene ved masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse.

Instituttets to bachelorprogram domineres av studenter som var under 25 år ved studiestart. Begge bachelorprogrammene har over 60% i aldersgruppen 19-24 år, men den største andelen finner vi blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse. Ved instituttets masterprogram er det studentene over 29 år som utgjør den største enkeltgruppen.

Karaktersnittet fra videregående opplæring er høyere blant de nye studentene ved de to bachelorprogrammene enn det er for masterprogrammet. Det høyeste VGO-snittet finner vi blant studentene ved bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse, mens studentene ved masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse har det laveste snittet.

Over en fjerdedel av studentene som begynte på de to bachelorprogrammene har tidligere erfaring med høyere utdanning. Av disse har en større andel av studentene begynt på, men ikke fullført en universitet- eller høgskolegrad enn de som tidligere har fullført en grad. Andelen med tidligere erfaring er størst blant studentene ved bachelorprogrammet i vernepleie.

Bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse er det eneste der majoriteten av de nye studentene har foreldre med høyere utdanning. Ved bachelorprogrammet i vernepleie og masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse er studentene med foreldre om kun har fullført grunnskolen eller videregående opplæring i flertall.

Det gjennomsnittlige foreldreinntektsnivået ved Institutt for atferdsvitenskap varierer mellom studentene på de ulike studieprogrammene. Nivået er over medianen ved både bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse og masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse, men under ved bachelorprogrammet i vernepleie.

Under seks prosent av studentene ved hvert av de tre studieprogrammene vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføring. Foreldreandelen er lavere ved instituttets masterprogram enn det det er for de to bachelorprogrammene.

Bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse har den største andelen.

Majoriteten av de nye studentene ved instituttet har ikke innvandrerbakgrunn. Ved hvert av programmene instituttet tilbyr er andelen med innvandrerbakgrunn under en fjerdedel. Andelen er høyest blant studentene ved bachelorprogrammet i vernepleie og lavest ved masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse.

En høy andel av studentene vokste opp i enten Oslo eller det som tidligere var Akershus. Ved bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse er majoriteten fra Oslo eller Akershus, mens studenter fra områder/regioner utenfor Oslo eller Akershus er i flertall ved de to andre studieprogrammene. Andelen fra Oslo eller Akershus er likevel rundt 40% for begge programmene.

Institutt for naturvitenskapelige helsefag

Kvinner er i flertall blant de nye studentene ved Institutt naturvitenskapelige helsefag. Samtlige av studieprogrammene har over 70% kvinner. Den høyeste kvinneandelen finner vi blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag, mens bachelorprogrammet i radiografi har den høyeste mannsandelen ved instituttet.

Majoriteten av studentene var under 25 år ved studiestart ved instituttets tre bachelorprogram. Andelen under 25 år er størst ved bachelorprogrammet i radiografi. Ved instituttets masterprogram er aldersfordelingen jevnere, men studentene mellom 25 og 29 år utgjør den største enkeltgruppen.

Karaktersnittet fra videregående opplæring er over 4,0 for samtlige av studieprogrammene ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag VGO-snittet er lavest blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk og høyest blant de som begynte på bachelorprogrammet bioingeniørfag.

Rundt 30% av studentene ved de ulike bachelorprogrammene har tidligere erfaring med høyere utdanning. Andelen er størst ved bachelorprogrammet i tannteknikk og minst ved bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning. Andelen som har begynt på, men ikke fullført en grad er større enn de som allerede har fullført en grad.

Flertallet av studentene ved instituttet har foreldre med universitets- eller høgskolegrad. Andelen er klart høyest blant studentene ved bachelorprogrammet i tannteknikk og lavest ved bachelorprogrammet i bioingeniørfag. Andelen foreldre med bachelorgrad er større enn andelen med master- eller doktorgrad ved samtlige av studieprogrammene.

Det gjennomsnittlige foreldreinntektsnivået blant de nye studentene ved instituttet er under medianen. Inntektsnivået er lavest blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk og høyest blant studentene som begynte på masterprogrammet helse og teknologi – spesialisering i biomedisin.

Bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning er det eneste ved instituttet der over ti prosent av studentene vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Foreldreandelen er lavest blant de som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag.

Andelen med innvandrerbakgrunn er høy ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag. Ved to av bachelorprogrammene har flertallet av studentene innvandrerbakgrunn, mens over 30% har innvandrerbakgrunn ved de øvrige programmene. Andelen er høyest ved bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning og lavest ved masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin.

Både bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning og bachelorprogrammet radiografi har en overvekt av studenter med bakgrunn fra Oslo eller gamle Akershus. Andelen er høyest ved førstnevnte. Andelen er klart lavest blant studentene som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin.

Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

Kvinner er helt klart i flertall blant studentene ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid. Bachelorprogrammet i paramedisin er det eneste der kjønnsfordelingen er jevn, men også her er kvinner i flertall. Ved de øvrige studieprogrammene er 70% eller over kvinner. Kvinneandelen er størst ved masterprogrammet i jordmorfag,

Over en fjerdedel av studentene ved instituttets to bachelorprogram var under 25 år ved studiestart. Andelen under 25 år er høyest ved bachelorprogrammet i paramedisin. Ved masterprogrammene er andelen over 29 år høyest, bortsett fra ved masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid og masterprogrammet i samfunnnærering.

Karaktergjennomsnittet fra videregående opplæring er 4,0 eller over blant studentene ved samtlige av studieprogrammene. Studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin har høyest karaktersnitt mens studentene ved masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling har det laveste VGO-snippet.

Majoriteten av studentene på de bachelorprogrammene har ikke tidligere erfaring med høyere utdanning. Studentandelen med tidligere erfaring fra universitet eller høyskole varierer mellom rundt 24% og 30%. Andelen er lavest ved bachelorprogrammet i paramedisin og lavest ved bachelorprogrammet i sykepleie.

Masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid er det eneste studieprogrammet der majoriteten av studentene har foreldre uten noen form for høyere utdanning. Den høyeste andelen med foreldre med høyere utdanning finner vi blant studentene som begynte på

bachelorprogrammet i paramedisin. Ved samtlige av studieprogrammene er andelen med bachelorgrad størst.

Det gjennomsnittlige foreldreinntektsnivået ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid er over medianen. Nivået er høyest blant studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie og lavest blant studentene ved bachelorprogrammet i sykepleie.

Under seks prosent av studentene ved hvert av de ulike studieprogrammene ved instituttet vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen er høyest blant studentene ved bachelorprogrammet i sykepleie og lavest ved masterprogrammet i barnesykepleie.

Majoriteten av studentene ved instituttet har ikke innvandrerbakgrunn.

Bachelorprogrammet i sykepleie er det eneste der over en fjerdedel av studentene som begynte på studiet har innvandrerbakgrunn. Ved bachelorprogrammet i paramedisin, masterprogrammet i jordmorfag, masterprogrammet i anestesisykepleie, masterprogrammet i intensivsykepleie og masterprogrammet i barnesykepleie er andelen under ti prosent.

Ved ni av ti studieprogram er andelen studenter som vokste opp utenfor Oslo eller Akershus i flertall. Bachelorprogrammet i sykepleie er det eneste som har en overvekt av studenter fra Oslo og områdene rundt. Andelen er lavest blant studentene som begynte på masterprogrammet i samfunnsernæring.

Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

Kvinner er klart i flertall ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap helseteknologi.

Kvinneandelen er høyest blant studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi, mens mannandelen er høyest blant de som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck.

Studentene som var under 25 år ved studiestart er i flertall blant instituttets ulike bachelorprogram. Andelen er høyest ved bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck. Ved instituttets masterprogram var majoriteten studentene over 25 år ved

studiestart. Masterprogrammet i fysioterapi er det eneste av masterprogrammene der de over 29 år ikke er i flertall.

Karaktergjennomsnittet fra videregående opplæring er over 4,1 ved samtlige av studieprogrammene instituttet tilbyr. Snittet er høyst blant studentene ved bachelorprogrammet i fysioterapi og bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag, og lavest blant studentene ved masterprogrammet i ergoterapi.

Over en fjerdedel av studentene på hvert av bachelorprogrammene har tidligere erfaring fra universitet eller høyskole. Andelen er høyst blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag og lavest blant de som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck. Ved samtlige har en større andel begynt på, men ikke fullført enn universitets- eller høyskolegrad enn de som allerede har fullført en grad.

Majoriteten av studentene ved instituttet har foreldre med høyere utdanning. Andelen er høyst blant studentene ved bachelorprogrammet i fysioterapi og lavest blant studentene ved bachelorprogrammet i ergoterapi. Ved alle programmene har størst andel av foreldrene fullført en bachelorgrad.

Det gjennomsnittlige foreldreinntektsnivået ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi er over medianen. Nivået er høyst blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck, og lavest blant studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi.

Andelen studenter som vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer er lav. Foreldreandelen er under tre prosent for alle programmene. Den høyeste foreldreandelen finner vi blant studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering. Ved bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag og masterprogrammet i fysioterapi er andelen null.

Under 20% av studentene ved hvert av de ulike studieprogrammene ved instituttet har innvandrerbakgrunn. Den høyeste andelen med innvandrerbakgrunn finner vi blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi. Andelen er under ti prosent ved bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck, masterprogrammet i rehabilitering og habilitering, samt masterprogrammet i fysioterapi.

Majoriteten av de nye studentene ved instituttet har vokst opp i områder eller regioner utenfor Oslo og Akershus. Andelen fra Oslo eller Akershus er størst ved bachelorprogrammet i ergoterapi og minst ved masterprogrammet i fysioterapi.

1 Innledning

Denne rapporten tar for seg ulike rekrutteringsmønstre til bachelor- og masterprogrammene ved Fakultet for helsevitenskap (HV) ved OsloMet – storbyuniversitetet. Nærmere bestemt undersøkes demografiske kjennetegn ved studentene som begynte på de ulike studieprogrammene ved fakultetets fire institutter i perioden 2017-2020. Instituttene er Institutt for atferdsvitenskap, Institutt for naturvitenskapelige helsefag, Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid og Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi. Studentkjennetegnene som undersøkes ved hvert av instituttene er kjønn, alder ved studiestart, karakterer fra videregående skole, tidligere erfaring fra høyere utdanning, ulike mål på sosial og økonomisk bakgrunn, innvandrerbakgrunn, og hvor i landet studentene kommer fra. For studentene som vokste opp i Oslo er det i tillegg undersøkt hvilke bydeler de vokste opp i.

De overnevnte kjennetegnene blant studentene ved HV sammenlignes videre med studenter som i samme periode begynte på et tilsvarende studieprogram ved andre universiteter eller høyskoler i Norge. Formålet med denne sammenligningen er å undersøke i hvilken grad studentene som begynner på de ulike studiene ved HV skiller seg fra studentene som begynte på tilsvarende studier andre steder. Samtidig gir rapporten også et godt grunnlag for å sammenligne studentene innad på HV, både på tvers av de ulike studieprogrammene og på tvers av de fire instituttene ved fakultetet. Utvalget i analysene består av studenter som var registrert som aktive per 1.10 det året de begynte på sin utdanning ved HV, eller ved en av utdanningsinstitusjonene det sammenlignes med.

1.1 Rapportens oppbygging

Analysene av studentene som begynte på de ulike bachelor- og masterprogrammene er organisert etter de demografiske kjennetegnene som undersøkes. Deretter organiseres analysene etter de ulike instituttene ved fakultetet, slik at hvert kapittel tar for seg ett demografisk kjennetegn og hvert delkapittel tar for seg ett institutt og dets ulike studieprogram. Oversikten nedenfor viser hvilke studieprogrammer som er undersøkt per institutt.

1.1.1 Studieprogrammene som undersøkes per institutt ved HV¹

Institutt for atferdsvitenskap

- Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse
- Bachelorprogram i vernepleie
- Masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Institutt for naturvitenskapelige helsefag

- Bachelorprogram i tannteknikk
- Bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning
- Bachelorprogram i bioingeniørfag
- Bachelorprogram i radiografi
- Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid²

- Bachelorprogram i sykepleie
- Bachelorprogram i paramedisin
- Masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling
- Masterprogram i jordmorfag
- Masterprogram i anestesisykepleie
- Masterprogram i intensivsykepleie
- Masterprogram i barnesykepleie
- Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid
- Masterprogram i samfunnnærering
- Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

- Bachelorprogram i ergoterapi
- Bachelorprogram i fysioterapi

¹ Enkeltemner, årstudium og videreutdanninger er ikke inkludert.

² I 2019 er nye studenter ved flere av studieprogrammene ved Institutt for sykepleie og helsefremmende registrert på en annen NUS-kode og er derfor ikke inkludert i rapporten. Se under for en forklaring av NUS-koder.

- Bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck³
- Bachelorprogram i ortopediingeniørfag
- Masterprogram i rehabilitering og habilitering
- Masterprogram i ergoterapi
- Masterprogram i fysioterapi

Tabell 1.2.1 gir en oversikt over alle norske utdanningsinstitusjoner som tilbyr et eller flere av studieprogrammene som tilbys ved TKD. Forkortelsene i denne tabellen tilsvarer forkortelsene i de kommende tabellene.

Tabell 1.1.1 Forkortelser og hele navn på utdanningsinstitusjoner som brukes i rapporten

Utdanningsinstitusjoner, forkortelser og fullt navn	
VID	VID vitenskapelige høyskole
INN	Høgskolen i Innlandet
HiM	Høgskolen i Molde
HiØ	Høgskolen i Østfold
HK	Høyskolen Kristiania
HVL	Høgskulen på Vestlandet
LDH	Lovisenberg diakonale høyskole
NMBU	Norges miljø- og biovitenskapelige universitet
NORD	Nord universitet
NTNU	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
UiA	Universitetet i Agder
UiB	Universitetet i Bergen
UiO	Universitetet i Oslo
UiS	Universitetet i Stavanger
UIT	Universitetet i Tromsø
USN	Universitetet i Sørøst-Norge

1.2 Datagrunnlag

Analysene i rapporten er utarbeidet ved hjelp av registerdata fra Statistisk Sentralbyrå (SSB), gjort tilgjengelig gjennom prosjektet «Profesjonelle karrierer: Studier av rekruttering, studiegjennomføring og yrkeskarrierer» ved Senter for profesjonsforskning (SPS). Registerdataene omfatter alle som begynte på de aktuelle studieprogrammene per 01.10

³ Bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ble lagt ned i 2019 men er likevel inkludert i rapporten.

per år, til og med år 2020. Studenter som av ulike årsaker avbrøt utdanningen sin før 01.10 i oppstartsåret er ikke inkludert i analysene. Datagrunnlaget består dermed av et stort utvalg studenter fra ulike utdanningsinstitusjoner i Norge, så vel som en rekke variabler som beskriver ulike demografiske kjennetegn ved dem og deres foreldre.

Befolkningens igangværende utdanning per år er registrert hos SSB etter Norsk standard for utdanningsgruppering (NUS), med en sekssifret kode som angir utdanningens nivå, fagfelt, varighet og studieprogram. Utgangspunktet for analysene er NUS-kodene som HV selv benytter for sine studieprogrammer, og andre utdanningsinstitusjoner som også benytter de samme NUS-kodene. I enkelte tilfeller benyttes også andre, lignende NUS-koder for å fange opp læresteder som er i reell konkurranse om de samme studentene. Det er ikke nødvendigvis full konvergens mellom studieprogrammer på tvers av institusjoner, selv om NUS-koden er den samme. NUS-kode er heller ikke nødvendigvis benyttet i samtlige år ved alle utdanningsinstitusjoner. Dette avhenger av hvilke år studieprogrammene ble tilbudt og hvilken kode lærestedet selv har valgt å bruke på det aktuelle studieprogrammet. Det kan også skje at enkeltemne-studenter registreres i SSB sine registerdata med en NUS-kode som indikerer at de er gradsstudenter på bachelor- eller masternivå selv om det er feil.

2 Kjønnnsfordeling

Tabell 2.1.1 – til 2.4.7 viser kjønnnsfordelingen blant studentene som begynte på bachelor- og masterprogrammer ved Fakultet for helsevitenskap i perioden 2017-2020. Tabellene er organisert etter institutt og studentkull, og andelene er oppgitt i prosent. Kjønnnsfordelingen for de fire studentkullene på hvert av instituttene sammenlignes først med hverandre. Deretter sammenlignes gjennomsnittsfordelingen for hele perioden med studenter som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved andre utdanningsinstitusjoner i samme tidsperiode. De øvrige institusjonene er sortert i synkende rekkefølge etter mannsandel. Dette gjøres for å gi en tydelig indikasjon på hvorvidt kjønnnsfordelingen på HV skiller seg fra kjønnnsfordelingen ved utdanningsinstitusjoner som tilbyr tilsvarende studieprogram.

2.1 Kjønnssfordeling ved Institutt for atferdsvitenskap

2.1.1 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 2.1.1 viser at tre fjerdedeler (75,3%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse ved OsloMet fra 2017-2020 er kvinner. Andelen har steget fra 75% i 2017 til 85,7% i 2020. Kvinneandelen var på sitt laveste i 2019 (67,6%), mens mannsandelen var på sitt klart laveste i 2020 (14,3%). Det er ingen studiesteder som tilbyr et lignende studieprogram vi kan sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 2.1.1 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	25,0	75,0	36
2018	31,3	68,8	32
2019	32,4	67,6	37
2020	14,3	85,7	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	24,7	75,3	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

2.1.2 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 2.1.2 viser at 72,3% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er kvinner. Det er noe lavere enn kvinneandelen ved instituttets andre bachelorprogram. Samtidig har kvinneandelen økt fra 71% i 2017 til 77,6% i 2020. Vi ser en lignende kvinnedominans ved samtlige av institusjonene det sammenlignes med. VID vitenskapelige høgskole (VID), Høgskolen på Vestlandet (HVL) og Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) har alle over tre fjerdedel kvinner, mens de resterende universitetene og høgskolene har litt over en fjerdedel menn. Den største kvinneandelen finner vi hos VID (80,8%) og den største mannsandelen finner vi hos Universitetet i Tromsø (UiT) (33,4%).

Tabell 2.1.2 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	29,0	71,0	238
2018	29,2	70,8	216
2019	29,0	71,0	214
2020	22,4	77,6	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	27,7	72,3	833
UiT	33,4	66,6	335
NORD	29,2	70,8	154
HiØ	28,1	71,9	399
USN	27,3	72,7	348
INN	26,6	73,4	350
HiM	26,0	74,0	319
UiA	25,9	74,1	201
NTNU	24,1	75,9	407
HVL	21,7	78,3	572
VID	19,2	80,8	629

2.1.3 Kjønnsfordeling ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 2.1.3 viser at 68,6% av studentene som begynte på masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse ved OsloMet fra 2017 til 2020 er kvinner. Det betyr at masterprogrammet har den høyeste mannsandelen (31,4%) av de ulike programmene ved Institutt for atferdsvitenskap. Samtidig har mannsandelen sunket betraktelig fra 38,5% i 2017 til 25,8% i 2020. Det er ingen tilsvarende masterprogrammer ved andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 2.1.3 Kjønnsfordeling ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	38,5	61,5	39
2018	28,8	71,2	52
2019	34,3	65,7	70
2020	25,8	74,2	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	31,4	68,6	223
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

2.2 Kjønnssfordeling ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

2.2.1 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 2.2.1 viser at langt flere kvinner (79,5%) enn menn begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk ved OsloMet fra 2017 til 2020. Til tross for at andelen menn var på spede 7,7% i 2017 har den økt til nesten 30% i 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019, og det er heller ingen øvrige utdanningsinstitusjoner i landet som tilbyr et lignende studieprogram for sammenligning.

Tabell 2.2.1 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	7,7	92,3	26
2018	26,1	73,9	23
2019	-	-	-
2020	29,2	70,8	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	20,5	79,5	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

2.2.2 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Tabell 2.2.2 viser at hele 79% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet fra 2017-2020 er kvinner. Kjønnssfordelingen har holdt seg nokså stabil på tvers av de ulike kullene. Kvinneandelen var høyest i 2018 (84,1%), mens mannsandelen var høyest året etter (25,4%). Sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved både UiT og Nord universitet (NORD) i samme periode er kvinneandelen ved OsloMet høyest. NORD har den nest høyeste kvinneandelen med 71,4% kvinner, mens UiT har den høyeste mannsandelen med 31,7% menn.

Tabell 2.2.2 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	21,2	78,8	66
2018	15,9	84,1	69
2019	25,4	74,6	67
2020	21,3	78,7	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	21,0	79,0	291
UiT	31,7	68,3	180
NORD	28,6	71,4	140

2.2.3 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 2.2.3 viser at 85,1% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet i 2017-2020 er kvinner. Andelen sank fra 87% i 2017 og 2018 til 80,6% i 2019, før den steg igjen til 85,3% i 2020. Det betyr at mannsandelen på tvers av de fire kullene aldri har vært over 20%. Til sammenligning er det kun HVL som har en høyere kvinneandel blant studentene som begynte på et tilsvarende studium (86,8%). Samtidig har alle de øvrige institusjonene også en sterk overvekt av kvinner. Det eksemplifiseres ved at vi finner den høyeste mannsandelen ved UiT, der kun 23,5% av de nye studentene er menn.

Tabell 2.2.3 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	12,3	87,7	65
2018	12,7	87,3	63
2019	19,4	80,6	72
2020	14,7	85,3	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	14,9	85,1	268
UiT	23,5	76,5	115
HiØ	22,7	77,3	150
NTNU	20,8	79,2	451
UiA	16,9	83,1	118
HVL	13,2	86,8	152

2.2.4 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 2.2.4 viser at nesten tre fjerdedeler (72,6%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i radiografi mellom 2017 og 2020 er kvinner. Det er en lavere andel enn ved de andre bachelorprogrammene ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag. Andelen har likevel økt noe fra 64,7% i 2017 til 73,2% i 2020. Mens kvinneandelen var på sitt høyeste i 2018 (83,6%), var mannsandelen på sitt høyeste i 2017 (35,3%). Blant studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved øvrige utdanningsinstitusjoner er kvinneandelen lavere ved samtlige av institusjonene, med unntak av ved HVL (74,6%). Den høyeste mannsandelen finner vi hos NTNU (32,3%).

Tabell 2.2.4 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	35,3	64,7	51
2018	16,4	83,6	55
2019	32,1	67,9	53
2020	26,8	73,2	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	27,4	72,6	230
NTNU	32,3	67,7	297
UiT	31,9	68,1	113
USN	29,9	70,1	134
HVL	25,4	74,6	185

2.2.5 Kjønnsfordeling ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 2.2.5 viser at over en tredjedel (78,5%) av studentene som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet i 2017-2020 er kvinner. Kvinneandelen var på sitt høyeste i 2019 (83,8%), mens mannsandelen var høyest i 2020 (27%). Selv om andelen er lavere enn ved OsloMet, er kjønnsfordelingen også i favør kvinner blant studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved UiB og UiT. Ved UiB er nemlig 63,5% av studentene kvinner, mens 64,6% er kvinner ved UiT. Det betyr at UiB har den høyeste andelen menn (35,4%).

Tabell 2.2.5 Kjønnsfordeling ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	22,9	77,1	48
2018	20,6	79,4	63
2019	16,2	83,8	68
2020	27,0	73,0	63
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	21,5	78,5	242
UiB	36,5	63,5	74
UiT	35,4	64,6	48

2.3 Kjønnsfordeling ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

2.3.1 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 2.3.1 viser at 84,1% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er kvinner. Kjønnsfordelingen har holdt seg stabil på tvers av de ulike studentkullene. Andelen kvinner var høyest i 2017 (86%) og andelen menn var høyest i 2019 (17,9%). Til tross for den høye kvinneandelen ved OsloMet er den lavere enn ved nesten alle utdanningsinstitusjonene som tilbyr et lignende bachelorprogram. Kun Universitet i Agder (UiA) (78,7%) og Høgskolen i Molde (HiM) (84%) har en lavere kvinneandel enn OsloMet. Den største kvinneandelen finner vi ved USN (89%) og VID (89,8%).

Tabell 2.3.1 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	14,0	86,0	662
2018	15,8	84,2	696
2019	17,9	82,1	648
2020	15,9	84,1	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	15,9	84,1	2 680
UiA	21,3	78,7	1 194
HiM	16,0	84,0	520
LDH	15,4	84,6	977
UiT	15,2	84,8	1 341
NORD	15,1	84,9	1 851
UiS	14,8	85,2	1 150
HiØ	14,8	85,2	877
NTNU	14,7	85,3	2 255
INN	14,6	85,4	1 092
HVS	14,1	85,9	2 402
USN	11,0	89,0	1 822
VID	10,2	89,8	2 027

2.3.2 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 2.3.2 viser at 50,4% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er kvinner. Med omtrent halvparten menn og halvparten kvinner er kjønnsfordelingen langt jevnere enn ved bachelorprogrammet i sykepleie. Samtidig har kvinneandelen økt betraktelig fra 38,8% i 2017 til 59,3% i 2020. Kvinneandelene ved Høgskolen i Østfold (HiØ) (61%), Universitetet i Stavanger (UiS) (69%) og UiT (69,6%) er høyere enn ved OsloMet. Som eneste utdanningsinstitusjon har NORD en høyere andel menn (59,8%) enn kvinner.

Tabell 2.3.2 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	61,2	38,8	49
2018	42,6	57,4	61
2019	55,9	44,1	59
2020	40,7	59,3	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	49,6	50,4	228
NORD	59,8	40,2	87
HiØ	39,0	61,0	59
UiS	31,0	69,0	42
UiT	30,4	69,6	69

2.3.3 Kjønnssfordeling ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 2.3.2 viser at hele 92% av studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling ved OsloMet i 2017-2020 er kvinner. Det er høyere enn ved instituttets bachelorprogram. Andelen kvinner steg fra 80,8% i 2017 til hele 94,3% i 2020. I 2018 var kvinneandelen 96,2% og mannsandelen så lav som 3,8%. Til tross for dette er OsloMet ikke den institusjonen med høyest kvinneandel blant de som tilbyr et lignende studieprogram. VID har nemlig 96,8% kvinner og kun 3,2% menn. De øvrige institusjonene har en lavere kvinneandel enn OsloMet. Den høyeste mannsandelen finner vi ved UiT (13,3%).

Tabell 2.3.3 Kjønnssfordeling ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	19,2	80,8	26
2018	3,8	96,2	26
2019	5,3	94,7	38
2020	5,7	94,3	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	8,0	92,0	125
UiT	13,3	86,7	15
UiO	11,5	88,5	26
NORD	8,5	91,5	71
VID	3,2	96,8	156

2.3.4 Kjønnssfordeling ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 2.3.4 viser at samtlige av studentene som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er kvinner, noe som betyr at ikke en eneste mann begynte på studiet fra 2017 til 2020. Det samme er også tilfelle ved institusjonene som tilbyr et lignende masterprogram. Unntaket er USN, der 0,8% av studentene som begynte på studiet i samme periode var menn.

Tabell 2.3.4 Kjønnssfordeling ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	0,0	100,0	68
2018	0,0	100,0	36
2019	0,0	100,0	47
2020	0,0	100,0	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	0,0	100,0	191
USN	0,8	99,2	120
HVL	0,0	100,0	181
UiS	0,0	100,0	38
NTNU	0,0	100,0	20
UiT	0,0	100,0	20

2.3.5 Kjønnssfordeling ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 2.3.5 viser at 72% av studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 er kvinner. Andelen kvinner har sunket fra 2017 til 2020, mens andelen menn har steget fra 26,1% til 31,3%. Det mangler datagrunnlag for 2019. Av studiestedene som tilbyr et lignende masterprogram, er det kun HVL (72,2%) som har en høyere kvinneandel. Det er verdt å merke seg at majoriteten (53,8%) av studentene som begynte på studiet ved UiT i samme periode er menn.

Tabell 2.3.5 Kjønnssfordeling ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	26,1	73,9	23
2018	25,9	74,1	27
2019	-	-	-
2020	31,3	68,8	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	28,0	72,0	82
UiT	53,8	46,2	13
USN	44,4	55,6	54
UiS	34,8	65,2	23
HVL	27,8	72,2	79

2.3.6 Kjønnsfordeling ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 2.3.6 viser at 87,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i intensivsykepleie ved OsloMet fra 2017 til 2020 er kvinner. Andelen kvinner har økt fra 83,9% i 2017 til 92,9% i 2020. Det mangler datagrunnlag for 2019-kullet. Det er ingen av studiestedene som tilbyr et lignende masterprogram som har hatt en høyere andel kvinner enn OsloMet i samme periode. Til tross for dette har alle studiestedene en sterk kvinnedominans blant studentene som begynte mellom 2017 og 2020. HVL har den nest høyeste kvinneandelen etter OsloMet med 83,8% kvinner, mens UiT har den høyeste mannsandelen med 25,9% menn.

Tabell 2.3.6 Kjønnsfordeling ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	16,1	83,9	31
2018	14,3	85,7	35
2019	-	-	-
2020	7,1	92,9	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	12,8	87,2	94
UiT	25,9	74,1	27
USN	18,9	81,1	53
UiS	18,5	81,5	54
LDH	16,5	83,5	254
HVL	16,2	83,8	185

2.3.7 Kjønnssfordeling ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 2.3.7 viser at nesten alle (98,2%) studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet fra 2017 til 2020 er kvinner. Det er den nest høyeste kvinneandelen ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid, etter masterprogrammet i jordmorfag. Kvinneandelen var 100% i både 2017 og 2018, men sank til 94,4% i 2020. Igjen mangler det datagrunnlag for 2019. Andelen kvinner er lavere blant studentene som begynte på et tilsvarende program ved UiT og HVL. HVL har en kvinneandel på 94,7%, mens UiT har en kvinneandel på 81,8%. Det betyr at mannsandelen er høyest ved UiT (18,2%).

Tabell 2.3.7 Kjønnssfordeling ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	0,0	100,0	22
2018	0,0	100,0	16
2019	-	-	-
2020	5,6	94,4	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	1,8	98,2	56
UiT	18,2	81,8	11
HVL	5,3	94,7	19

2.3.8 Kjønnssfordeling ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 2.3.8 viser at nesten 90% av studentene som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet fra 2017 til 2020 er kvinner. Med unntak av en ekstra stor andel kvinner i 2018 (95,8%), har kjønnssfordelingen holdt seg stabil på tvers av de ulike studentkullene. Mannsandelen var størst i 2017 (12,5%). Sammenlignet med tilsvarende studieprogram ved andre institusjoner er andelen nye kvinnelige studenter ved OsloMet blant de høyeste. Kun UiS (90,6%) og HK (90%) har en større andel kvinner enn OsloMet. I motsatt ende av skalaen finner vi UiB med 73,9% kvinner og 26,1% menn.

Tabell 2.3.8 Kjønnssfordeling ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	12,5	87,5	24
2018	4,2	95,8	24
2019	11,5	88,5	26
2020	12,0	88,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	10,1	89,9	99
UiB	26,1	73,9	119
UiO	22,8	77,2	123
HVL	17,6	82,4	17
UiT	16,8	83,2	190
INN	15,4	84,6	65
UiA	13,6	86,4	162
NMBU	12,0	88,0	166
NTNU	10,6	89,4	235
HK	10,0	90,0	10
UiS	9,4	90,6	85

2.3.9 Kjønnssfordeling ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 2.3.8 viser at hele 95,9% av studentene som begynte på master i samfunnsernæring ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er kvinner. Andelen kvinner har sunket noe fra 96,2% i 2017 til 87,5% i 2020. Det betyr at mannsandelen har steget fra 3,8 til 12,5% i samme periode. Samtidig begynte ingen menn på studiet i hverken 2018 eller 2019. Ingen øvrige utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram som kan sammenlignes med OsloMet.

Tabell 2.3.9 Kjønnssfordeling ved masterprogram i samfunnsernæring

Master i samfunnsernæring			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	3,8	96,2	26
2018	0,0	100,0	16
2019	0,0	100,0	15
2020	12,5	87,5	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,1	95,9	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

2.3.10 Kjønnssfordeling ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Tabell 2.3.10 viser at 86,7% av studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet i 2017-2020 er kvinner. Andelen kvinner var størst i 2019 med hele 90,9% kvinner, mens andelen menn var størst i 2018 med 16% menn.

Sammenlignet med andre utdanningsinstitusjoner som tilbyr et lignende masterprogram er det kun NORD (89,1%) som har en høyere andel nye kvinnelige studenter enn OsloMet. Den høyeste mannsandelen finner vi ved INN med 18,5% menn, noe som betyr at samtlige av institusjonene har under 20% menn.

Tabell 2.3.10 Kjønnssfordeling ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	12,1	87,9	33
2018	16,0	84,0	25
2019	9,1	90,9	22
2020	15,2	84,8	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	13,3	86,7	113
INN	18,5	81,5	108
UiA	17,0	83,0	141
NTNU	16,5	83,5	127
UiT	14,0	86,0	50
NORD	10,9	89,1	46

2.4 Kjønnsfordeling ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

2.4.1 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 2.4.1 viser at 74,9% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet i 2017-2020 er kvinner. Kjønnsfordelingen har holdt seg relativt stabil på tvers av de fire studentkullene. For samtlige av kullene har rundt tre fjerdedeler vært kvinner og en fjerdedel vært menn. Mens kvinneandelen var høyest i 2019 (28,9%), var mannandelen høyest året etter (28,9%). Blant studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved de øvrige institusjonene i samme periode er kvinneandelen høyere ved både NTNU (76,2%) og VID (79,6%), men lavere ved de resterende institusjonene. Andelen menn er høyest ved HVL (28,3%), tett etterfulgt av UiT (27%).

Tabell 2.4.1 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	22,1	77,9	86
2018	23,7	76,3	76
2019	28,9	71,1	83
2020	25,6	74,4	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	25,1	74,9	327
HVL	28,3	71,7	184
UiT	27,0	73,0	122
NTNU	23,8	76,2	471
VID	20,4	79,6	206

2.4.2 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 2.4.2 viser at 71% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er kvinner. Den høyeste andelen menn ble registrert i 2018 med 34,4% menn, mens den høyeste andelen kvinner ble registrert i 2020 med hele 73,9% kvinner. 2018-kullet har den jevneste kjønnssfordelingen av de ulike studentkullene. Sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende bachelorprogram ved andre institusjoner i Norge, er kvinneandelen ved OsloMet høy. UiT (58,4%), HVL (66,3%) og NTNU (68,9%) har alle en lavere kvinneandel og en høyere mannsandel enn OsloMet. Den høyeste mannsandelen finner vi ved UiT med hele 41,6% menn.

Tabell 2.4.2 Kjønnssfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	26,7	73,3	131
2018	34,4	65,6	131
2019	29,3	70,7	140
2020	26,1	73,9	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	29,0	71,0	555
UiT	41,6	58,4	173
HVL	33,7	66,3	338
NTNU	31,1	68,9	293

2.4.3 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 2.4.3 viser at 62,8% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck er kvinner. Med 37,2% er det den høyeste mannsandelen blant studieprogrammene ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi. Samtidig sank andelen noe fra 35,8% i 2017 til 31,7% i 2019. Til tross for dette var kjønnsfordelingen nokså jevn i 2018 med 44,8% menn og 55,2% kvinner. Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram for sammenligning.

Tabell 2.4.3 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	35,8	64,2	67
2018	44,8	55,2	58
2019	31,7	68,3	63
2020	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	37,2	62,8	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

2.4.4 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 2.4.4 viser at over 80% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag ved OsloMet i perioden 2017 til 2020 er kvinner. Det er høyere enn på instituttets øvrige bachelorprogram. Til tross for at andelen sank fra 87,5% i 2017 til 80% i 2019, steg den igjen til 93,8% året etter da kvinneandelen var på sitt høyeste. Mannsandelen var på sitt høyeste i 2018 (33,3%). Det eksisterer ingen andre studiesteder som tilbyr eller har tilbudt et tilsvarende bachelorprogram i samme periode.

Tabell 2.4.4 Kjønnsfordeling ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	12,5	87,5	16
2018	33,3	66,7	15
2019	20,0	80,0	10
2020	6,3	93,8	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	17,5	82,5	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

2.4.5 Kjønnssfordeling ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 2.4.5 viser at over 80% av studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet i 2017-2020 er kvinner. Andelen kvinner steg fra 77,3% i 2017 til hele 91,7% i 2020. Andelen menn var på sitt høyeste i 2019, da en fjerdedel av de nye studentene på studiet var menn. Til tross for at kjønnssfordelingen blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved HVL er jevnere enn ved OsloMet, er den også der i favør av kvinner. Der er nemlig 66,7% av de nye studentene kvinner, mens 33,3% er menn.

Tabell 2.4.5 Kjønnssfordeling ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	22,7	77,3	22
2018	17,6	82,4	17
2019	25,0	75,0	16
2020	8,3	91,7	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	19,4	80,6	67
HVL	33,3	66,7	12

2.4.6 Kjønnssfordeling ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 2.4.6 viser at 91,8% av studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi mellom 2017 og 2020 var kvinner. Det er den høyeste kvinneandelen ved Institutt for rehabilitering og helseteknologi. Andelen menn var på sitt høyeste i 2020 med 12,5% menn. Andelen kvinner var derimot på sitt høyeste i 2018 da samtlige av de nye studentene på studiet var kvinner. Det er ingen relevante masterprogram å sammenligne med fra andre utdanningsinstitusjoner i Norge.

Tabell 2.4.6 Kjønnssfordeling ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	11,1	88,9	9
2018	0,0	100,0	13
2019	9,1	90,9	11
2020	12,5	87,5	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	8,2	91,8	49
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

2.4.7 Kjønnssfordeling ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 2.4.7 viser at nesten tre fjerdedeler (72,5%) av studentene som begynte på masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er kvinner. Mens kjønnssfordelingen var relativt jevn i 2017, steg andelen kvinner fra 58,8% samme år til 68,9% i 2020. Andelen kvinner som begynte på et tilsvarende studieprogram ved HVL i samme periode er likevel høyere enn ved OsloMet. Der er nemlig kvinneandelen på hele 79,2% og mannsandelen på 20,8%.

Tabell 2.4.7 Kjønnssfordeling ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi			
Studentkull	Menn	Kvinner	Antall
2017	41,2	58,8	34
2018	20,0	80,0	35
2019	19,2	80,8	52
2020	31,1	68,9	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	27,5	72,5	182
HVL	20,8	79,2	72

3 Alder ved studiestart

Tabell 3.1.1 – 3.4.7 viser aldersfordelingen blant studentene som begynte på ulike bachelor- og masterprogrammer ved HV i perioden 2017-2020. Tabellene er organisert etter institutt og studentkull, og de ulike aldersandelene er oppgitt i prosent. Aldersfordelingen per studentkull på hvert institutt og studieprogram sammenlignes først med hverandre, og deretter med studenter som begynte på tilsvarende programmer ved andre utdanningsinstitusjoner i samme periode. De øvrige institusjonene det sammenlignes med er sortert i synkende rekkefølge for å gi en tydelig indikasjon på hvorvidt aldersfordelingen på HV skiller seg ut fra fordelingen ved andre institusjoner med tilsvarende program.

3.1 Alder ved studiestart ved Institutt for atferdsvitenskap

3.1.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 3.1.1 viser at nesten tre fjerdedeler (74,7%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse fra 2017 til 2020 var under 25 år. 13% var over 29 år ved studiestart og 12,3% var mellom 25 og 29 år. Både andelen under 25 år og andelen mellom 25 og 29 år steg fra 2017 til 2020, mens andelen over 29 år sank noe. Det er ingen andre utdanningsinstitusjoner som tilbyr et lignende bachelorprogram vi kan sammenligne med.

Tabell 3.1.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	72,2	11,1	16,7	36
2018	71,9	9,4	18,8	32
2019	81,1	16,2	2,7	37
2020	73,5	12,2	14,3	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	74,7	12,3	13,0	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

3.1.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 3.1.2 viser at 64,8% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet fra 2017-2020 var under 25 år ved studiestart. 13,3% av studentene var mellom 25 og 29 år, mens hele 21,8% var over 29 år. Aldersfordelingen har holdt seg stabil på tvers av de fire studentkullene. Vi ser et lignende mønster blant studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved de øvrige institusjonene det sammenlignes med. Alle institusjonene har nemlig en overvekt av studenter i aldersgruppen under 25, etterfulgt av studenter over 29. Den største andelen under 25 år finner vi ved NORD (78,6%), mens HiM står for den laveste andelen (53,6%).

Tabell 3.1.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	66,0	12,6	21,4	238
2018	63,0	15,7	21,3	216
2019	63,1	12,1	24,8	214
2020	67,9	12,7	19,4	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	64,8	13,3	21,8	833
NORD	78,6	11,7	9,7	154
INN	74,9	10,6	14,6	350
NTNU	73,7	13,0	13,3	407
HVL	70,3	13,5	16,3	572
HiØ	67,9	12,0	20,1	399
VID	65,3	12,7	21,9	629
UiA	65,2	10,9	23,9	201
USN	63,5	10,3	26,1	348
UiT	62,7	17,9	19,4	335
HiM	53,6	16,0	30,4	319

3.1.3 Alder ved studiestart ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 3.1.1 viser at den største andelen (41,7%) av studentene som begynte på masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse mellom 2017 og 2020 var over 29 år. 29,1% av studentene var både under 25 år og mellom 25 og 29 år. Det er dermed den jevneste aldersfordelingen blant studieprogrammene ved Institutt for atferdsvitenskap. Det er verdt å merke seg at andelen over 29 år har sunket betraktelig fra 2017 og er den minste aldersgruppen i 2020. Det er ingen andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne med.

Tabell 3.1.3 Alder ved studiestart ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	>29 år	Antall
2017	20,5	20,5	59,0	39
2018	28,8	23,1	48,1	52
2019	27,1	34,3	38,6	70
2020	37,1	33,9	29,0	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	29,1	29,1	41,7	223
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

3.2 Alder ved studiestart ved Institutt for naturvitenskapelig helsefag

3.2.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 3.2.1 viser at 68,5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk ved OsloMet mellom 2017 og 2020 var under 25 år ved studiestart. Studentene over 29 år utgjør den nest største andelen (17,8%), etterfulgt av studentene mellom 25 og 29 år (13,7%). Mens andelen under 25 år og mellom 25 og 29 år har sunket litt, har andelen over 29 år økt frem til 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019. Det er heller ingen øvrige utdanningsinstitusjoner som tilbyr et lignende studieprogram for sammenligning.

Tabell 3.2.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	>29 år	Antall
2017	69,2	15,4	15,4	26
2018	69,6	13,0	17,4	23
2019	-	-	-	-
2020	66,7	12,5	20,8	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	68,5	13,7	17,8	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

3.2.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Tabell 3.2.2 viser at tre fjerdedeler (75,9%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i farmasi - reseptarutdanning ved OsloMet fra 2017-2020 var under 25 år. 14,1% var over 29 år, mens kun 10% var mellom 25 og 29 år. Andelen under 25 år sank fra 83,3% i 2017 til 75,3% i 2020. I samme periode steg de to andre aldersgruppene. Blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved andre studiesteder er andelen under 25 år høyere enn ved OsloMet. Den høyeste andelen finner vi ved UiT (77,2%), etterfulgt av NORD (77,1%). Begge har også en større andel studenter i aldersgruppen 25-29 år enn studenter i gruppen 29+. Det skiller seg fra aldersfordelingen ved OsloMet, der gruppen over 29 år er større enn gruppen mellom 25 og 29 år.

Tabell 3.2.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	83,3	7,6	9,1	66
2018	73,9	14,5	11,6	69
2019	71,6	9,0	19,4	67
2020	75,3	9,0	15,7	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	75,9	10,0	14,1	291
UiT	77,2	14,4	8,3	180
NORD	77,1	14,3	8,6	140

3.2.3 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 3.2.3 viser at nesten 70% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet i 2017-2020 var under 25 år ved studiestart. Andelen har økt noe fra 72,3% i 2017 til 75% i 2020. I motsatt ende finner vi den laveste andelen nye studenter i aldersgruppen over 29 år med 14,6% nye studenter, mens andelen studenter mellom 25 og 29 år var på 16%. Vi ser en lignende trend blant studentene som begynte på et tilsvarende studieprogram i samme periode ved andre utdanningsinstitusjoner. Samtlige har nemlig størst andel studenter under 25 år. NTNU har den største andelen (82,9%), tett etterfulgt av UiT (79,1%). HVL er den eneste institusjonen med en større andel studenter over 29 år (21,7%) enn studenter mellom 25 og 29 år (15,1%).

Tabell 3.2.3 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	72,3	15,4	12,3	65
2018	65,1	20,6	14,3	63
2019	65,3	15,3	19,4	72
2020	75,0	13,2	11,8	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	69,4	16,0	14,6	268
NTNU	82,9	10,9	6,2	451
UiT	79,1	10,4	10,4	115
UiA	78,0	12,7	9,3	118
HiØ	69,3	15,3	15,3	150
HVL	63,2	15,1	21,7	152

3.2.4 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 3.4.2 viser at over tre fjerdedeler (76,1%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 var under 25 år ved studiestart. Igjen utgjør de mellom 25 og 29 år den nest største aldersgruppen (14,3%), mens studentene over 29 år utgjør den minste gruppen (9,6%). Aldersfordelingen har holdt seg stabil på tvers av de ulike studentkullene. Til sammenligning er det kun USN (75,4%) som har en lavere andel nye studenter under 25 år som begynte på et tilsvarende studieprogram i samme periode. Det betyr at alle institusjonene har over tre fjerdedeler studenter i aldersgruppen under 25 år. USN er også den eneste institusjonen som har en større andel studenter (15,7%) over 29 år enn de har studenter mellom 25 og 29 år (9%).

Tabell 3.2.4 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	76,5	13,7	9,8	51
2018	78,2	10,9	10,9	55
2019	75,5	18,9	5,7	53
2020	74,6	14,1	11,3	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	76,1	14,3	9,6	230
NTNU	81,5	12,8	5,7	297
UiT	79,6	14,2	6,2	113
HVL	76,2	15,7	8,1	185
USN	75,4	9,0	15,7	134

3.2.4 Alder ved studiestart ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 3.2.5 viser at den største gruppen av nye studenter på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet fra 2017 til 2020 var mellom 25 og 29 år (38,4%). Studentene over 29 år utgjør den nest største gruppen (34,3%), mens studentene under 25 år utgjør den minste aldersgruppen (27,3%). Det skiller seg betraktelig fra aldersfordelingen ved instituttets bachelorprogram, både i form av hvilken gruppe som er størst og hvor jevn fordelingen er. Det skiller seg også fra aldersfordelingen blant studentene som begynte på tilsvarende masterprogram ved de to utdanningsinstitusjonene det sammenlignes med. Både ved UiB (60,8%) og UiT (47,9%) var nemlig den største andelen studenter som begynte mellom 2017 og 2020 under 25 år.

Tabell 3.2.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	18,8	47,9	33,3	48
2018	17,5	41,3	41,3	63
2019	39,7	36,8	23,5	68
2020	30,2	30,2	39,7	63
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	27,3	38,4	34,3	242
UiB	60,8	27,0	12,2	74
UiT	47,9	31,3	20,8	48

3.3 Alder ved studiestart ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

3.3.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 3.3.1 viser at 75,6% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 var under 25 år ved studiestart. Den nest største gruppen besto av studenter mellom 25 og 29 år (12,3%), tett etterfulgt av gruppen over 29 år (12,1%). Den største endringen i aldersfordelingen skjedde fra 2018 til 2019, da andelen under 25 år steg fra 71,3% til 79% og andelen over 29 år sank fra 15,5% til 9,4%. Blant studentene som begynte på tilsvarende studieprogram ved samtlige av de øvrige institusjonene er også andelen under 25 år størst. NTNU har den største andelen studenter under 25 år (79,8%), mens USN har den minste (68,2%). Ingen av institusjonene har en studentandel på over 20% i gruppen mellom 25 og 29 år eller i gruppen over 29 år.

Tabell 3.3.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	76,3	12,2	11,5	662
2018	71,3	13,2	15,5	696
2019	79,0	11,6	9,4	648
2020	76,3	12,0	11,7	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	75,6	12,3	12,1	2 680
NTNU	79,8	9,4	10,8	2 255
NORD	78,7	11,3	10,0	1 851
VID	78,3	11,7	9,9	2 027
HiM	78,1	10,8	11,2	520
HVL	76,9	11,8	11,3	2 402
LDH	74,6	15,6	9,8	977
UiA	74,4	11,1	14,6	1 194
UiS	74,3	10,9	14,9	1 150
INN	73,0	11,4	15,7	1 092
UiT	72,6	14,0	13,3	1 341
HiØ	72,4	12,7	14,9	877
USN	68,8	11,6	19,5	1 822

3.3.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 3.3.2 viser at hele 77,2% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet fra 2017 til 2020 var under 25 år ved studiestart. Den nest største gruppen var studentene mellom 25 og 29 år (16,7%), mens den klart laveste gruppen var de over 29 år (6,1%). I 2020 utgjorde denne gruppen kun 1,7% av studentene som startet på studiet. Blant studentene som begynte på et tilsvarende bachelorprogram ved UiT er andelen over 29 år enda lavere (5,8%) enn ved OsloMet, mens andelen under 25 år er høyere (82,6%). Både HiØ og NORD hadde over 20% studenter i aldersgruppen over 29 år. Det er også verdt å merke seg at andelen under 25 år ved NORD kun utgjorde 51,7% av de nye studentene mellom 2017 og 2020.

Tabell 3.3.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	77,6	16,3	6,1	49
2018	73,8	14,8	11,5	61
2019	78,0	16,9	5,1	59
2020	79,7	18,6	1,7	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	77,2	16,7	6,1	228
UiT	82,6	11,6	5,8	69
UiS	73,8	11,9	14,3	42
HiØ	66,1	13,6	20,3	59
NORD	51,7	23,0	25,3	87

3.3.3 Alder ved studiestart ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 3.3.3 viser at 63,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling fra 2017-2020 var over 29 år. Studentene mellom 25 og 29 år utgjorde den nest største gruppen (27,3%), etterfulgt av studentene under 25 år (9,6%). Det skiller seg fra instituttets bachelorprogram, der gruppen under 25 år var den største og gruppen mellom 25 og 29 år var den nest største. Aldersfordelingen ved institusjonene som tilbyr lignende masterprogram er lik den vi finner ved OsloMet. Blant studentene som begynte på UiT, NORD, VID og UiO i samme periode utgjør studentene over 29 år den største gruppen. Det er verdt å merke seg at UiO ikke hadde en eneste student under 25 år ved studiestart for noen av studentkullene.

Tabell 3.3.3 Alder ved studiestart ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	3,8	23,1	73,1	26
2018	15,4	23,1	61,5	26
2019	5,3	26,3	68,4	38
2020	14,3	34,3	51,4	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	9,6	27,2	63,2	125
UiT	6,7	13,3	80,0	15
NORD	4,2	23,9	71,8	71
VID	0,6	16,7	82,7	156
UiO	0,0	23,1	76,9	26

3.3.4 Alder ved studiestart ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 3.3.4 viser at aldersfordelingen blant studentene som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet fra 2017 til 2020 er fordelt nærmest likt mellom dem over 29 år og dem mellom 25 og 29 år. Mens 49,2% av studentene var over 29 år og 48,7% av studentene var mellom 25 og 29 år, var kun 2,1% av studentene under 25 år ved studiestart. Blant studentene som begynte på tilsvarende studier ved andre institusjoner er andelen under 25 år størst ved HVL (17,1%), og minst ved NTNU (0,0%). Andelen mellom 25 og 29 år er størst ved UiT (55%), og minst ved USN (20%). Til slutt er andelen over 29 år størst ved USN (76,7%), og minst ved UiT (30%).

Tabell 3.3.4 Alder ved studiestart ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	2,9	47,1	50,0	68
2018	2,8	61,1	36,1	36
2019	2,1	36,2	61,7	47
2020	0,0	55,0	45,0	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	2,1	48,7	49,2	191
HVL	17,1	50,8	32,0	181
UiT	15,0	55,0	30,0	20
UiS	10,5	36,8	52,6	38
USN	3,3	20,0	76,7	120
NTNU	0,0	50,0	50,0	20

3.3.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 3.3.5 viser at hele 81,7% av studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet i 2017-2020 var over 29 år. Andelen økte fra 73,9% i 2017 til 93,8% i 2020. Ingen studenter var under 25 år ved studiestart på noen av kullene. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019. Videre utgjør de over 29 år den største aldersgruppen blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved institusjonene det sammenlignes med. Deretter følger gruppen av studenter mellom 25 og 29 år. USN er den eneste institusjonen med studenter under 25 år (1,9%).

Tabell 3.3.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	0,0	26,1	73,9	23
2018	0,0	25,9	74,1	27
2019	-	-	-	-
2020	0,0	6,3	93,8	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	0,0	18,3	81,7	82
USN	1,9	35,2	63,0	54
UiT	0,0	46,2	53,8	13
HVL	0,0	43,0	57,0	79
UiS	0,0	39,1	60,9	23

3.3.6 Alder ved studiestart ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 3.3.6 viser at 62,8% av studentene som begynte på masterprogrammet i intensivsykepleie mellom 2017 og 2020 var over 29 år. Andelen har økt fra 58,1% i 2017 til 71,4% i 2020. Samtidig har andelen mellom 25 og 29 år sunket fra 41,9% til 28,6%. Ingen av studentene som begynte på studiet fra 2017 til 2020 var under 25 år. Igjen eksisterer det ikke datagrunnlag for 2019. Sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende masterprogram ved andre institusjoner i Norge er det kun UiT (63,0%) og USN (77,4%) som har en større andel over 29 år enn OsloMet. I likhet med OsloMet var det heller ingen studenter under 25 år som begynte på studiet ved UiT og USN. Andelen over 29 år er lavere ved de øvrige institusjonene det sammenlignes med, mens andelen mellom 25 og 29 år er høyere.

Tabell 3.3.6 Alder ved studiestart ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	0,0	41,9	58,1	31
2018	0,0	40,0	60,0	35
2019	-	-	-	-
2020	0,0	28,6	71,4	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	0,0	37,2	62,8	94
UiS	3,7	44,4	51,9	54
HVL	1,6	45,4	53,0	185
LDH	0,4	44,1	55,5	254
UiT	0,0	37,0	63,0	27
USN	0,0	22,6	77,4	53

3.3.7 Alder ved studiestart ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 3.3.6 viser at over halvparten (58,9%) av studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 var over 29 år. 39,3% var mellom 25 og 29 år ved studiestart, mens kun 1,8% var under 25 år. Ingen nye studenter var under 25 år i hverken 2017 eller 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019. Blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved UiT er andelen studenter mellom 25 og 29 år størst (63,6%). Ved HVL er derimot andelen studenter over 29 år den største. Ingen av studentene som begynte på det tilsvarende studiet ved de to institusjonene var under 25 år.

Tabell 3.3.7 Alder ved studiestart ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	0,0	45,5	54,5	22
2018	6,3	37,5	56,3	16
2019	-	-	-	-
2020	0,0	33,3	66,7	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	1,8	39,3	58,9	56
UiT	0,0	63,6	36,4	11
HVL	0,0	36,8	63,2	19

3.3.8 Alder ved studiestart ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 3.3.8 viser at den største andelen studenter som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet i 2017-2020 var mellom 25 og 29 år. Det skiller seg fra instituttets øvrige masterprogram, der andelen over 29 år har vært størst mellom 2017 og 2020. Den nest største gruppen nye studenter var over 29 år (37,4%), mens den minste gruppen igjen består av studenter under 25 år (22,2%). Til sammenligning er det kun NMBU (41,0%) som har en større andel studenter mellom 25 og 29 år enn OsloMet, mens samtlige av institusjonene har en større andel studenter over 29 år. Det er verdt å merke seg at 100% av studentene som begynte på et tilsvarende studium ved HVL i samme periode var over 29 år.

Tabell 3.3.8 Alder ved studiestart ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	16,7	41,7	41,7	24
2018	25,0	41,7	33,3	24
2019	23,1	38,5	38,5	26
2020	24,0	40,0	36,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	22,2	40,4	37,4	99
HK	40,0	10,0	50,0	10
INN	33,8	21,5	44,6	65
NTNU	26,0	28,5	45,5	235
UiA	22,8	31,5	45,7	162
UiB	19,3	32,8	47,9	119
UiO	9,8	24,4	65,9	123
NMBU	9,6	41,0	49,4	166
UiT	5,8	34,2	60,0	190
UiS	3,5	30,6	65,9	85
HVL	0,0	0,0	100,0	17

3.3.9 Alder ved studiestart ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 3.3.9 viser at de under 25 år utgjør den største andelen (37,0%) av studentene som begynte på masterprogrammet i samfunnsernæring ved OsloMet mellom 2017 og 2020. Andelen økte fra 23,1% i 2017 til hele 43,8% i 2020. Ingen av de andre masterprogrammene ved instituttet har en like stor andel studenter som ikke hadde fylt 25 år ved studiestart. Den nest største gruppen er studentene mellom 25 og 29 år, etterfulgt av studentene over 29 år (27,4%). Det finnes ingen lignende masterprogrammer ved andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne med.

Tabell 3.3.9 Alder ved studiestart ved masterprogram i samfunnsernæring

Masterprogram i samfunnsernæring				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	23,1	50,0	26,9	26
2018	50,0	31,3	18,8	16
2019	40,0	20,0	40,0	15
2020	43,8	31,3	25,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	37,0	35,6	27,4	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

3.3.10 Alder ved studiestart ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Tabell 3.3.10 viser at hele 77% av studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet fra 2017-2020 var over 29 år ved studiestart. Mens 21,2% var mellom 25 og 29 år, var kun 1,8% under 25 år. Ingen av de nye studentene i 2017 og 2018 var under 25 år. Vi ser en lignende aldersfordeling blant studentene som begynte på et tilsvarende masterprogram ved de øvrige institusjonene det sammenlignes med. Samtlige har størst andel studenter over 29, nest størst mellom 25 og 29 år, og minst andel under 25 år. Det er verdt å merke seg at hverken NTNU eller NORD hadde en eneste ny student under 25 år fra 2017 til 2020.

Tabell 3.3.10 Alder ved studiestart ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	0,0	21,2	78,8	33
2018	0,0	12,0	88,0	25
2019	4,5	27,3	68,2	22
2020	3,0	24,2	72,7	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	1,8	21,2	77,0	113
UiT	4,0	26,0	70,0	50
UiA	2,1	21,3	76,6	141
INN	1,9	7,4	90,7	108
NTNU	0,0	19,7	80,3	127
NORD	0,0	17,4	82,6	46

3.4 Alder ved studiestart ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

3.4.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 3.4.1 viser at 74,6% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 er under 25 år. Andelen mellom 25 og 29 år utgjør den nest største gruppen (13,1%), tett etterfulgt av andelen studenter over 29 år (12,2%). Ved samtlige av institusjonene det sammenlignes med utgjør også de under 25 år den største gruppen. Den høyeste andelen finner vi ved NTNU (85,6%). Både NTNU og HVL har i likhet med OsloMet en større andel studenter mellom 25 og 29 år enn studenter over 29 år. UiT og VID har derimot en større andel studenter over 29 år enn de har studenter mellom 25 og 29 år.

Tabell 3.4.1 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	74,4	12,8	12,8	86
2018	80,3	10,5	9,2	76
2019	71,1	19,3	9,6	83
2020	73,2	9,8	17,1	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	74,6	13,1	12,2	327
NTNU	85,6	9,3	5,1	471
HVL	83,2	9,8	7,1	184
UiT	78,7	8,2	13,1	122
VID	76,2	11,7	12,1	206

3.4.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 3.4.2 viser at over tre fjerdedeler (76%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 var under 25 år. 15,7% av studentene var mellom 25 og 29 år, mens 8,3% var over 29 år. Den største endringen i aldersfordelingen kom i 2019 da andelen under 25 år steg fra 71% til 81,4%, og andelen mellom 25 og 29 år sank fra 20,6% til 7,9%. Til sammenligning er andelen under 25 år større ved NTNU (92,2%), HVL (84,3%) og UiT (83,8%). De to øvrige andelenene er derimot større ved OsloMet enn ved de andre utdanningsinstitusjonene.

Tabell 3.4.2 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	76,3	18,3	5,3	131
2018	71,0	20,6	8,4	131
2019	81,4	7,9	10,7	140
2020	75,2	16,3	8,5	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	76,0	15,7	8,3	555
NTNU	92,2	5,1	2,7	293
HVL	84,3	10,9	4,7	338
UiT	83,8	10,4	5,8	173

3.4.3 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 3.4.3 viser at 81,9% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ved OsloMet i den aktuelle perioden var under 25 år ved studiestart. Mens 9,6% var mellom 25 og 29 år, var kun 8,5% av studentene over 29 år ved studiestart. Det er den høyeste andelen studenter under 25 år og laveste andelen studenter over 29 år ved institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi. Andelen under 25 år har holdt seg stabil på tvers av de ulike studentkullene mens de to andre andelenene har variert en del. Det er ingen institusjoner å sammenligne med.

Tabell 3.4.3 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	80,6	13,4	6,0	67
2018	82,8	3,4	13,8	58
2019	82,5	11,1	6,3	63
2020	-	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	81,9	9,6	8,5	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

3.4.4 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 3.4.4 viser at 80,7% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 var under 25 år. Mens 10,5% var over 29 år, var under 10% av studentene mellom 25 og 29 år ved studiestart. Andelen under 25 år var høyest i 2017 og 2020 (87,5%). Andelen mellom 25 og 29 år var høyest i 2019 (20%), mens andelen over 29 år var høyest i 2018 (20%). Med andre ord har aldersfordelingen variert en del til tross for en overvekt av de under 25 på tvers av de ulike kullene. Ingen andre institusjoner tilbyr et sammenlignbart bachelorprogram.

Tabell 3.4.4 Alder ved studiestart ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag				
Studentkull	19-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	87,5	12,5	0,0	16
2018	73,3	6,7	20,0	15
2019	70,0	20,0	10,0	10
2020	87,5	0,0	12,5	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	80,7	8,8	10,5	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

3.4.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 3.4.5 viser at majoriteten (62,7%) av studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet i 2017-2020 var over 29 år. De resterende studentene (37,3%) var mellom 25 og 29 år, noe som betyr at ingen studenter var under 25 år ved studiestart. Det er verdt å merke seg at det ikke har vært en eneste student under 25 år på noen av kullene. I 2020 var studentene likt fordelt mellom gruppen over 29 år og gruppen mellom 25 og 29 år. Dette samsvarer med aldersfordelingen ved HVL i samme periode. Der var nemlig studentene som begynte på et tilsvarende studium også likt fordelt mellom gruppene 25-29 år og 29+.

Tabell 3.4.5 Alder ved studiestart ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	0,0	27,3	72,7	22
2018	0,0	35,3	64,7	17
2019	0,0	43,8	56,3	16
2020	0,0	50,0	50,0	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	0,0	37,3	62,7	67
HVL	0,0	50,0	50,0	12

3.4.6 Alder ved studiestart ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 3.4.6 viser at flertallet (53,1%) av studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet var over 29 år ved studiestart. Andelen studenter mellom 25 og 29 år er nest størst (28,6%), etterfulgt av andelen under 25 år (18,4%). Til tross for at flertallet av studentene totalt sett har vært over 29 år, er det verdt å merke seg at andelen har sunket betraktelig fra hele 88,9% i 2017 til 37,5% i 2020. Da var andelen mellom 25 og 29 år den største med 50% av de nystartede studentene. Det vil si at aldersgruppen 25-29 år har steget fra 0% i 2017 til 50% i 2020. Det er ingen utdanningsinstitusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 3.4.6 Alder ved studiestart ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	11,1	0,0	88,9	9
2018	15,4	38,5	46,2	13
2019	36,4	9,1	54,5	11
2020	12,5	50,0	37,5	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	18,4	28,6	53,1	49
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

3.4.7 Alder ved studiestart ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 3.4.7 viser at den største andelen (46,2%) av studentene som begynte på masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 var mellom 25 og 29 år ved studiestart. Masterprogrammet i fysioterapi er det eneste av instituttets masterprogram med størst andel nye studenter i aldersgruppen 25-29 år. Studentene over 29 år utgjør den nest største aldersgruppen (44%), mens studentene under 25 år utgjør den klart minste gruppen (9,9%). Blant studentene som begynte på et tilsvarende masterprogram ved HVL er aldersfordelingen lik. Der var 52,8% av studentene mellom 25 og 29 år, 37,5% over 29 år og kun 9,7% under 25 år ved studiestart.

Tabell 3.4.7 Alder ved studiestart ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi				
Studentkull	22-24 år	25-29 år	> 29 år	Antall
2017	11,8	55,9	32,4	34
2018	11,4	45,7	42,9	35
2019	5,8	38,5	55,8	52
2020	11,5	47,5	41,0	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	9,9	46,2	44,0	182
HVL	9,7	52,8	37,5	72

4 Karakterer fra videregående opplæring

Tabell 4.1.1 – 4.4.7 viser gjennomsnittskarakterer fra videregående opplæring (VGO) blant studentene som begynte på bachelor- og masterprogrammer ved HV, per institutt og studentkull 2017-2020. Gjennomsnittskarakterene for de fire studentkullene sammenlagt per studieprogram blir deretter sammenlignet med gjennomsnittskarakterene for studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved øvrige utdanningsinstitusjoner i samme tidsperiode. Institusjonene det sammenlignes med er sortert i synkende rekkefølge etter verdiene på gjennomsnittskarakterene. Dette gjøres for å gi en tydelig indikasjon på hvorvidt gjennomsnittet for hvert studieprogram ved HV skiller seg fra gjennomsnittet ved tilsvarende studieprogram andre steder.

Gjennomsnittskarakteren fra VGO inkluderer verdiene fra alle registrerte standpunkt- og eksamenskarakterer. I SSBs registerdata er karakterer fra VGO registrert fra og med studentkullene som fullførte VGO i 2000. Det betyr at det mangler karakteropplysninger for de eldste studentene ved fakultetet. I tillegg mangler det informasjon om karakterer for individer som ikke har videregående opplæring fra Norge. Andelen studenter som mangler karakteropplysninger fra VGO er angitt i hver tabell med «Missing». Ved sammenligning mellom de ulike institusjonene er det viktig å ta høyde for skjevheter i sammenligningsgrunnlaget dersom «Missing» er høy ved én eller flere institusjoner.

4.1 VGO-karakterer ved Institutt for atferdsvitenskap

4.1.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 4.4.1 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på bachelorprogrammer i psykologi med vekt på atferdsanalyse fra 2017-2020 var 4,7 poeng. Gjennomsnittet var 4,6 i både 2017 og 2018, men økte til 4,7 i 2019 og 4,8 i 2020. Samtidig mangler det karakteropplysninger om nesten 20% av studentene som begynte på studiet i den aktuelle perioden. Følgelig bør det tas forbehold om at gjennomsnittet som fremkommer her kan avvike fra det faktiske karaktersnittet på studiet. Der er ingen institusjoner å sammenligne med.

Tabell 4.1.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,6	25,0	36
2018	4,6	18,8	32
2019	4,7	18,9	37
2020	4,8	12,2	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,7	18,2	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

4.1.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 4.1.2 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant de nye studentene på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet fra 2017 til 2020 var 4,2. Gjennomsnittet steg fra 4,1 i 2017 til 4,3 i 2020. Sammenlignet med gjennomsnittskarakteren til studentene som begynte på tilsvarende program ved andre institusjoner, er studentene ved OsloMet i det øvre sjiktet. Kun studentene ved UiA (4,5), NTNU (4,4) og HVL (4,3) hadde et høyere snitt fra VGO enn studentene ved OsloMet. Det laveste karaktersnittet finner vi blant studentene ved UiT og NORD (3,8). Samtidig bør det tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom de ulike institusjonene da det mangler registrerte karakterer for et stort antall studenter ved flere av dem.

Tabell 4.1.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,1	18,5	238
2018	4,2	25,5	216
2019	4,2	20,1	214
2020	4,3	19,4	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,2	20,9	833
UiA	4,5	23,9	201
NTNU	4,4	12,3	407
HVL	4,3	15,0	572
HiØ	4,1	20,1	399
INN	4,1	14,6	350
USN	4,1	22,7	348
HiM	4,0	26,0	319
VID	4,0	17,8	629
UiT	3,8	20,6	335
NORD	3,8	9,1	154

4.1.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 4.1.3 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO for studentene som begynte på bachelorprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse fra 2017-2020 var 4,1. Det er et lavere karaktersnitt enn på de andre programmene ved Institutt for atferdsvitenskap. Snittet har holdt seg på 4,1 poeng for de ulike studentkullene, med unntak av 2019-kullet da snittet var 4,0. Igjen ser vi at det mangler registrerte karakterer for en stor andel studenter så det bør som tidligere tas forbehold om at snittet som fremkommer her kan avvike fra det faktiske karaktersnittet.

Tabell 4.1.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,1	38,5	39
2018	4,1	36,5	52
2019	4,0	31,4	70
2020	4,1	16,1	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,1	29,6	223
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

4.2 VGO-karakterer ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

4.2.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 4.2.1 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk mellom 2017 og 2020 var 4,1. Snittet har steget fra 4,0 i 2017 til 4,3 i 2020. Det var på sitt laveste for 2018-kullet med 3,9 i snitt. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019-kullet og det er heller ingen institusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med. Det er også nødvendig å ta forbehold om avvik fra den faktiske gjennomsnittskarakteren ved studiet, da det mangler karakterdata for over 30% av studentene.

Tabell 4.2.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,0	26,9	26
2018	3,9	34,8	23
2019	-	-	-
2020	4,3	37,5	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,1	32,9	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

4.2.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Tabell 4.2.2 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO for studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet fra 2017-2020 var 4,7 poeng. Karaktersnittet var på sitt laveste i 2018 og 2020 (4,7), og på sitt høyeste i 2019 (4,9). Til sammenligning er karaktersnittet ved OsloMet høyere enn snittet blant studentene som begynte på et lignende studium ved både UiT (4,5) og NORD (4,3) i samme periode. Samtidig mangler det karakteropplysninger om en stor andel av studentene, spesielt ved OsloMet. Følgelig bør det tas forbehold om avvik og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom institusjonene.

Tabell 4.2.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,8	21,2	66
2018	4,7	18,8	69
2019	4,9	23,9	67
2020	4,7	20,2	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,7	21,0	291
UiT	4,5	12,2	180
NORD	4,3	14,3	140

4.2.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 4.2.3 viser at gjennomsnittskarakteren blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 var 4,8. Det er det høyeste karaktersnittet blant de ulike programmene ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag. Snittet sank fra 4,8 i 2017 til 4,7 i 2019, men har siden økt til 4,9 i 2020. Til sammenligning har studentene som begynte på tilsvarende studieprogram ved HVL, NTNU og UiA i samme periode det samme karaktersnittet fra VGO. Gjennomsnittskarakteren blant studentene ved HiØ og UiT var 4,3. Samtidig mangler det karakterer for et stort antall studenter ved flere av institusjonene så det bør tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 4.2.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,8	20,0	65
2018	4,7	19,0	63
2019	4,8	31,9	72
2020	4,9	19,1	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,8	22,8	268
HVL	4,8	20,4	152
NTNU	4,8	14,0	451
UiA	4,8	15,3	118
HiØ	4,3	25,3	150
UiT	4,3	11,3	115

4.2.4 VGO-karakterer ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 4.2.4 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i radiografi mellom 2017 og 2020 var 4,5. Snittet var på sitt laveste i 2017 (4,4), og sitt høyeste i 2018 og 2019 (4,6). Sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende studier ved andre universiteter og høyskoler i Norge, er snittet ved OsloMet høyt. Studentene ved samtlige av institusjonene det sammenlignes med har nemlig et lavere snitt fra VGO enn studentene ved OsloMet. NTNU har det nest høyeste snittet etter OsloMet (4,4), mens UiT har det laveste snittet (3,9). Her bør det igjen tas forbehold da det mangler karakteropplysninger om flere studenter ved de ulike institusjonene, og spesielt ved OsloMet.

Tabell 4.2.4 VGO-karakterer ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,4	15,7	51
2018	4,6	18,2	55
2019	4,6	22,6	53
2020	4,5	23,9	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,5	20,4	230
NTNU	4,4	10,1	297
HVL	4,3	13,0	185
USN	4,3	17,9	134
UiT	3,9	9,7	113

4.2.5 VGO-karakterer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 4.2.5 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO for studentene som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet i 2017-2020 var 4,3. Gjennomsnittet var 4,2 i 2017, 2019 og 2020, men steg til 4,3 i 2019. Til sammenligning er gjennomsnittskarakteren blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved UiB (4,5) og UiT (4,4) høyere. Samtidig mangler det registrerte karakterer fra et såpass høyt antall studenter ved alle institusjonene at det bør tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget.

Tabell 4.2.5 VGO-karakterer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,2	25,0	48
2018	4,2	39,7	63
2019	4,3	19,1	68
2020	4,2	27,0	63
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,3	27,7	242
UiB	4,5	36,5	74
UiT	4,4	54,2	48

4.3 VGO-karakterer ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

4.3.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 4.3.1 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 var 4,4. Karaktersnittet økte fra 4,3 for 2017-kullet, til 4,5 for 2020-kullet. Snittet var 4,4 i både 2018 og 2020. Til sammenligning er karaktersnittet fra VGO blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HVL, UiS, og USN likt som ved OsloMet. Det høyeste karaktersnittet fra VGO finner vi ved LDH (4,8), mens studentene ved HiM, UiT og INN (4,1) står for det laveste karaktersnittet fra VGO.

Tabell 4.3.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,3	16,2	662
2018	4,4	19,4	696
2019	4,4	13,4	648
2020	4,5	16,0	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,4	16,3	2 680
LDH	4,8	13,6	977
UiA	4,6	16,2	1 194
NTNU	4,5	11,4	2 255
HVL	4,4	12,2	2 402
UiS	4,4	15,3	1 150
USN	4,4	19,9	1 822
VID	4,4	10,9	2 027
HiØ	4,3	17,3	877
NORD	4,2	9,7	1 851
HiM	4,1	13,3	520
UiT	4,1	15,5	1 341
INN	4,1	14,8	1 092

4.3.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 4.3.2 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet i 2017-2020 var 4,8. Det er høyere enn gjennomsnittet ved instituttets andre bachelorprogram. Snittet økte fra 4,6 i 2017 til 5,1 i 2020. Til sammenligning er gjennomsnittskarakteren blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved UiS (5,0) og UiT (4,9) høyere enn blant studentene ved OsloMet. Snittet blant studentene ved HiØ (4,7) og NORD (4,4) er lavere.

Tabell 4.3.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,6	4,1	49
2018	4,7	9,8	61
2019	4,8	6,8	59
2020	5,1	13,6	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,8	8,8	228
UiS	5,0	16,7	42
UiT	4,9	7,2	69
HiØ	4,7	11,9	59
NORD	4,4	19,5	87

4.3.3 VGO-karakterer ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 4.3.3 viser at VGO-gjennomsnittet blant studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling mellom 2017 og 2020 var 4,0. Det er vesentlig lavere enn ved instituttets to bachelorprogram. Snittet økte så vidt fra 4,0 i 2017, 2018 og 2019 til 4,1 i 2020. Til sammenligning er gjennomsnittet blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved samtlige av de øvrige institusjonene høyere. Studentene ved UiO hadde det høyeste karaktersnittet fra VGO (4,3). Samtidig mangler det registrerte karakterer for rundt halvparten av studentene ved alle utdanningsinstitusjonene. Følgelig må man regne med at karaktersnittet som fremkommer her kan avvike fra det reelle snittet ved de ulike universitetene og høgskolene.

Tabell 4.3.3 VGO-karakterer ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,0	46,2	26
2018	4,0	57,7	26
2019	4,0	44,7	38
2020	4,1	28,6	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,0	43,2	125
UiO	4,5	53,8	26
UiT	4,5	46,7	15
VID	4,3	51,9	156
NORD	4,1	47,9	71

4.3.4 VGO-karakterer ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 4.3.4 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet mellom 2017 og 2020 var 4,3. Karaktersnittet økte fra 4,2 i 2017 til 4,4 i 2020. Karaktersnittet blant studentene som begynte på tilsvarende studier ved NTNU, UiS og USN er det samme som studentene ved OsloMet. VGO-snittet blant studentene ved HVL var 4,2, mens snittet blant studentene ved UiT var 4,0.

Tabell 4.3.4 VGO-karakterer ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,2	26,5	68
2018	4,3	11,1	36
2019	4,3	31,9	47
2020	4,4	22,5	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,3	24,1	191
NTNU	4,3	10,0	20
UiS	4,3	15,8	38
USN	4,3	50,8	120
HVL	4,2	19,9	181
UiT	4,0	15,0	20

4.3.5 VGO-karakterer ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 4.3.5 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet fra 2017 til 2020 var 4,2. Karaktersnittet sank fra 4,3 i 2017 til 4,1 i 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019-kullet. Sammenlignet med studentene som begynte på et tilsvarende studium ved andre institusjoner er snittet ved OsloMet høyt. Mens studentene ved både HVL og USN hadde 4,1 i gjennomsnitt fra VGO, hadde studentene ved UiS og UiT 4,0. Samtidig mangler det karakterer for en så stor andel av studentene ved flere av de ulike institusjonene, inkludert OsloMet. Det betyr at det bør stilles spørsmål ved validiteten til karaktersnittene som fremkommer her, så vel som sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 4.3.5 VGO-karakterer ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,3	52,2	23
2018	4,1	25,9	27
2019	-	-	-
2020	4,1	31,3	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,2	35,4	82
HVL	4,1	24,1	79
USN	4,1	42,6	54
UiS	4,0	30,4	23
UiT	4,0	15,4	13

4.3.6 VGO-karakterer ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 4.3.6 viser at VGO-gjennomsnittet for studentene som begynte på masterprogrammet i intensivsykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 var 4,2. Snittet gikk ned fra 4,3 i 2017 til 4,0 i 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019-kullet. Til tross for nedgangen er gjennomsnittet ved OsloMet fortsatt høyt sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende studier i samme periode ved andre universiteter og høyskoler. UiT har samme gjennomsnittskarakter som OsloMet, mens de øvrige institusjonene har et lavere snitt. Det laveste karaktersnitt fra VGO finner vi blant studentene ved USN (3,9). Det bør igjen tas forbehold om avvik og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom institusjonene da det mangler karakterer fra en såpass stor andel av studentene ved samtlige av dem.

Tabell 4.3.6 VGO-karakterer ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,3	32,3	31
2018	4,2	34,3	35
2019	-	-	-
2020	4,0	35,7	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,2	34,0	94
UiT	4,2	29,6	27
HVL	4,1	29,2	185
LDH	4,1	31,5	254
UiS	4,0	33,3	54
USN	3,9	56,6	53

4.3.7 VGO-karakterer ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 4.3.7 viser at VGO-gjennomsnittet blant studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet i 2017-2020 var 4,3 poeng. Karaktersnittet sank fra 4,3 i 2017 til 4,2 i 2018, før det økte igjen til 4,3 i 2020. Igjen eksisterer det ikke datagrunnlag for 2019. Til sammenligning hadde studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved UiT et høyere karaktersnitt fra VGO (4,4). Studentene ved HVL hadde derimot et lavere VGO-snitt enn studentene ved OsloMet (4,0). Igjen er det verdt å merke seg at vi mangler opplysninger om karakterer for en stor andel studenter både hos OsloMet og UiT.

Tabell 4.3.7 VGO-karakterer ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,3	22,7	22
2018	4,2	31,3	16
2019	-	-	-
2020	4,3	22,2	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,3	25,0	56
UiT	4,4	18,2	11
HVL	4,0	10,5	19

4.3.8 VGO-karakterer ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 4.3.8 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet var 4,2.

Karaktersnittet var 4,2 i både 2017 og 2020. Med 4,4 var det på sitt høyeste i 2018, mens det var på sitt laveste i 2019 med 4,0. Sammenlignet med karaktersnittet til studentene som begynte på tilsvarende studier ved andre utdanningsinstitusjoner er studentene ved OsloMet i det nedre sjiktet. Kun UiO, UiS, INN og HVL hadde et lavere eller tilsvarende snitt som studentene ved OsloMet. Det høyeste karaktersnittet fra VGO finner vi ved NTNU. Der hadde studentene 4,5 i karaktersnitt fra VGO i den samme perioden.

Tabell 4.3.8 VGO-karakterer ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,2	29,2	24
2018	4,4	20,8	24
2019	4,0	26,9	26
2020	4,2	24,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,2	25,3	99
NTNU	4,5	33,6	235
NMBU	4,4	31,9	166
HK	4,3	20,0	10
UiA	4,3	32,1	162
UiB	4,3	54,6	119
UiT	4,3	55,3	190
UiO	4,2	44,7	123
UiS	4,1	45,9	85
INN	3,9	29,2	65
HVL	3,9	70,6	17

4.3.9 VGO-karakterer ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 4.3.9 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på masterprogrammet i samfunnsernæring mellom 2017 og 2020 var 4,4. Det er det høyeste karaktersnittet fra VGO blant instituttets ulike masterprogram. Snittet har holdt seg stabilt på 4,4 i alle år med unntak av i 2018 da det sank til 4,3. Samtidig mangler det karakterdata for over en fjerdedel av studentene så det bør tas forbehold om at snittet som fremkommer her kan avvike fra karaktersnittet til alle studentene. Det er ingen andre institusjoner å sammenligne med.

Tabell 4.3.9 VGO-karakterer ved masterprogram i samfunnsernæring

Master i samfunnsernæring			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,4	30,8	26
2018	4,3	18,8	16
2019	4,4	20,0	15
2020	4,4	31,3	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,4	26,0	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

4.3.10 VGO-karakterer ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Tabell 4.3.10 viser at VGO-gjennomsnittet blant studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet fra 2017-2020 var 4,2. Karaktersnittet var på 4,4 i 2019 men har ellers holdt seg stabilt på 4,2. Til sammenligning hadde studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved NTNU det samme snittet fra VGO. INN, NORD, UiT og UiA hadde alle et karaktergjennomsnitt på 4,0 blant nye studenter. Det bør likevel tas store forbehold om avvik og skjevheter i sammenligningsgrunnlag mellom institusjonene da det mangler registrerte VGO-karakter for en veldig stor andel av studentene ved samtlige av institusjonene.

Tabell 4.3.10 VGO-karakterer ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,2	57,6	33
2018	4,2	56,0	25
2019	4,4	36,4	22
2020	4,2	57,6	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,2	53,1	113
NTNU	4,2	40,9	127
INN	4,0	67,6	108
NORD	4,0	60,9	46
UiT	4,0	58,0	50
UiA	4,0	59,6	141

4.4 VGO-karakterer ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

4.4.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 4.4.1 viser at VGO-gjennomsnittet blant studentene som begynte på

bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 var 4,3 poeng. Karaktersnittet økte fra 4,1 i 2017 til 4,4 i 2020. Til sammenligning er det kun studentene som begynte på et tilsvarende studium ved HVL i samme periode som hadde et høyere snitt fra videregående skole (4,4). Studentene ved NTNU hadde 4,1 i karaktergjennomsnitt fra VGO, mens studentene ved UiT og VID hadde de laveste karakterene med 3,9 i gjennomsnitt.

Tabell 4.4.1 VGO-karakterer ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,1	15,1	86
2018	4,3	7,9	76
2019	4,3	9,6	83
2020	4,4	14,6	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,3	11,9	327
HVL	4,4	8,7	184
NTNU	4,1	5,9	471
UiT	3,9	12,3	122
VID	3,9	7,8	206

4.4.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 4.4.2 viser at karaktergjennomsnittet fra VGO blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet i perioden 2017-2020 var 4,9. Fra 2017 til 2019 holdt snittet seg stabilt på 4,9, før det steg til 5,0 i 2020. Studentene som begynte på tilsvarende studier ved NTNU (5,1) og HVL (5,0) hadde et høyere gjennomsnitt fra VGO enn studentene ved OsloMet. Studentene ved UiT hadde derimot et lavere snitt (4,7).

Tabell 4.4.2 VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,9	9,2	131
2018	4,9	9,2	131
2019	4,9	12,9	140
2020	5,0	7,8	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,9	9,7	555
NTNU	5,1	4,8	293
HVL	5,0	6,2	338
UiT	4,7	6,9	173

4.4.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 4.4.3 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO for studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ved OsloMet var 4,6. Karaktersnittet fra VGO blant de nye studentene var 4,6 i både 2017 og 2018, men steg til 4,7 i 2019. Det finnes ingen tilsvarende studieprogrammer ved øvrige utdanningsinstitusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 4.4.3 VGO-karakterer ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,6	10,4	67
2018	4,6	12,1	58
2019	4,7	11,1	63
2020	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,6	11,2	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

4.4.4 VGO-karakterer ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 4.4.4 viser at VGO-gjennomsnittet blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag ved OsloMet i perioden 2017-2020 var 4,9. Det er høyere enn ved de foregående bachelorprogrammene, og det høyeste VGO-gjennomsnittet blant alle programmene ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap. Samtidig har snittet variert en del fra år til år. Den største endringen kom i 2019 da snittet sank til 4,6 fra 5,2 året før. Det er ingen tilsvarende studieprogrammer ved andre institusjoner å sammenligne med.

Tabell 4.4.4 VGO-karakterer ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,9	0,0	16
2018	5,2	26,7	15
2019	4,6	0,0	10
2020	5,0	25,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,9	14,0	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

4.4.5 VGO-karakterer ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 4.4.5 viser at karaktergjennomsnittet fra VGO blant studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet i 2017-2020 var 4,3. Snittet har sunket litt fra 4,5 i 2017 til 4,3 i 2020. Karaktersnittet var på sitt laveste i 2019 (4,0) og sitt høyeste i 2017 (4,5). Til sammenligning er karaktersnittet fra VGO blant studentene som begynte på et tilsvarende masterprogram ved HVL ett karakterpoeng høyere enn blant studentene ved OsloMet (4,4). Samtidig mangler det registrerte VGO-karakter fra en stor andel studenter ved begge institusjonene så tallene bør tolkes med varsomhet.

Tabell 4.4.5 VGO-karakterer ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,5	45,5	22
2018	4,4	47,1	17
2019	4,0	18,8	16
2020	4,3	33,3	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,3	37,3	67
HVL	4,4	41,7	12

4.4.6 VGO-karakterer ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 4.4.6 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 var 4,2. Det er det laveste VGO-gjennomsnittet ved instituttet. Karaktersnittet var 4,2 i 2017 og 2018. Det steg deretter til 4,3 i 2019, før det sank igjen til 4,2 i 2020. Samtidig mangler det karakteropplysninger om hele 40,8% av studentene som begynte på studiet, så det bør tas forbehold om at det faktiske karaktersnittet kan avvike fra det som fremkommer her. Det er ingen andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne med.

Tabell 4.4.6 VGO-karakterer ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,2	55,6	9
2018	4,2	38,5	13
2019	4,3	36,4	11
2020	4,2	37,5	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,2	40,8	49
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

4.4.7 VGO-karakterer ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 4.4.7 viser at gjennomsnittskarakteren fra VGO blant studentene som begynte på masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 var 4,7. Karaktersnittet var 4,8 i 2017, 4,7 i 2018, 4,8 igjen i 2019 og 4,7 igjen i 2020. Til sammenligning var karaktersnittet fra VGO blant studentene som begynte på et tilsvarende studieprogram ved HVL likt som ved OsloMet. Det mangler likevel registrerte karakter fra et såpass stort antall studenter at det bør tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom de to institusjonene.

Tabell 4.4.7 VGO-karakterer ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi			
Studentkull	VGO-gjennomsnitt	Missing	Antall
2017	4,8	26,5	34
2018	4,7	22,9	35
2019	4,8	36,5	52
2020	4,7	21,3	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,7	26,9	182
HVL	4,7	18,1	72

5 Tidligere erfaring fra universitet/høyskole (UH)

Tabell 5.1.1 – 5.4.4 viser andelen bachelorstudenter som allerede har begynt eller fullført minst én grad fra universitet/høyskole (UH) før de begynte på de ulike bachelorstudiene ved HV. Dette vises per institutt ved HV og per studentkull fra 2017-2020. Andelene for de ulike studentkullene sammenlagt per bachelorprogram blir deretter sammenlignet med andelene for studentene som begynte på tilsvarende studier ved øvrige utdanningsinstitusjoner i samme tidsperiode. De øvrige institusjonene det sammenlignes med er sortert i synkende rekkefølge etter kategorien «Ikke påbegynt». Igjen gjøres dette for å gi en tydelig indikasjon på hvor mye fordelingen på HV skiller seg fra fordelingen på tilsvarende studieprogrammer ved andre institusjoner.

At en student allerede har begynt på eller fullført en annen UH-grad defineres her som påbegynt/fullført studium med to års varighet eller lenger. Dette innebærer at studenter som utelukkende har begynt på eller fullført forberedende prøver/kurs, enkeltemner eller årsstudium plasseres i kategorien «Ikke påbegynt». Definisjonen på «annen grad» kan også vise til et tidligere forsøk på samme studieprogram som studenten begynte på (igjen) mellom 2017 og 2020. Dette betyr at stor andel nye studenter med påbegynte grader kan skyldes at studentene også tidligere har begynt på den samme graden.

5.1 Tidligere UH-erfaring ved Institutt for arbeidsvitenskap

5.1.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 5.1.1 viser at 29,2% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse ved OsloMet fra 2017-2020 har tidligere erfaring med høyere utdanning. Det vil si at 70,6% av studentene ikke har begynt på en grad tidligere. Det er den laveste andelen med tidligere UH-erfaring blant instituttets bachelorprogram. 22,7% har allerede påbegynt, men ikke fullført en grad, mens 6,5% har fullført en universitets- eller høgskolegrad tidligere. Andelen med tidligere utdanningserfaring var høyest for 2018-kullet (37,6%). I 2017 og 2019 var det ingen nye studenter med en fullført grad fra tidligere utdanning. Det er ingen andre institusjoner å sammenligne med.

Tabell 5.1.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	83,3	16,7	0,0	36
2018	62,5	31,3	6,3	32
2019	73,0	27,0	0,0	37
2020	65,3	18,4	16,3	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	70,8	22,7	6,5	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

5.1.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 5.1.2 viser at over 30% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har tidligere erfaring med høyere utdanning. Mens 8,8% av studentene har fullført en grad tidligere, har 22% begynt på, men ikke fullført en grad. Under 10% av studentene for hvert av de fire kullene har fullført en universitets- eller høyskolegrad tidligere. I 2019 hadde over en fjerdedel (25,7%) av studentene begynt på en grad, men ikke fullført. Blant studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved andre utdanningsinstitusjoner er andelen med tidligere UH-erfaring lavere ved alle institusjonene med unntak av ved USN og HVL. Der er andelen med UH-erfaring henholdsvis 31,7% og 32,4%. Den laveste andelen uten tidligere erfaring fra høyere utdanning finner vi ved NORD (15,6%).

Tabell 5.1.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	66,0	24,8	9,2	238
2018	72,2	18,1	9,7	216
2019	66,4	25,7	7,9	214
2020	73,9	18,2	7,9	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	69,3	22,0	8,8	833
NORD	84,4	13,0	2,6	154
INN	75,1	20,0	4,9	350
UiT	73,7	22,7	3,6	335
HiM	72,7	22,6	4,7	319
UiA	72,6	19,4	8,0	201
HiØ	71,9	23,3	4,8	399
NTNU	71,7	22,1	6,1	407
VID	71,2	21,9	6,8	629
USN	68,4	23,9	7,8	348
HVL	67,7	25,9	6,5	572

5.2 Tidligere UH-erfaring ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

5.2.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 5.2.1 viser at over en tredjedel (35,6%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i tannteknikk mellom 2017 og 2020 har tidligere UH-erfaring. Det er den høyeste andelen studenter med tidligere UH-erfaring blant bachelorprogrammene ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag. Andelen har økt fra 34,6% i 2017 til 45,8% i 2020. Blant studentene i 2020-kullet har 33,3% av studentene begynt på, men ikke fullført en grad, mens 12,5% allerede har fullført en grad. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019 og det er ingen institusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 5.2.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	65,4	30,8	3,8	26
2018	73,9	17,4	8,7	23
2019	-	-	-	-
2020	54,2	33,3	12,5	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	64,4	27,4	8,2	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

5.2.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Tabell 5.2.2 viser at 29,5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet i 2017-2020 har begynt på eller fullført en UH-grad tidligere. Mens 7,2% allerede har fullført en grad, har 22,3% av studentene begynt på en grad tidligere som de ikke fullførte. Andelen med tidligere UH-erfaring var størst i 2018 (34,7%), etterfulgt av 2019 (31,4%). Til sammenligning er andelen med tidligere erfaring fra universitet eller høyskole lavere blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved både NORD og UiT. Andelen er 23,6% ved NORD og 24,5% ved UiT.

Tabell 5.2.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	77,3	16,7	6,1	66
2018	65,2	24,6	10,1	69
2019	68,7	22,4	9,0	67
2020	70,8	24,7	4,5	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	70,4	22,3	7,2	291
NORD	76,4	17,9	5,7	140
UiT	75,6	18,9	5,6	180

5.2.3 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 5.2.2 viser at 32,9% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet fra 2017 til 2020 har tidligere erfaring med høyere utdanning. 14,2% av studentene har fullført en grad tidligere, mens 18,7% har startet, men ikke fullført en grad. Andelen som allerede har fullført er størst for 2018-kullet (23,8%) og andelen som har startet, men ikke fullført er størst for 2020-kullet (25%). Sammenlignet med tilsvarende studieprogrammer ved andre institusjoner er andelen studenter med tidligere UH-erfaring lavere ved både NTNU (27,9%) og HiØ (25,8%). Andelen er større ved UiA (33,9%), UiT (35,7%) og HVL (36,2%).

Tabell 5.2.3 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	66,2	24,6	9,2	65
2018	58,7	17,5	23,8	63
2019	79,2	8,3	12,5	72
2020	63,2	25,0	11,8	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	67,2	18,7	14,2	268
NTNU	72,1	20,8	7,1	451
HiØ	72,0	18,7	9,3	150
UiA	66,1	23,7	10,2	118
UiT	64,3	26,1	9,6	115
HVL	63,8	19,1	17,1	152

5.2.4 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 5.2.4 viser at over en tredjedel (34,8%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet i 2017-2020 har tidligere UH-erfaring.

Andelen har sunket betraktelig fra hele 53% i 2017 til 29,6% i 2020. Til tross for nedgangen

er andelen med tidligere erfaring fortsatt høyere enn andelen ved alle de andre

institusjonene som tilbyr et lignende studieprogram. Den nest største andelen finner vi ved

UiT (30,1%), mens USN har den laveste andelen studenter med tidligere erfaring fra høyere

utdanning (21,7%).

Tabell 5.2.4 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	47,1	41,2	11,8	51
2018	69,1	21,8	9,1	55
2019	71,7	24,5	3,8	53
2020	70,4	19,7	9,9	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	65,2	26,1	8,7	230
USN	78,4	17,2	4,5	134
NTNU	75,1	21,2	3,7	297
HVL	71,4	23,2	5,4	185
UiT	69,9	25,7	4,4	113

5.3 Tidligere UH-erfaring ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

5.3.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 5.3.1 viser at nesten en fjerdedel (24,2%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet i 2017-2010 har tidligere erfaring med høyere utdanning. 16,9% av studentene har allerede begynt på, men ikke fullført en grad mens 7,3% av dem tidligere har fullført en universitets- eller høyskolegrad. Under 10% av studentmassen i hvert av de fire kullene har fullført en grad tidligere. Sammenlignet med øvrige institusjoner i landet som tilbyr lignende studieprogrammer er det kun UiS (25,1%), VID (25,6%) og LDH (32,6%) som har en høyere andel studenter med tidligere UH-erfaring enn OsloMet. Den laveste andelen finner vi blant studentene ved NORD (18,4%).

Tabell 5.3.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	72,5	20,8	6,6	662
2018	77,3	15,9	6,8	696
2019	76,1	17,4	6,5	648
2020	77,3	13,5	9,2	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	75,8	16,9	7,3	2 680
NORD	81,6	14,6	3,8	1 851
HiM	81,3	15,0	3,7	520
HiØ	81,1	14,3	4,7	877
INN	80,6	12,9	6,5	1 092
USN	78,6	13,5	7,8	1 822
UiT	77,6	17,4	5,0	1 341
UiA	77,5	15,4	7,1	1 194
NTNU	76,6	17,7	5,7	2 255
HVL	76,4	18,4	5,3	2 402
UiS	74,9	16,4	8,7	1 150
VID	74,3	19,1	6,5	2 027
LDH	67,5	21,5	11,1	977

5.3.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 5.3.2 viser at 30,3% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet fra 2017-2020 har tidligere UH-erfaring. 23,7 av studentene har begynt på en grad, men ikke fullført den, mens 6,6% har fullført en grad tidligere. Mens andelen med tidligere erfaring sank fra 32,7% i 2017 til 20,3% i 2019, økte den igjen til 39% i 2020. Til sammenligning er det kun UiT (33,3%) som har en større andel studenter med tidligere erfaring fra universitet eller høyskole. UiS (31%), NORD (27,6%) og HiØ (25,4%) har alle en lavere andel studenter med UH-erfaring enn OsloMet.

Tabell 5.3.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	67,3	30,6	2,0	49
2018	70,5	23,0	6,6	61
2019	79,7	11,9	8,5	59
2020	61,0	30,5	8,5	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	69,7	23,7	6,6	228
HiØ	74,6	15,3	10,2	59
NORD	72,4	19,5	8,0	87
UiS	69,0	16,7	14,3	42
UiT	66,7	26,1	7,2	69

5.4 Tidligere UH-erfaring ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

5.4.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 5.4.1 viser at 37,9% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har tidligere erfaring med høyere utdanning. Andelen har sunket fra 41,9% i 2017 til 30,5% i 2020. 2020 er det eneste året der over 10% av de nye studentene allerede har fullført en universitets- eller høgskolegrad før de begynte på studiet. Samtlige av institusjonene det sammenlignes med har en lavere andel studenter med tidligere UH-erfaring enn OsloMet. HVL har den nest høyeste andelen (34,8%), mens VID har den laveste andelen (24,8%).

Tabell 5.4.1 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	58,1	33,7	8,1	86
2018	59,2	31,6	9,2	76
2019	61,4	28,9	9,6	83
2020	69,5	19,5	11,0	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	62,1	28,4	9,5	327
VID	75,2	20,9	3,9	206
NTNU	74,5	22,3	3,2	471
UiT	73,8	23,8	2,5	122
HVL	65,2	31,0	3,8	184

5.4.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 5.4.2 viser at 36,2% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet i 2017-2020 har tidligere UH-erfaring. Andelen har sunket fra 41,2% i 2017 til 34,6% i 2020. Det er verdt å merke seg at 2019 er det eneste året der under 10% av de nye studentene har fullført en grad tidligere, mens 2020 er det eneste året der under en fjerdedel har startet på, men ikke fullført en grad. Til sammenligning har alle institusjonene som tilbyr et lignende studium en lavere andel studenter med tidligere erfaring fra høyere utdanning enn OsloMet. HVL (29,6%) har den laveste andelen av de fire institusjonene.

Tabell 5.4.2 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	58,8	29,8	11,5	131
2018	62,6	26,0	11,5	131
2019	67,9	25,0	7,1	140
2020	65,4	18,3	16,3	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	63,8	24,5	11,7	555
HVL	70,4	22,8	6,8	338
UiT	67,6	25,4	6,9	173
NTNU	65,5	30,4	4,1	293

5.4.3 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 5.4.3 viser at 29,8% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ved OsloMet har tidligere erfaring med høyere utdanning fra universitet eller høyskole. Andelen har sunket fra 37,3% i 2017 til 25,4% i 2019. Andelen studenter som har begynt på, men ikke fullført en grad var størst i 2017 (28,4%), mens andelen som tidligere har fullført en grad var størst i 2019 (9,5%). Det er ingen institusjoner å sammenligne studentene med OsloMet med.

Tabell 5.4.3 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	62,7	28,4	9,0	67
2018	74,1	17,2	8,6	58
2019	74,6	15,9	9,5	63
2020	-	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	70,2	20,7	9,0	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

5.4.4 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 5.4.4 viser at 40,4% av studenten som begynte på bachelorprogrammet i

ortopediingeniørfag ved OsloMet i 2017-2020 har tidligere UH-erfaring. Det er den største andelen blant de ulike bachelorprogrammene ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi. Samtidig har andelen sunket fra 68,7% i 2017 til 31,2% i 2020. Andelen var på sitt klart laveste i 2018 (20%). 2018 er det eneste året der under 10% av de nye studentene har fullført en grad tidligere. Det er ingen institusjoner å sammenligne med.

Tabell 5.4.4 Tidligere UH-erfaring ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag				
Studentkull	Ikke påbegynt grad	Påbegynt grad	Fullført grad	Antall
2017	31,3	56,3	12,5	16
2018	80,0	13,3	6,7	15
2019	60,0	20,0	20,0	10
2020	68,8	12,5	18,8	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:				
OsloMet	59,6	26,3	14,0	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>				

6 Foreldres utdanningsnivå

Tabell 6.1.1 – 6.4.7 viser det gjennomsnittlige høyeste utdanningsnivået blant foreldrene til studentene som begynte på bachelor- og masterprogrammer ved HV, per institutt og studentkull fra 2017-2020. Foreldrenes utdanningsnivå for hvert av de fire studentkullene sammenlagt per studieprogram blir deretter sammenlignet med utdanningsnivået blant foreldre til studentene som begynte på tilsvarende studier ved andre institusjoner. De øvrige institusjonene det sammenlignes med sorteres i synkende rekkefølge etter andelen foreldre som ikke har fullført videregående opplæring (<VGO) for å gi en tydelig indikasjon på hvorvidt andelen for hvert studieprogram ved HV skiller seg fra andelen på tilsvarende studieprogrammer.

Foreldres utdanningsnivå måles ved den av foreldrene med høyest formell utdanning i året studenten fylte 16 år. Nivået på foreldrenes utdanning er inndelt i fire kategorier etter hvorvidt de har fullført videregående opplæring (VGO) eller ei (<VGO), fullført utdanning på bachelornivå (BA), eller fullført utdanning på master- eller doktorgradsnivå (MA/Ph.d.). I registerdataene mangler det registrert utdanning for foreldrene til et mindre antall studenter. Disse er merket som «Missing» i tabellen. Manglende registrert foreldreutdanning gjelder nesten utelukkende for innvandrere.

6.1 Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for atferdsvitenskap

6.1.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 6.1.1 viser at over halvparten (54,5%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse ved OsloMet i 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Studiet er det eneste ved instituttet der majoriteten av studentene har foreldre med høyere utdanning. 39,6% har foreldre med fullført bachelorgrad, mens 14,9% har foreldre med master- eller doktorgrad. Andelen med foreldre med høyere utdanning økte fra 44,4% i 2017 til 61,2% i 2020. 2017 er det eneste året der majoriteten av studentene har foreldre uten høyere utdanning (55,6%). Det er ingen institusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 6.1.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	16,7	38,9	36,1	8,3	0,0	36
2018	9,4	31,3	43,8	15,6	0,0	32
2019	29,7	18,9	29,7	21,6	0,0	37
2020	10,2	28,6	46,9	14,3	0,0	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	16,2	29,2	39,6	14,9	0,0	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

6.1.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet vernepleie

Tabell 6.1.2 viser at under halvparten (39,9%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet i 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Det er den laveste andelen ved instituttet. Mens hele 32,8% av studentene har foreldre med bachelorgrad har kun 7,1 av dem foreldre med master- eller doktorgrad. Størst andel studenter har foreldre som kun har fullført videregående opplæring (33,7%). Vi ser en lignende trend blant studentene som begynte på tilsvarende studier ved andre utdanningsinstitusjoner i samme periode. NTNU er nemlig den eneste institusjonen der majoriteten av studentene som begynte på studiet mellom 2017 og 2020 har foreldre med høyere utdanning (53,5%).

Tabell 6.1.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogrammet vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	22,7	38,2	31,9	7,1	0,0	238
2018	27,8	30,6	34,3	7,4	0,0	216
2019	30,8	31,8	29,0	8,4	0,0	214
2020	24,2	33,9	37,0	4,8	0,0	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	26,4	33,7	32,8	7,1	0,0	833
HiØ	26,1	38,6	30,8	4,5	0,0	399
VID	23,6	44,7	27,1	4,6	0,0	628
HiM	23,2	43,3	29,5	4,1	0,0	319
USN	22,5	45,0	27,1	5,5	0,0	347
NORD	21,4	40,3	30,5	7,8	0,0	154
UiT	20,9	37,6	36,4	5,1	0,0	335
INN	18,9	43,4	30,6	7,1	0,0	350
UiA	18,9	45,3	31,3	4,5	0,0	201
HVL	14,5	42,7	34,4	8,4	0,0	572
NTNU	11,1	35,4	44,7	8,8	0,0	407

6.1.3 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 6.1.3 viser at 47,3% av studentene som begynte på masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Igjen har altså majoriteten av studentene foreldre uten noen form for høyere utdanning (52,7%). Likevel utgjør studentene med foreldre med bachelorgrad den største gruppen (33,3%). Andelen med foreldre med høyere utdanning har også økt fra 41% i 2017 til 48,4% i 2020. Det er ingen institusjoner med lignende studieprogram å sammenligne med.

Tabell 6.1.3 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	38,5	20,5	28,2	12,8	0,0	39
2018	21,6	23,5	41,2	13,7	1,9	51
2019	25,7	30,0	31,4	12,9	0,0	70
2020	14,5	37,1	33,9	14,5	0,0	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	23,9	28,8	33,8	13,5	0,4	222
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

6.2 Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

6.2.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 6.2.1 viser at over tre fjerdedeler (76,7%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i tannteknikk ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre uten noen form for høyere utdanning. Mens hele 46,6% av studentene har foreldre med grunnskoleutdanning som øverste nivå, har kun 9,6% av studentene foreldre med master- eller doktorgrad. Andelen har holdt seg stabil på tvers av de ulike kullene. Andelen med foreldre med høyere utdanning var størst i 2018 (26,1%). Det er ikke datagrunnlag for 2019 og det er ingen andre institusjoner å sammenligne med.

Tabell 6.2.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	50,0	26,9	15,4	7,7	0,0	26
2018	43,5	30,4	8,7	17,4	0,0	23
2019	-	-	-	-	-	-
2020	45,8	33,3	16,7	4,2	0,0	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	46,6	30,1	13,7	9,6	0,0	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

6.2.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Tabell 6.2.2 viser at 60,5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet i 2017-2010 har foreldre uten høyere utdanning. Andelen uten høyere utdanning har økt fra 50% i 2017 til 65,2% i 2020. Hele 41,9% av foreldre har grunnskolen som høyeste utdanningsnivå, mens kun 13,1 av dem har fullført en master- eller doktorgrad. I likhet med studentene ved OsloMet har også majoriteten (59,1%) av studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved NORD foreldre uten høyere utdanning. Ved UiT har derimot majoriteten 57,2% av studentene foreldre med høyere utdanning.

Tabell 6.2.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	33,3	16,7	36,4	13,6	0,0	66
2018	39,1	18,8	30,4	11,6	0,0	69
2019	46,3	20,9	17,9	14,9	0,0	67
2020	47,2	18,0	22,5	12,4	0,0	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	41,9	18,6	26,5	13,1	0,0	291
NORD	39,4	19,7	29,9	10,9	0,0	137
UiT	25,0	17,8	42,8	14,4	0,0	180

6.2.3 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 6.2.3 viser at majoriteten (51,6%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre uten høyere utdanning. Det er den høyeste andelen studenter med foreldre med høyere utdanning ved instituttet. Fordelingen har variert mellom de ulike kullene. Mens andelen med foreldre uten høyere utdanning var størst i 2018 og 2019, var andelen med foreldre med høyere utdanning størst i 2017 og 2020. Sammenlignet med andre institusjoner som tilbyr lignende bachelorprogram har HiØ (66%) og HVL (54%) en høyere andel studenter med foreldre uten høyere utdanning. NTNU (59,9%) og UiT (56,5%) har derimot en høyere andel studenter med foreldre med høyere utdanning.

Tabell 6.2.3 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	20,0	26,2	41,5	12,3	0,0	65
2018	34,9	22,2	34,9	7,9	0,0	63
2019	37,5	18,1	25,0	19,4	0,0	72
2020	28,4	19,4	38,8	13,4	0,0	67
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	30,3	21,3	34,8	13,5	0,0	267
HiØ	40,7	25,3	23,3	10,7	0,0	150
HVL	21,1	32,9	34,9	11,2	0,0	152
UiA	20,3	32,2	40,7	6,8	0,0	118
NTNU	17,5	22,6	36,6	23,3	0,0	451
UiT	15,7	27,8	41,7	14,8	0,0	115

6.2.4 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 6.2.4 viser at 59,4% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet i 2017-2020 har foreldre uten høyere utdanning. Andelen har økt fra 54,9% i 2017 til 65,7% i 2020. Til tross for dette er andelen studenter med foreldre som har fullført en bachelorgrad den største (32,8%). Til sammenligning har samtlige av institusjonene det sammenlignes med en større andel foreldre med høyere utdanning og en lavere andel foreldre uten høyere utdanning enn OsloMet. Mens USN (55,3%) og NTNU (50,9%) har en overvekt av studenter med foreldre uten høyere utdanning, har HVL (51,9%) og UiT (50,4%) en overvekt av foreldre med høyere utdanning.

Tabell 6.2.4 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	25,5	29,4	37,3	7,8	0,0	51
2018	29,1	29,1	36,4	5,5	0,0	55
2019	28,3	28,3	35,8	7,5	0,0	53
2020	41,4	24,3	24,3	10,0	0,0	70
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	31,9	27,5	32,8	7,9	0,0	229
USN	28,4	26,9	35,1	9,7	0,0	134
NTNU	19,9	31,0	38,0	11,1	0,0	297
HVL	19,5	28,6	37,8	14,1	0,0	185
UiT	13,3	36,3	41,6	8,8	0,0	113

6.2.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 6.2.5 viser at 54,7% av studentene som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre uten høyere utdanning. Andelen har sunket fra 60,5% i 2017 til 51,6% i 2020. Det skyldes i hovedsak økningen i andelen studenter med foreldre med fullført bachelorgrad i 2019 og 2020. I likhet med OsloMet har også UiT (60,4%) og UiB (56,7%) en overvekt av studenter med foreldre uten noen form for høyere utdanning. Det er verdt å merke seg at OsloMet er den eneste institusjonen med under 10% av studenter med foreldre med master- eller doktorgrad.

Tabell 6.2.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	29,2	31,3	25,0	14,6	0,0	48
2018	31,7	20,6	34,9	12,7	0,0	63
2019	29,4	26,5	41,2	2,9	0,0	68
2020	24,2	27,4	38,7	9,7	0,0	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	28,6	26,1	35,7	9,5	0,0	241
UiT	50,0	10,4	27,1	12,5	0,0	48
UiB	40,5	16,2	27,0	16,2	0,0	74

6.3 Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

6.3.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 6.3.1 viser at majoriteten (53,7%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet i 2017-2020 har foreldre uten høyere utdanning. Andelen uten høyere utdanning har vært størst for samtlige studentkull i perioden. Samtidig er studentene med foreldre som har fullført bachelorgrad den største enkeltgruppen (34,1%). Ved institusjonene det sammenlignes med, er andelen med foreldre uten høyere utdanning også størst, med unntak av VID (41,4%) og LDH (36,3). Den største andelen studenter med foreldre uten høyere utdanning finner vi ved INN (61,8%), tett fulgt av USN (61,1%).

Tabell 6.3.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	23,7	28,9	33,8	13,6	0,0	662
2018	27,2	29,5	32,7	10,6	0,0	695
2019	24,1	27,9	37,5	10,5	0,0	646
2020	29,1	24,3	32,5	14,2	0,0	671
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	26,1	27,6	34,1	12,2	0,0	2 674
USN	27,7	33,4	31,4	7,6	0,0	1 822
INN	25,5	36,3	32,2	6,0	0,0	1 092
HiØ	24,8	33,4	34,5	7,3	0,0	876
UiS	18,8	34,5	35,4	11,3	0,0	1 150
UiT	18,7	33,0	39,2	9,2	0,0	1 340
UiA	18,5	35,5	37,0	9,0	0,0	1 194
HiM	17,5	38,1	36,9	7,5	0,0	520
NORD	16,4	35,2	40,0	8,3	0,0	1 850
NTNU	15,9	31,8	38,4	13,8	0,0	2 255
HVL	14,8	37,7	37,3	10,1	0,0	2 402
VID	13,1	28,3	42,9	15,7	0,0	2 025
LDH	11,2	25,1	42,8	20,9	0,0	976

6.3.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 6.3.2 viser at 64,9% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har foreldre med høyere utdanning. Dette skiller seg fra det andre bachelorprogrammet ved instituttet, der majoriteten har foreldre uten høyere utdanning, og er den høyeste andelen foreldre med høyere utdanning ved instituttet. Andelen har økt fra 53,1% i 2017 til hele 71,2% i 2020. Nesten halvparten (49,1%) av studentene har foreldre med en bachelorgrad og kun 7% av dem har foreldre som kun har fullført grunnskolen. Til sammenligning er det kun UiT (79,7%) som har en større andel studenter med foreldre med høyere utdanning. Den største andelen studenter med foreldre uten høyere utdanning finner vi ved NORD (48,2%).

Tabell 6.3.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	10,2	36,7	34,7	18,4	0,0	49
2018	4,9	36,1	47,5	11,5	0,0	61
2019	5,1	20,3	62,7	11,9	0,0	59
2020	8,5	20,3	49,2	22,0	0,0	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	7,0	28,1	49,1	15,8	0,0	228
NORD	19,5	28,7	40,2	11,5	0,0	87
HiØ	18,6	25,4	45,8	10,2	0,0	59
UiS	7,1	28,6	52,4	11,9	0,0	42
UiT	2,9	17,4	55,1	24,6	0,0	69

6.3.3 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 6.3.3 viser at 50,4% av studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling mellom 2017 og 2020 har foreldre uten høyere utdanning. Det betyr at fordelingen mellom dem med foreldre med og uten høyere utdanning er tilnærmet lik. Samtidig har andelen med høyere utdanning steget fra 50% i 2017 til 60% i 2020. Den største andelen består av studenter med foreldre med bachelorgrad (37,1%). NORD (59,2%) og VID (56,4%) har i likhet med OsloMet over 50% studenter med foreldre uten noen form for høyere utdanning. UiT (53,3%) og UiO (65,4%) har derimot en overvekt av studenter med foreldre med høyere utdanning.

Tabell 6.3.3 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	34,6	15,4	42,3	7,7	0,0	26
2018	34,6	7,7	46,2	11,5	0,0	26
2019	36,8	28,9	23,7	10,5	0,0	38
2020	17,1	22,9	37,1	22,9	0,0	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	30,4	20,0	36,0	13,6	0,0	125
UiT	33,3	13,3	40,0	13,3	0,0	15
NORD	32,4	26,8	33,8	7,0	0,0	71
VID	28,8	27,6	31,4	12,2	0,0	156
UiO	11,5	23,1	50,0	15,4	0,0	26

6.3.4 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 6.3.4 viser at over halvparten (51,3%) av studentene som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet i 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Andelen har sunket litt fra 51,4 i 2017 til 45% i 2020. Den største andelen består av studenter med foreldre med bachelorgrad (35,6%). Til sammenligning har ingen av de andre institusjonene som tilbyr et lignende studieprogram en overvekt av studenter med foreldre med høyere utdanning. Ved UiT og NTNU er fordelingen helt lik mellom dem med og uten foreldre med høyere utdanning, mens andelen uten høyere utdanning dominerer ved de øvrige institusjonene.

Tabell 6.3.4 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	17,6	30,9	33,8	17,6	0,0	68
2018	8,3	33,3	33,3	25,0	0,0	36
2019	17,0	31,9	46,8	4,3	0,0	47
2020	25,0	30,0	27,5	17,5	0,0	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	17,3	31,4	35,6	15,7	0,0	191
USN	38,3	25,8	26,7	9,2	0,0	120
UiT	30,0	20,0	40,0	10,0	0,0	20
UiS	23,7	36,8	31,6	7,9	0,0	38
HVL	18,2	32,0	40,3	9,4	0,0	181
NTNU	10,0	40,0	35,0	15,0	0,0	20

6.3.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 6.3.5 viser at 58,6% av studentene som begynte på masterprogrammet i

anestesisykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Andelen sank fra 60,9% til 44,4% i 2018, før den steg til 68,7% i 2020. Vi mangler data for 2019. Ingen av institusjonene som tilbyr et lignende studieprogram har en like stor andel studenter med foreldre med høyere utdanning. Faktisk har samtlige av dem en overvekt av studenter med foreldre uten høyere utdanning. Den minste andelen foreldre med høyere utdanning finner vi ved UiS (34,7%).

Tabell 6.3.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	30,4	8,7	34,8	26,1	0,0	23
2018	25,9	29,6	33,3	11,1	0,0	27
2019	-	-	-	-	-	-
2020	21,9	9,4	53,1	15,6	0,0	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	25,6	15,9	41,5	17,1	0,0	82
UiS	39,1	26,1	30,4	4,3	0,0	23
USN	33,3	22,2	31,5	13,0	0,0	54
HVL	20,3	36,7	34,2	8,9	0,0	79
UiT	15,4	38,5	38,5	7,7	0,0	13

6.3.6 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 6.3.5 viser at 52,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet i perioden 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Samtidig er det verdt å merke seg at andelen har sunket fra hele 64,5% i 2017 til 42,9% i 2020. Faktisk er 2017 det eneste året der majoriteten av de nye studentene hadde foreldre med høyere utdanning. LDH er den eneste institusjonene som i likhet med OsloMet har en overvekt av studenter med foreldre med høyere utdanning (56,7%).

Tabell 6.3.6 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	19,4	16,1	48,4	16,1	0,0	31
2018	28,6	22,9	37,1	11,4	0,0	35
2019	-	-	-	-	-	-
2020	39,3	17,9	42,9	0,0	0,0	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	28,7	19,1	42,6	9,6	0,0	94
USN	34,0	26,4	34,0	5,7	0,0	53
UiT	33,3	22,2	37,0	7,4	0,0	27
HVL	23,8	33,5	34,6	8,1	0,0	185
LDH	23,2	20,1	42,9	13,8	0,0	254
UiS	22,2	37,0	33,3	7,4	0,0	54

6.3.7 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 6.3.7 viser at 57,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Andelen har økt fra 54,5% i 2017 til 77,8% i 2020. Studenter med foreldre med bachelorgrad utgjør igjen den største gruppen. Det eksisterer ikke tallgrunnlag for 2019. Til sammenligning har UiT (72,7%) en større andel studenter med foreldre med høyere utdanning mens HVL (36,8%) har en lavere andel. Ingen av studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HVL har foreldre med master- eller doktorgrad.

Tabell 6.3.7 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	18,2	27,3	40,9	13,6	0,0	22
2018	31,3	31,3	25,0	12,5	0,0	16
2019	-	-	-	-	-	-
2020	5,6	16,7	55,6	22,2	0,0	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	17,9	25,0	41,1	16,1	0,0	56
HVL	21,1	42,1	36,8	0,0	0,0	19
UiT	18,2	9,1	63,6	9,1	0,0	11

6.3.8 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 6.3.8 viser at majoriteten (57,6%) av studentene som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Andelen var lavest i 2017 (50%) og høyest i 2018 (70,8%). Andelen foreldre med høyere utdanning er høyere blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved både NMBU (65,7%) og HK (70%). Med unntak av UiO og NTNU har de øvrige institusjonene en overvekt av studenter med foreldre uten høyere utdanning. Den høyeste andelen foreldre uten høyere utdanning finner vi hos HVL (76,4%).

Tabell 6.3.8 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	25,0	25,0	33,3	16,7	0,0	24
2018	16,7	12,5	50,0	20,8	0,0	24
2019	15,4	26,9	38,5	19,2	0,0	26
2020	24,0	24,0	40,0	12,0	0,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	20,2	22,2	40,4	17,2	0,0	99
HVL	52,9	23,5	17,6	5,9	0,0	17
UiB	47,1	15,1	26,1	11,8	0,0	119
UiT	41,6	21,1	30,5	6,8	0,0	190
UiO	29,3	20,3	33,3	17,1	0,0	123
INN	27,7	26,2	36,9	9,2	0,0	65
UiS	27,1	29,4	30,6	12,9	0,0	85
NTNU	25,5	23,8	35,7	14,9	0,0	235
UiA	23,5	34,6	27,8	14,2	0,0	162
NMBU	18,7	15,7	47,6	18,1	0,0	166
HK	10,0	20,0	50,0	20,0	0,0	10

6.3.9 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i samfunnsnærings

Tabell 6.3.9 viser at 60,3% av studentene som begynte på masterprogrammet i

samfunnsnærings ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Det er den høyeste andelen foreldre med høyere utdanning blant instituttets ulike masterprogram.

Det er verdt å merke seg at andelen uten høyere utdanning likevel var størst i 2018 (62,5%).

Ingen av studentene som begynte det året har foreldre med master- eller doktorgrad. De

øvrige årene har andelen med høyere utdanning derimot vært klart størst. Det er ingen

institusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 6.3.9 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i samfunnsnærings

Master i samfunnsnærings						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	23,1	11,5	53,8	11,5	0,0	26
2018	25,0	37,5	37,5	0,0	0,0	16
2019	20,0	13,3	26,7	40,0	0,0	15
2020	12,5	18,8	56,3	12,5	0,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	20,5	19,2	45,2	15,1	0,0	73
(ingen institusjoner å sammenligne med)						

6.3.10 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Tabell 6.3.10 viser at majoriteten (54%) av studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre uten noen form for høyere utdanning. Det skiller seg fra instituttets øvrige masterprogram, hvor majoriteten av studentene har foreldre med høyere utdanning. Andelen uten høyere utdanning har også økt betraktelig fra 42,4% i 2017 til hele 66,7% i 2020. Vi ser en lignende trend blant studentene som begynte på tilsvarende studium i samme periode ved andre utdanningsinstitusjoner. Ved samtlige av dem har nemlig majoriteten av studentene foreldre uten høyere utdanning. Etter OsloMet er den høyeste andelen med foreldre med høyere utdanning å finne ved NTNU (44,4%).

Tabell 6.3.10 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	18,2	24,2	42,4	15,2	0,0	33
2018	28,0	28,0	32,0	12,0	0,0	25
2019	22,7	27,3	40,9	9,1	0,0	22
2020	45,5	21,2	21,2	12,1	0,0	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	29,2	24,8	33,6	12,4	0,0	113
NORD	52,2	17,4	28,3	2,2	0,0	46
INN	44,4	30,6	20,4	4,6	0,0	108
UiT	40,0	24,0	34,0	2,0	0,0	50
UiA	36,2	34,8	20,6	8,5	0,0	141
NTNU	33,3	22,2	32,5	11,9	0,8	126

6.4 Foreldres utdanningsnivå ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

6.4.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 6.4.1 viser at 51,7% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Andelen med høyere utdanning var større fra 2017 til 2019, mens andelen uten høyere utdanning var størst i 2020. Blant institusjonene som tilbyr et lignende bachelorprogram er det kun på VID at flertallet av studentene har foreldre uten høyere utdanning. UiT (57,4%), NTNU (52,4%) og HVL (53,3%) har alle en overvekt av studenter med foreldre med høyere utdanning.

Tabell 6.4.1 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	23,3	25,6	41,9	9,3	0,0	86
2018	15,8	31,6	43,4	9,2	0,0	76
2019	15,7	28,9	48,2	7,2	0,0	83
2020	14,6	37,8	36,6	11,0	0,0	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	17,4	30,9	42,5	9,2	0,0	327
VID	16,0	43,7	31,6	8,7	0,0	206
UiT	12,3	30,3	41,8	15,6	0,0	122
NTNU	11,5	36,1	41,8	10,6	0,0	471
HVL	7,6	39,1	45,7	7,6	0,0	184

6.4.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 6.4.2 viser at over to tredjedeler (69,2%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har foreldre med høyere utdanning. Det er den største andelen studenter med foreldre med høyere utdanning ved instituttet. 46,3% av studentene har foreldre med bachelorgrad mens 22,9% av dem har foreldre med master- eller doktorgrad. Ved samtlige av institusjonene som tilbyr et lignende studieprogram er andelen studenter med foreldre med høyere utdanning langt større enn andelen uten høyere utdanning. Den største andelen finner vi hos NTNU, der over tre fjerdedeler (78,1%) av studentene har foreldre med høyere utdanning.

Tabell 6.4.2 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	7,6	23,7	47,3	21,4	0,0	131
2018	6,1	26,0	48,9	19,1	0,0	131
2019	11,4	15,7	47,9	25,0	0,0	140
2020	11,1	21,6	41,8	25,5	0,0	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	9,2	21,6	46,3	22,9	0,0	555
UiT	8,7	24,9	48,0	18,5	0,0	173
HVL	7,7	19,8	48,2	24,3	0,0	338
NTNU	3,1	18,8	54,6	23,5	0,0	293

6.4.3 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning i mensendieck

Tabell 6.4.3 viser at 63,2% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning i mensendieck ved OsloMet har foreldre med høyere utdanning. Hele 44,1% har foreldre med bachelorgrad, mens 19,1% har foreldre med master- eller doktorgrad. Andelen foreldre med høyere utdanning har økt fra 62,7% i 2017 til 68,2% i 2019. 2019 er også det eneste året der under 10% av studentene har foreldre som kun har fullført grunnskolen. Det er ingen andre institusjoner å sammenligne med.

Tabell 6.4.3 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning i mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	11,9	25,4	44,8	17,9	0,0	67
2018	17,2	24,1	41,4	17,2	0,0	58
2019	9,5	22,2	46,0	22,2	0,0	63
2020	-	-	-	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	12,8	23,9	44,1	19,1	0,0	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

6.4.4 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 6.4.4 viser at 68,4% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag ved OsloMet har foreldre med høyere utdanning. Andelen har økt fra 62,6% i 2017 til 68,8% i 2020. Det er verdt å merke seg at over halvparten (53,3%) av studentene fra 2018-kullet har foreldre med bachelorgrad, mens 50% av studentene fra 2019-kullet har foreldre med bachelorgrad. I 2018 hadde ingen studenter foreldre som kun har fullført grunnskolen. Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram.

Tabell 6.4.4 Foreldres utdanningsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	12,5	25,0	43,8	18,8	0,0	16
2018	0,0	20,0	53,3	26,7	0,0	15
2019	10,0	30,0	50,0	10,0	0,0	10
2020	6,3	25,0	37,5	31,3	0,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	7,0	24,6	45,6	22,8	0,0	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

6.4.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 6.4.5 viser at majoriteten (55,3%) av studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet i 2017-2020 har foreldre uten noen form for høyere utdanning. Det skiller seg fra instituttets bachelorprogram, hvor majoriteten av studentene har foreldre med høyere utdanning. Andelen med høyere utdanning var størst i både 2017 (54,6%) og 2018 (58,8%), men har siden sunket til bare 16,7% i 2020. Til sammenligning er gruppen som har foreldre uten høyere utdanning også størst blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HVL (66,7%).

Tabell 6.4.5 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	18,2	27,3	45,5	9,1	0,0	22
2018	35,3	5,9	41,2	17,6	0,0	17
2019	31,3	31,3	25,0	12,5	0,0	16
2020	16,7	66,7	16,7	0,0	0,0	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	25,4	29,9	34,3	10,4	0,0	67
HVL	50,0	16,7	25,0	8,3	0,0	12

6.4.6 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 6.4.6 viser at 59,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har foreldre med høyere utdanning. Andelen har økt fra 44,4% i 2017 til hele 75% i 2020. Det er verdt å merke seg at halvparten av studentene som begynt på studiet i 2019 har foreldre med VGO som høyeste utdanningsnivå, mens ingen av studentene som begynte i 2018 har foreldre med master- eller doktorgrad. Det er ingen andre utdanningsinstitusjoner som tilbyr et lignende studieprogram.

Tabell 6.4.6 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	22,2	22,2	44,4	11,1	0,0	9
2018	23,1	30,8	46,2	0,0	0,0	13
2019	36,4	18,2	36,4	9,1	0,0	11
2020	25,0	50,0	18,8	6,3	0,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	26,5	32,7	34,7	6,1	0,0	49
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

6.4.7 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 6.4.7 viser at majoriteten (64,9%) av studentene som begynte på masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 har foreldre med høyere utdanning. Det skiller seg fra instituttets to andre masterprogram, hvor majoriteten har foreldre uten høyere utdanning. Andelen studenter med foreldre med høyere utdanning sank fra 67,6% i 2017 til 59% i 2020. 2017 er det eneste året der under 10% av studentene har foreldre som kun har fullført grunnskolen. Blant studentene som begynte på et tilsvarende masterprogram i samme periode ved HVL er også andelen studenter med foreldre med høyere utdanning størst (63,9%).

Tabell 6.4.7 Foreldres utdanningsnivå ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi						
Studentkull	<VGO	VGO	BA	MA/Ph.d.	Missing	Antall
2017	8,8	23,5	50,0	17,6	0,0	34
2018	14,3	11,4	54,3	20,0	0,0	35
2019	17,3	19,2	44,2	19,2	0,0	52
2020	21,3	19,7	47,5	11,5	0,0	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	16,5	18,7	48,4	16,5	0,0	182
HVL	15,3	20,8	40,3	23,6	0,0	72

7 Foreldres inntektsnivå

Tabell 7.1.1-7.4.7 viser inntektsnivået blant foreldrene til studentene som begynte på bachelor- og masterprogrammer ved HV, per institutt og studentkull i perioden 2017 til 2020. Foreldres inntektsnivå for de fire studentkullene sammenlagt per studieprogram blir deretter sammenlignet med nivået for studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved øvrige institusjoner i samme periode. Institusjonene det sammenlignes med er sortert i synkende rekkefølge etter foreldreinntektsnivået. Dette gjøres for å gi en tydelig indikasjon på forskjellen i nivået for hvert studieprogram ved HV og de øvrige programmene ved andre institusjoner.

Foreldreinntekt vil her si foreldrenes pensjonsgivende inntekter (lønns- og næringsinntekter) og måles som et gjennomsnitt av inntekten foreldrene hadde fra studenten var 10 til 18 år gammel. Inntektene er også KPI-justert, med 2015 som referanseår. Tabellene angir to mål for foreldrenes inntektsnivå. Det første (rang) angir et gjennomsnitt av hvordan foreldreinntekten er rangert mellom 1 og 100 i forhold til studentens nasjonale fødselskohort, hvor 1 er lavest og 100 er høyest. I tillegg angir også tabellene hvor stor andel av studentene som faller innenfor hver av de fire kvartilene (K1-K4). Foreldres inntekt er ikke tilgjengelig for alle studentene i utvalget, og dette gjelder særlig innvandrere. Andelen studenter som mangler informasjon om foreldres inntekt er angitt per utdanningsprogram i kolonnen «Missing».

7.1 Foreldres inntektsnivå ved Institutt for atferdsvitenskap

7.1.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 7.1.1 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på

bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse ligger rett over medianen i de respektive fødselskohortene. Inntektsnivået var under medianen i både 2017 og 2019, men over medianen i 2018 og 2020. Størst andel studenter har foreldre i kvartil tre (28%), tett etterfulgt av studenter med foreldre i kvartil én (27,3%) og fire (25,2%). Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende bachelorprogram.

Tabell 7.1.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	47,3	33,3	15,2	30,3	21,2	8,3	36
2018	54,9	23,3	20,0	26,7	30,0	6,3	32
2019	49,8	30,3	15,2	24,2	30,3	10,8	37
2020	50,2	23,4	25,5	29,8	21,3	4,1	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	50,4	27,3	19,6	28	25,2	7,1	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>							

7.1.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 7.1.2 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet fra 2017-2020 er under medianen i fødselskohortene. Det er det eneste studieprogrammet ved instituttet der inntektsnivået er under medianen. I likhet med instituttets andre bachelorprogram finner vi den største andelen studenter i kvartil tre (28,6%), tett etterfulgt av kvartil én (27%). Sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende programmer ved andre institusjoner har studentene ved VID (54,6), HVL (52,5), NTNU (52,4), HiM (48,4) og USN (47,6) et høyere foreldreinntektsnivå enn studentene ved OsloMet. Det høyeste nivået finner vi blant studentene ved VID (54,6), mens det laveste nivået finnes blant studentene ved NORD (43,1).

Tabell 7.1.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	49,5	23,7	25,6	30,1	20,5	8,0	238
2018	46,7	25,8	30,3	25,8	18,2	8,3	216
2019	46,6	29,2	22,6	29,2	19,0	8,9	214
2020	45,8	30,8	23,3	29,5	16,4	11,5	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	47,3	27,0	25,6	28,6	18,7	9,0	833
VID	54,6	14,7	27,2	33,9	24,2	4,8	629
HVL	52,5	16,2	31,5	32,1	20,2	3,0	572
NTNU	52,4	16,1	30,1	33,9	19,9	3,7	407
HiM	48,4	21,3	32,8	28,5	17,4	4,4	319
USN	47,6	23,4	30,0	28,5	18,0	4,3	348
INN	47,1	21,4	35,1	27,1	16,4	4,0	350
UiA	46,9	21,1	32,6	32,6	13,7	5,5	201
UiT	46,6	23,2	32,1	30,6	14,1	2,4	335
HiØ	44,5	28,5	29,0	29,0	13,4	6,8	399
NORD	43,1	26,9	31,7	31,7	9,7	5,8	154

7.1.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 7.1.3 viser at foreldreinntektsnivået (54,5) blant studentene som begynte på masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse i 2017-2020 er høyere enn medianen i de respektive fødselskohortene. Det er det høyeste inntektsnivået blant instituttets ulike studieprogram. Det er verdt å merke seg at foreldreinntektsnivået var under medianen i 2017 (48,6). Den klart største andelen av studentene på studiet har foreldre i inntektskvartil fire. Fordelingen mellom kvartil én, to og tre er tilnærmet lik. Det er ingen øvrige utdanningsinstitusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 7.1.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	48,6	29,4	23,5	14,7	32,4	12,8	39
2018	61,6	19,1	10,6	27,7	42,6	9,6	52
2019	53,0	23,0	24,6	16,4	36,1	12,9	70
2020	53,8	18,6	28,8	27,1	25,4	4,8	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	54,5	21,9	22,4	21,9	33,8	9,9	223
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>							

7.2 Foreldres inntektsnivå ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

7.2.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 7.2.1 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på

bachelorprogrammet i tannteknikk ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er langt under

medianen for de respektive fødselskohortene (29,4). Nesten halvparten av studentene

(47,4%) har foreldre i inntektskvartil én og over en tredjedel (35,1%) har foreldre i kvartil to.

I både 2018 og 2020 var det ingen nye studenter med foreldre i kvartil fire. Det eksisterer

ikke datagrunnlag for 2019 og det er ingen øvrige institusjoner å sammenligne studentene

ved OsloMet med. Det bør tas forbehold om at foreldreinntekten som fremkommer her kan

avvike fra foreldreinntekten til alle studentene da det mangler inntektsdata for en stor andel

av foreldrene.

Tabell 7.2.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	30,0	52,4	28,6	4,8	14,3	19,2	26
2018	28,2	42,1	47,4	10,5	0,0	17,4	23
2019	-	-	-	-	-	-	-
2020	30,1	47,1	29,4	23,5	0,0	29,2	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	29,4	47,4	35,1	12,3	5,3	21,9	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>							

7.2.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Tabell 7.2.2 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet fra 2017-2020 er under medianen (36,3). Inntektsnivået har sunket fra 43,9 i 2017 til 28,5 i 2020. Hele 49,3% av studentene har foreldre i inntektskvartil én. Til tross for det lave inntektsnivået ved OsloMet er nivået blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved NORD enda lavere (32). Nivået er derimot høyere ved UiT (47,8) enn det er ved OsloMet. Det må påpekes at det mangler foreldreinntektsdata for en stor andel av studentene ved både OsloMet og NORD. Dermed bør det tas forbehold om at inntektene som fremkommer her kan avvike fra det faktiske foreldreinntektsnivået ved de to institusjonene.

Tabell 7.2.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	43,9	31,5	27,8	22,2	18,5	18,2	66
2018	38,7	50,9	7,3	25,5	16,4	20,3	69
2019	35,6	46,7	22,2	20,0	11,1	32,8	67
2020	28,5	64,6	13,8	12,3	9,2	27,0	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	36,3	49,3	17,4	19,6	13,7	24,7	291
UiT	47,8	30,8	18,2	27,7	23,3	11,7	180
NORD	32,0	53,5	19,3	17,5	9,6	18,6	140

7.2.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 7.2.3 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på

bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet fra 2017 til 2020 er under medianen

(46,5). Nivået var så vidt over medianen i 2017, men har vært under årene etter. Størst andel

studenter har foreldre i inntektskvartil én, etterfulgt av kvartil to. Blant studentene som

begynte på tilsvarende bachelorprogram ved andre institusjoner er inntektsnivået høyere

ved NTNU (58,3), HVL (54,4), UiA (50,2) og UiT (49,8). Det er kun studentene ved HiØ (36,7)

som har et lavere foreldreinntektsnivå enn studentene ved OsloMet. Samtidig mangler det

registrert foreldreinntekt på et stort antall studenter ved begge institusjonene så det bør tas

forbehold om skjevheter i tallene som fremkommer.

Tabell 7.2.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	51,4	17,2	32,8	25,9	24,1	10,8	65
2018	44,0	34,5	25,5	14,5	25,5	12,7	63
2019	45,6	36,0	18,0	26,0	20,0	30,6	72
2020	44,7	28,6	32,1	14,3	25,0	17,6	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	46,5	28,8	27,4	20,1	23,7	18,3	268
NTNU	58,3	17,8	21,0	25,7	35,4	10,4	451
HVL	54,4	19,7	26,8	27,6	26,0	16,4	152
UiA	50,2	23,1	29,8	22,1	25,0	11,9	118
UiT	49,8	23,9	26,6	30,3	19,3	5,2	115
HiØ	36,7	45,3	20,5	20,5	13,7	22,0	150

7.2.4 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 7.2.4 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på

bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er under medianen for de respektive fødselskohortene. Det har det vært for samtlige av studentkullene i perioden.

Andelen med foreldre i kvartil én er størst, etterfulgt av andelen med foreldre i kvartil to.

Foreldreinntektsnivået blant studentene ved OsloMet er lavere enn nivået blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved samtlige av institusjonene det sammenlignes med. Både HVL og UiT er over medianen og det høyeste nivået finner vi blant studentene ved HVL (55,5).

Tabell 7.2.4 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	46,6	28,9	28,9	22,2	20,0	11,8	51
2018	44,4	34,7	24,5	22,4	18,4	10,9	55
2019	44,9	33,3	28,6	19,0	19,0	20,8	53
2020	40,7	31,6	35,1	21,1	12,3	19,7	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	43,9	32,1	29,5	21,2	17,1	16,1	230
HVL	55,5	15,7	24,4	34,9	25,0	7,0	185
UiT	50,9	14,0	32,7	40,2	13,1	5,3	113
NTNU	49,7	20,6	28,5	32,1	18,8	6,7	297
USN	44,0	31,6	24,6	29,8	14,0	14,9	134

7.2.5 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 7.2.5 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet fra 2017-2020 er like under medianen. Det er verdt å merke seg at inntektsnivået likevel var over medianen i 2017. Størst andel studenter har foreldre med inntektsnivå i kvartil tre, mens færrest har foreldre i inntektskvartil fire. Studentene ved både UiT og UiB har foreldre med foreldreinntektsnivå godt over medianen, men det mangler samtidig inntektsdata for såpass mange av studentene at det bør tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget.

Tabell 7.2.5 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	57,8	22,0	12,2	31,7	34,1	14,6	48
2018	49,1	22,2	31,5	24,1	22,2	14,3	63
2019	45,0	27,9	27,9	31,1	13,1	10,3	68
2020	49,0	24,1	24,1	33,3	18,5	14,3	63
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	49,6	24,3	24,8	30,0	21,0	13,2	242
UiT	61,6	15,4	23,1	23,1	38,5	45,8	48
UiB	60,3	10,2	22,4	32,7	34,7	33,8	74

7.3 Foreldres inntektsnivå ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

7.3.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 7.3.1 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på

bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 er rett over medianen for de respektive fødselskohortene. Det har det også vært for samtlige av de fire studentkullene.

Størst andel av studentene har foreldre med inntektsnivå i kvartil fire (26,7%), tett etterfulgt av foreldre i kvartil tre (26,9%). Til sammenligning har studentene ved UiT, USN, HiØ og INN et lavere foreldreinntektsnivå enn studentene ved OsloMet. USN, HiØ og INN ligger i tillegg under medianen. Det høyeste inntektsnivået finner vi ved UiS (60,8).

Tabell 7.3.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	51,9	25,8	21,1	24,8	28,3	9,2	662
2018	53,7	21,8	21,7	28,7	27,8	13,8	696
2019	51,3	24,2	22,4	26,6	26,8	9,6	648
2020	50,3	26,2	22,2	26,9	24,7	14,5	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	51,8	24,5	21,8	26,7	26,9	11,8	2 680
UiS	60,8	12,8	21,5	30,0	35,7	9,0	1 150
LDH	60,3	13,4	21,8	28,9	35,9	4,7	977
VID	58,7	14,8	22,7	29,3	33,2	4,7	2 027
HVL	56,7	14,8	25,0	32,3	27,9	5,5	2 402
NTNU	55,1	15,6	27,4	31,0	26,0	5,9	2 255
HiM	53,7	17,4	26,7	30,2	25,7	5,0	520
UiA	53,5	17,3	29,3	28,4	25,0	9,1	1 194
NORD	52,3	17,2	29,9	31,4	21,4	5,5	1 851
UiT	51,2	21,1	24,8	32,1	22,0	5,1	1 341
USN	48,0	25,7	26,5	28,6	19,2	10,9	1 822
HiØ	47,6	25,2	31,1	23,8	19,9	11,7	877
INN	47,4	23,7	32,1	27,1	17,1	9,3	1 092

7.3.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 7.3.2 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på

bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet fra 2017-2020 er over medianen. Størst andel av studentene har foreldre med inntekt i kvartil tre (34,5%), tett etterfulgt av kvartil fire (34,1%). Under 10% av studentene har foreldre i kvartil én. Til sammenligning har ingen av institusjonene det sammenlignes med et høyere foreldreinntektsnivå blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode. Samtlige av dem er over medianen, men det laveste nivået finner vi ved HiØ.

Tabell 7.3.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	60,1	8,3	29,2	29,2	33,3	2,0	49
2018	59,8	11,9	23,7	32,2	32,2	3,3	61
2019	59,6	13,6	18,6	37,3	30,5	0,0	59
2020	67,3	3,5	17,5	38,6	40,4	3,4	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	61,7	9,4	22,0	34,5	34,1	2,2	228
UiT	61,0	7,2	26,1	33,3	33,3	0,0	69
UiS	59,7	10,0	25,0	35,0	30,0	4,8	42
NORD	55,6	9,3	36,0	27,9	26,7	1,1	87
HiØ	53,0	19,3	28,1	31,6	21,1	3,4	59

7.3.3 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 7.3.3 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er over medianen. Nivået var under medianen i 2017, men over medianen fra 2018-2020. 31,9% av studentene har foreldre med inntektsnivå i kvartil tre og fire. Samtlige av institusjonene det sammenlignes med har også studenter med foreldreinntektsnivå over medianen. Studentene som begynte på et lignende program ved UiO og VID i samme periode har et høyere foreldreinntektsnivå enn studentene ved OsloMet, mens studentene ved NORD og UiT har et lavere nivå.

Tabell 7.3.3 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	48,5	29,2	25,0	20,8	25,0	7,7	26
2018	59,5	13,6	13,6	40,9	31,8	15,4	26
2019	56,8	22,9	11,4	37,1	28,6	7,9	38
2020	60,3	21,9	9,4	28,1	40,6	8,6	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	56,5	22,1	14,2	31,9	31,9	9,6	125
UiO	64,5	16,0	8,0	36,0	40,0	3,8	26
VID	60,0	17,2	14,5	35,2	33,1	7,1	156
NORD	53,8	20,0	24,3	24,3	31,4	1,4	71
UiT	52,6	21,4	28,6	21,4	28,6	6,7	15

7.3.4 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 7.3.4 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på

masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet i 2017-2020 har foreldreinntektsnivå over medianen. Klart størst andel av studentene har foreldre med inntektsnivå i kvartil fire (40%), etterfulgt av studenter med foreldre i kvartil tre (22,7%). Sammenlignet med studentene ved OsloMet er foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på et tilsvarende program ved UiT (51,9) og UiS (56,7) lavere. Inntektsnivået ved NTNU, USN og HVL er derimot høyere enn det er ved OsloMet, og det høyeste nivået finner vi ved NTNU (65,4).

Tabell 7.3.4 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	60,7	16,4	17,9	22,4	43,3	1,5	68
2018	54,0	20,6	26,5	26,5	26,5	5,6	36
2019	58,7	19,6	15,2	26,1	39,1	2,1	47
2020	59,5	21,1	15,8	15,8	47,4	5,0	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	58,7	18,9	18,4	22,7	40,0	3,1	191
NTNU	65,4	5,3	15,8	42,1	36,8	5,0	20
USN	59,3	13,4	25,0	28,6	33,0	6,7	120
HVL	58,9	11,0	26,0	33,5	29,5	4,4	181
UiS	56,7	10,8	29,7	40,5	18,9	2,6	38
UiT	51,9	21,1	21,1	36,8	21,1	5,0	20

7.3.5 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 7.3.5 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 ligger godt over medianen for de respektive fødselskohortene. Igjen har størst andel av studentene foreldre med inntektsnivå i kvartil fire, etterfulgt av kvartil tre. Studenter med foreldre med inntektsnivå i kvartil én og to utgjør en fjerdedel av studentmassen. Til sammenligning er det kun UiT (66,8) som har et høyere foreldreinntektsnivå blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode. Det laveste inntektsnivået finner vi ved HVL (54,6).

Tabell 7.3.5 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	56,1	22,7	4,5	50,0	22,7	4,3	23
2018	65,7	4,0	20,0	36,0	40,0	7,4	27
2019	-	-	-	-	-	-	-
2020	67,3	6,9	17,2	24,1	51,7	9,4	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	63,5	10,5	14,5	35,5	39,5	7,3	82
UiT	66,8	-	25,0	33,3	41,7	7,7	13
USN	61,7	11,1	24,4	24,4	40,0	16,7	54
UiS	60,5	4,8	28,6	42,9	23,8	8,7	23
HVL	54,6	20,8	15,6	39,0	24,7	2,5	79

7.3.6 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 7.3.6 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på masterprogrammet i intensivsykepleie ved OsloMet i 2017-2020 er over medianen. Størst andel studenter har foreldre i inntektskvartil fire (34,9%) og kvartil tre (32,6%). Sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende masterprogram ved andre institusjoner i samme periode er foreldreinntektsnivået ved OsloMet høyt. Samtlige av institusjonene har inntektsnivå over medianen, men lavere enn nivået ved OsloMet. Det laveste nivået finner vi ved USN (55,3).

Tabell 7.3.6 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	59,8	23,3	16,7	20,0	40,0	3,2	31
2018	62,8	11,8	20,6	32,4	35,3	2,9	35
2019	-	-	-	-	-	-	-
2020	60,4	13,6	9,1	50,0	27,3	21,4	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	61,2	16,3	16,3	32,6	34,9	8,5	94
UiT	59,5	12,5	16,7	41,7	29,2	11,1	27
HVL	58,8	19,5	14,4	31,0	35,1	5,9	185
LDH	58,5	20,2	18,0	27,5	34,3	8,3	254
UiS	56,5	16,7	25,0	27,1	31,3	11,1	54
USN	55,3	18,8	27,1	20,8	33,3	9,4	53

7.3.7 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 7.3.7 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 er godt over medianen for de respektive fødselskohortene. Det mangler datagrunnlag for 2019, men nivået har vært over medianen i 2017, 2018 og 2020. Hele 46,3% av studentene har foreldre i inntektskvartil fire, mens kun 13% har foreldre i kvartil én. Hverken studentene som begynte på et tilsvarende studieprogram ved UiT (60) eller HVL har et høyere foreldreinntektsnivå enn studentene ved OsloMet. Det laveste nivået finner vi blant studentene ved HVL (50).

Tabell 7.3.7 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	57,2	23,8	9,5	33,3	33,3	4,5	22
2018	65,7	6,7	26,7	20,0	46,7	6,3	16
2019	-	-	-	-	-	-	-
2020	75,8	5,6	16,7	16,7	61,1	0,0	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	65,8	13,0	16,7	24,1	46,3	3,6	56
UiT	60,0	0,0	40,0	40,0	20,0	9,1	11
HVL	50,0	21,1	31,6	26,3	21,1	0,0	19

7.3.8 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 7.3.8 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet i 2017-2020 er over medianen. Det er verdt å merke seg at inntektsnivået var under medianen for 2019-kullet. Størst andel har foreldre i inntektskvartil tre, etterfulgt av foreldre i kvartil fire. Blant studentene som begynte på et tilsvarende masterprogram ved HK og HVL i samme periode er inntektsnivået under medianen. Studentene ved de øvrige institusjonene er i likhet med OsloMet over medianen og det høyeste nivået finner vi blant studentene ved UiO (61,6).

Tabell 7.3.8 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	54,0	19,0	23,8	28,6	28,6	12,5	24
2018	65,4	12,5	12,5	33,3	41,7	0,0	24
2019	47,4	28,0	24,0	32,0	16,0	3,8	26
2020	53,7	17,4	30,4	30,4	21,7	8,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	55,1	19,4	22,6	31,2	26,9	6,1	99
UiO	61,6	10,4	24,5	29,2	35,8	13,8	123
NMBU	61,3	13,9	17,7	31,6	36,7	4,8	166
UiS	60,4	15,9	20,7	24,4	39,0	3,5	85
NTNU	57,0	16,1	24,7	29,1	30,0	5,1	235
INN	56,2	11,5	24,6	36,1	27,9	6,2	65
UiA	54,3	21,9	23,8	25,2	29,1	6,8	162
UiT	52,7	17,1	27,4	32,9	22,6	23,2	190
UiB	51,4	25,7	28,4	13,5	32,4	37,8	119
HK	45,8	44,4	0,0	33,3	22,2	10,0	10
HVL	41,2	35,3	35,3	23,5	5,9	0,0	17

7.3.9 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 7.3.9 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på

masterprogrammet i samfunnsernæring ved OsloMet fra 2017 til 2020 er over medianen for de respektive fødselskohortene. Inntektsnivået var over medianen fra 2017-2019, men under medianen for 2020-kullet. Størst andel av studentene har foreldre i inntektskvartil tre (33,8%), etterfulgt av kvartil fire (26,5%). Det er verdt å merke seg at nesten halvparten (46,2%) av de nye studentene i 2019 har foreldre i inntektskvartil fire. Det er ingen utdanningsinstitusjoner å sammenligne med.

Tabell 7.3.9 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i samfunnsernæring

Master i samfunnsernæring							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	56,1	20,8	20,8	29,2	29,2	7,7	26
2018	52,6	12,5	25,0	43,8	18,8	0,0	16
2019	67,6	7,7	7,7	38,5	46,2	13,3	15
2020	45,3	20,0	40,0	26,7	13,3	6,3	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	55,1	16,2	23,5	33,8	26,5	6,8	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>							

7.3.10 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Tabell 7.3.10 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid - deltid ved OsloMet fra 2017-2020 er over medianen for de respektive fødselskohortene. Størst andel av studentene har foreldre i inntektskvartil fire (37,3%), etterfulgt av foreldre i kvartil tre (24,5%). Til sammenligning har ingen av utdanningsinstitusjonene det sammenlignes med et høyere foreldreinntektsnivå blant studentene som begynte på et lignende studieprogram i samme periode. NTNU er den eneste institusjonene som i likhet med OsloMet ligger over medianen. Det laveste inntektsnivået finner vi blant studentene ved NORD (40,2).

Tabell 7.3.10 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	65,2	9,7	19,4	29,0	41,9	6,1	33
2018	52,2	30,4	8,7	21,7	39,1	8,0	25
2019	57,1	19,0	19,0	19,0	42,9	4,5	22
2020	51,0	22,2	25,9	25,9	25,9	18,2	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	56,8	19,6	18,6	24,5	37,3	9,7	113
NTNU	53,6	18,4	23,2	40,0	18,4	1,6	127
UiA	49,0	23,0	31,9	22,2	23,0	4,3	141
INN	48,3	26,0	28,0	23,0	23,0	7,4	108
UiT	47,8	27,7	25,5	25,5	21,3	6,0	50
NORD	40,2	40,0	17,8	31,1	11,1	2,2	46

7.4 Foreldres inntektsnivå ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

7.4.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 7.4.1 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på

bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 er over medianen.

Inntektsnivået er høyest for 2018-kullet. Størst andel av studentene har foreldre i

inntektskvartil fire (28,6%), tett etterfulgt av foreldre i kvartil tre (27,3%) og to (26,3%).

Sammenlignet med OsloMet er foreldreinntektsnivået høyere blant studentene som begynte

på et tilsvarende studium i samme periode ved både HVL (57,9) og VID (55). Inntektsnivået

er derimot lavere ved NTNU (55,3) og UiT (53).

Tabell 7.4.1 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	53,2	19,2	29,5	24,4	26,9	9,3	86
2018	57,1	17,3	22,7	25,3	34,7	1,3	76
2019	54,0	18,8	27,5	26,3	27,5	3,6	83
2020	54,7	16,0	25,3	33,3	25,3	8,5	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	54,8	17,9	26,3	27,3	28,6	5,8	327
HVL	57,9	10,5	28,2	34,8	26,5	1,6	184
VID	55,0	15,5	25,0	34,0	25,5	2,9	206
NTNU	53,3	15,3	31,7	30,1	22,9	2,8	471
UiT	53,0	15,8	27,5	39,2	17,5	1,6	122

7.4.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 7.4.2 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på

bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 er over medianen for de respektive fødselskohortene. Størst andel av studentene har foreldre i inntektskvartil fire (34,3%), etterfulgt av foreldre i kvartil tre (32,4%). Til sammenligning er det kun studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved UiT (58,7) som har et lavere foreldreinntektsnivå enn OsloMet. Både NTNU (65,2) og HVL (64,7) har et høyere foreldreinntektsnivå enn OsloMet.

Tabell 7.4.2 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	61,8	9,5	19,8	36,5	34,1	3,8	131
2018	60,2	11,7	25,0	33,6	29,7	2,3	131
2019	61,9	14,6	18,5	25,4	41,5	7,1	140
2020	58,7	15,6	18,4	34,0	31,9	7,8	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	60,6	13,0	20,4	32,4	34,3	5,4	555
NTNU	65,2	6,3	23,3	31,4	39,0	2,0	293
HVL	64,7	10,9	17,6	30,1	41,3	2,7	338
UiT	58,7	10,7	24,3	36,7	28,4	2,3	173

7.4.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck
Tabell 7.4.3 viser at foreldreinntektsnivået for studentene som begynte på

bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ved OsloMet er godt over medianen for fødselskohortene. Inntektsnivået har økt fra 2017 til sitt høyeste nivå i 2019. Over 40% har foreldre i inntektskvartil fire, mens under 10% har foreldre i kvartil én. 2017 er det eneste året der under 40% av studentene har foreldre i kvartil fire og over 10% har foreldre i kvartil én. Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram vi kan sammenligne med.

Tabell 7.4.3 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	59,5	12,7	17,5	41,3	28,6	6,0	67
2018	68,1	3,7	18,5	35,2	42,6	6,9	58
2019	69,1	6,7	15,0	26,7	51,7	4,8	63
2020	-	-	-	-	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	65,4	7,9	16,9	34,5	40,7	5,9	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>							

7.4.4 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 7.4.4 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på

bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 er over medianen.

Størst andel av studentene på studiet har foreldre i inntektskvartil fire (35,7%), etterfulgt av

foreldre i inntektskvartil tre (30,4%). Kun 8,9% av studentene har foreldre i kvartil én. Det er

verdt å merke seg at 2018 er det eneste året der over 10% av studentene har foreldre i

kvartil én. Det eksisterer ingen lignende studieprogram ved andre utdanningsinstitusjoner.

Tabell 7.4.4 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	64,5	6,3	18,8	37,5	37,5	0,0	16
2018	60,9	13,3	20,0	26,7	40,0	0,0	15
2019	67,0	10,0	20,0	20,0	50,0	0,0	10
2020	53,9	6,7	40,0	33,3	20,0	6,3	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	61,1	8,9	25,0	30,4	35,7	1,8	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>							

7.4.5 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 7.4.5 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på bachelorprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet fra 2017-2020 er over medianen for de respektive fødselskohortene. Størst andel studenter har foreldre i inntektskvartil fire (38,7%). Det er verdt å merke seg at halvparten av studentene som begynte på studiet i 2017 har foreldre i kvartil fire. Foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HVL (62,3) er også over medianen, og høyere enn nivået ved OsloMet. Samtidig mangler det inntektsdata for halvparten av studentene ved HVL, så det bør tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget.

Tabell 7.4.5 Foreldres inntektsnivå ved bachelorprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	65,9	15,0	15,0	20,0	50,0	9,1	22
2018	64,7	6,7	33,3	20,0	40,0	11,8	17
2019	55,0	13,3	33,3	20,0	33,3	6,3	16
2020	55,8	16,7	16,7	41,7	25,0	0,0	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	61,0	12,9	24,2	24,2	38,7	7,5	67
HVL	62,3	16,7	16,7	33,3	33,3	50,0	12

7.4.6 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 7.4.6 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 er rett over medianen. Nivået var over medianen i 2017 og 2018, men under medianen i 2019 og 2020. Fordelingen mellom de ulike inntektskvartilene er jevnere enn ved instituttets øvrige studieprogram. Størst andel av studentene har foreldre i inntektskvartil tre (27,7%), tett etterfulgt av studenter med foreldre i de tre andre kvartilene. Det er ingen andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne med.

Tabell 7.4.6 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	53,2	22,2	33,3	11,1	33,3	0,0	9
2018	59,2	15,4	23,1	15,4	46,2	0,0	13
2019	47,8	30,0	20,0	40,0	10,0	9,1	11
2020	47,3	26,7	26,7	40,0	6,7	6,3	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	51,8	23,4	25,5	27,7	23,4	4,1	49
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>							

7.4.7 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 7.4.7 viser at foreldreinntektsnivået blant studentene som begynte på

masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 er over medianen. Nesten 40% av studentene har foreldre med inntektsnivå i kvartil fire, mens under 10% av studentene har foreldre i kvartil én. Det er verdt å merke seg at over 40% av de nye studentene i 2018 og 2019 har foreldre med inntekt i kvartil fire. Til tross for det relativt høye foreldreinntektsnivået ved OsloMet, er nivået enda høyere blant studentene som begynte på et lignende studium i samme periode ved HVL (70,7). Der har nesten 50% av studentene foreldre i inntektskvartil fire.

Tabell 7.4.7 Foreldres inntektsnivå ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi							
Studentkull	Rang.	K1	K2	K3	K4	Missing	Antall
2017	62,2	12,1	12,1	36,4	39,4	2,9	34
2018	66,5	5,9	17,6	29,4	47,1	2,9	35
2019	63,3	6,3	27,1	25,0	41,7	7,7	52
2020	62,0	13,0	13,0	42,6	31,5	11,5	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:							
OsloMet	63,3	9,5	17,8	33,7	39,1	7,1	182
HVL	70,7	2,9	17,4	33,3	46,4	4,2	72

8 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer

Tabell 8.1.1 – 8.4.7 viser andelen foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale stønader blant studentene som begynte på bachelor- og masterprogrammer ved HV, per institutt og studentkull i perioden i 2017-2020. Andelen foreldre med en slik inntektssituasjon for de fire studentkullene sammenlagt per studieprogram blir deretter sammenlignet med andelen for studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved øvrige utdanningsinstitusjoner i samme periode. De øvrige institusjonene det sammenlignes med sorteres i synkende rekkefølge etter andelen foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale stønader.

Sosiale overføringer inkluderer uførepensjon, arbeidsavklaringspenger, dagpenger ved arbeidsledighet, sykepenger, foreldrepenger, barnetrygd, bostøtte, studiestipend, forsørgerbidrag, sosialhjelp, grunn- og hjelpestønad, og kontantstøtte. Samtidig ekskluderer det alderspensjon, tjenstepensjon og avtalefestet permisjon. Dersom begge studentens foreldre fikk overført offentlige sosiale stønader som oversteg deres yrkes- og kapitalinntekter i året studenten fylte 16 år, defineres de i denne sammenhengen som foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. For studenter som kun er registrert med én forelder er dette målet basert på enten mor eller fars inntekter alene. I registerdataene er det ikke registrert foreldres hovedinntekt for flere av studentene, og dette gjelder særlig for innvandrere uten foreldre som selv har innvandret til Norge. Andelen studenter dette gjelder er merket med «Missing» i de ulike tabellene.

8.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for atferdsvitenskap

8.1.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 8.1.1 viser at 5,9% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse ved OsloMet fra 2017-2020 hadde foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer da de vokste opp. Andelen sank fra 12,9% i 2017 til 0% i 2020. 2017 er det eneste året der over 10% av studentene vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Det er ingen lignende studieprogrammer å sammenligne med ved øvrige utdanningsinstitusjoner i Norge.

Tabell 8.1.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	12,9	13,9	36
2018	7,1	12,5	32
2019	6,3	13,5	37
2020	0,0	10,2	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	5,9	12,3	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

8.1.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 8.1.2 viser at under 5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Det er lavere enn ved instituttets andre bachelorprogram. Samtidig har andelen økt litt fra 2,5% i 2017 til 6,7% i 2020. Til sammenligning er det kun HiØ (6,3%) som har en høyere andel studenter med foreldre med en lignende inntektssituasjon. Den laveste andelen finner vi blant studentene som begynte på NORD i samme periode.

Tabell 8.1.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	2,5	15,1	238
2018	5,6	17,1	216
2019	5,0	15,9	214
2020	6,7	18,8	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,7	16,6	833
HiØ	6,3	13,0	399
USN	3,9	12,1	348
UiT	3,6	9,6	335
INN	3,5	9,4	350
NTNU	2,6	6,1	407
VID	2,5	11,1	629
HiM	2,2	14,1	319
UiA	1,7	10,4	201
HVL	1,7	8,7	572
NORD	1,5	11,0	154

8.1.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 8.1.3 viser at 2,8% av studentene som begynte på masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse ved OsloMet fra 2017-2020 hadde foreldre med offentlige sosiale overføringer som hovedinntekt i oppveksten. Andelen har holdt seg under 4% for samtlige av de fire studentkullene. Den var størst i 2017 (3,7%) og minst i 2019 (1,9%). Samtidig mangler det inntektsdata for 20% av studentene på studiet så det bør tas forbehold om at andelen som fremkommer her kan avvike noe fra den reelle andelen.

Tabell 8.1.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	3,7	30,8	39
2018	2,4	19,2	52
2019	1,9	24,3	70
2020	3,6	11,3	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	2,8	20,6	223
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

8.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

8.2.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 8.2.1 viser at 7,5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen sank fra 15,8% i 2017 til 6,3% 2020. Samtidig er det verdt å merke at ingen av studentene i 2018 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Det mangler datagrunnlag for 2019 og det er ingen andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne med. Igjen bør det tas forbehold om eventuelle avvik i andelene som fremkommer her da det mangler inntektsdata for en stor andel av studentene i den aktuelle perioden.

Tabell 8.2.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	15,8	26,9	26
2018	0,0	21,7	23
2019	-	-	-
2020	6,3	33,3	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	7,5	27,4	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

8.2.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Tabell 8.2.2 viser at over 10% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet i 2017-2020 hadde foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer da de vokste opp. Det er den største andelen ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag. Andelen har økt fra 3,9% i 2017 til 16,1% i 2020. En større andel studenter som begynte på et lignende studium ved NORD (12,7%) vokste opp med foreldre i en slik inntektssituasjon, mens andelen blant studentene ved UiT (9,2%) er lavere enn ved OsloMet. Samtidig mangler det inntektsdata for en såpass stor andel av studentene ved de ulike institusjonene at det bør tas forbehold om eventuelle skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 8.2.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	3,9	22,7	66
2018	14,5	20,3	69
2019	11,4	34,3	67
2020	16,1	30,3	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	11,8	27,1	291
NORD	12,7	21,4	140
UiT	9,2	15,6	180

8.2.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 8.2.3 viser at 4,4% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen var minst i 2018 (2%) og størst i 2019 (6,3%). Til sammenligning er det kun HiØ (9,6%) som har en høyere andel studenter som vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige overføringer. Ingen av studentene som begynte på et tilsvarende studium ved UiT vokste opp med foreldre i en slik økonomisk situasjon. Igjen mangler det inntektsdata for en stor andel av studentene ved OsloMet, så vel som ved HiØ, så det bør tas forbehold om at de reelle andelenene kan variere noe fra det som fremkommer her.

Tabell 8.2.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	5,4	13,8	65
2018	2,0	20,6	63
2019	6,3	33,3	72
2020	3,9	25,0	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	4,4	23,5	268
HiØ	9,6	30,7	150
UiA	2,0	13,6	118
NTNU	1,8	13,7	451
HVL	0,8	17,1	152
UiT	0,0	10,4	115

8.2.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 8.2.4 viser at 7,8% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen har økt fra 2,2% i 2017 til 14,3% i 2020. Ingen av utdanningsinstitusjonene det sammenlignes med har en like stor andel studenter med foreldre i en slik økonomisk situasjon i oppveksten. Den nest største andelen etter OsloMet finner vi blant studentene ved USN (6,3%), mens den minste andelen er blant studentene ved UiT (1%).

Tabell 8.2.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	2,2	11,8	51
2018	8,2	10,9	55
2019	4,8	20,8	53
2020	14,3	21,1	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	7,8	16,5	230
USN	6,3	17,2	134
NTNU	4,4	8,8	297
HVL	3,0	9,2	185
UiT	1,0	8,0	113

8.2.5 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 8.2.5 viser at 7,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen økte fra 5,1% i 2017 til 12,1% i 2019, men sank så igjen til 5,9% i 2020. Den var på sitt laveste i 2018 (4,3%). Sammenlignet med studentene som begynte på et tilsvarende studieprogram i samme periode ved UiT (7,7%) er andelen høyere, mens den er lavere blant studentene ved UiB (2,1%). Samtidig bør det tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom de ulike institusjonene da det mangler registrert foreldreinntektsdata for en stor andel av studentene.

Tabell 8.2.5 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	5,1	18,8	48
2018	4,3	27	63
2019	12,1	14,7	68
2020	5,9	19	63
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	7,2	19,8	242
UiT	7,7	45,8	48
UiB	2,1	36,5	74

8.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

8.3.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 8.3.1 viser at 5,4% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 hadde foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer da de vokste opp. Andelen har holdt seg stabilt på rundt fem prosent for de fire studentkullene som begynte på studiet i perioden. Til sammenligning er det kun HiØ (7,4%) som har en høyere andel studenter med foreldre i en slik økonomisk situasjon da de vokste opp. De øvrige institusjonene det sammenlignes med har alle en andel på under fem prosent og den laveste andelen finner vi blant studentene ved UiS (1,2%).

Tabell 8.3.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	5,5	12,7	662
2018	5,2	16,8	696
2019	5,3	13,3	648
2020	5,7	17,1	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	5,4	15,0	2 680
HiØ	7,4	15,3	877
INN	4,5	14,5	1 092
USN	4,5	17,0	1 822
UiT	3,2	10,1	1 341
UiA	2,9	12,3	1 194
VID	2,6	7,5	2 027
HiM	2,5	7,5	520
HVL	2,5	8,9	2 402
NORD	2,3	8,4	1 851
LDH	2,0	7,7	977
NTNU	1,8	8,6	2 255
UiS	1,2	11,9	1 150

8.3.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 8.3.2 viser at så få som 0.5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. 2018 er det eneste året der andelen med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ikke har vært null. Til tross for den lave andelen studenter med foreldre i en slik økonomisk situasjon ved OsloMet er andelen enda lavere ved både UiS (0%) og UiT (0%). Andelen ved NORD (1,2%) og ved HiØ (1,9%) er større enn ved OsloMet.

Tabell 8.3.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	2,0	49
2018	1,8	8,2	61
2019	0,0	1,7	59
2020	0,0	5,1	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	0,5	4,4	228
HiØ	1,9	10,2	59
NORD	1,2	6,9	87
UiS	0,0	7,1	42
UiT	0,0	0,0	69

8.3.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 8.3.3 viser at 1,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. 2019 er det eneste året der en andel av studentene vokste opp med en slik hovedinntekt. Til sammenligning vokste ingen av studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved NORD og UiO opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Den største andelen finner vi blant studentene ved UiT (11,1%). Samtidig bør det tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom institusjonene da det mangler inntektsdata for en stor andel av foreldrene til studentene ved de ulike institusjonene.

Tabell 8.3.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	26,9	26
2018	0,0	42,3	26
2019	4,2	36,8	38
2020	0,0	22,9	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	1,2	32,0	125
UiT	11,1	40,0	15
VID	2,0	36,5	156
NORD	0,0	32,4	71
UiO	0,0	50,0	26

8.3.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 8.3.4 viser at tre prosent av studentene som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen sank fra 6,6% i 2017 til 2,7% i 2020. Ingen av studentene i 2018 eller 2019 vokste opp med foreldre med en slik hovedinntekt. Andelen blant studentene som i samme periode begynte på et tilsvarende studium ved USN (3,9%) og UiT (5,3%) er større enn ved OsloMet. Ingen av studentene ved NTNU eller UiS vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer.

Tabell 8.3.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	6,6	10,3	68
2018	0,0	8,3	36
2019	0,0	19,1	47
2020	2,7	7,5	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	3,0	11,5	191
UiT	5,3	5,0	20
USN	3,9	36,7	120
HVL	1,9	13,8	181
NTNU	0,0	10,0	20
UiS	0,0	5,3	38

8.3.5 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 8.3.5 viser at 1,6% av studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 hadde foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer i oppveksten. 2018 er det eneste året der en andel av de nye studentene har vokst opp med foreldre i en slik økonomisk situasjon. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019. Til sammenligning er andelen større ved USN (2,6%) enn ved OsloMet. Ved HVL, UiS, og UiT vokste ingen av de studentene i perioden opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Samtidig mangler det inntektsdata for en stor andel av studentene ved flere av institusjonene, spesielt ved OsloMet og USN. Følgelig bør det tas forbehold om mulige skjevheter i sammenligningsgrunnlaget.

Tabell 8.3.5 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	39,1	23
2018	4,5	18,5	27
2019	-	-	-
2020	0,0	15,6	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	1,6	23,2	82
USN	2,7	31,5	54
HVL	0,0	16,5	79
UiS	0,0	17,4	1923
UiT	0,0	7,7	13

8.3.6 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 8.3.6 viser at 2,9% av studentene som begynte på masterprogrammet i intensivsykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 har vokst opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen har økt fra 0% i 2017 til 5,6% i 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019. Sammenlignet med studentene som begynte på tilsvarende studieprogram ved andre utdanningsinstitusjoner i landet er andelen ved OsloMet relativt høy. Kun UiS (6,9%) har en høyere andel enn OsloMet. Ved UiS og UiT vokste ingen av de nye studentene opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Igjen mangler det inntektsdata for en stor andel av studentene ved de ulike institusjonene. Følgelig bør det også her tas forbehold om eventuelle skjevheter i sammenligningsgrunnlaget.

Tabell 8.3.6 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	22,6	31
2018	3,6	20,0	35
2019	-	-	-
2020	5,6	35,7	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	2,9	25,5	94
USN	6,9	45,3	53
LDH	2,4	17,3	254
HVL	2,0	18,9	185
UiS	0,0	25,9	54
UiT	0,0	18,5	27

8.3.7 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 8.7.3 viser at ingen av studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Det er den laveste andelen ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid. Ved UiT var det heller ingen av de nye studentene som vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale stønader. Blant studentene ved HVL derimot er andelen på 5,3%.

Tabell 8.3.7 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	22,7	22
2018	0,0	12,5	16
2019	-	-	-
2020	0,0	16,7	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	0,0	17,9	56
HVL	5,3	0,0	19
UiT	0,0	9,1	11

8.3.8 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 8.3.8 viser at 2,5% av studentene som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen var på 11,1% i 2017, men har siden vært null. Til sammenligning er det kun UiT (2,6%) og UiS (6,8%) som har en høyere andel nye studenter fra 2017-2020 som vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HK og HVL har ingen av studentene vokst opp med foreldre i en slik økonomisk situasjon. Samtidig mangler det registrert foreldreinntektsdata for en stor andel av studentene ved de fleste institusjonene. Følgelig bør det tas forbehold om mulige avvik og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget.

Tabell 8.3.8 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	11,1	25,0	24
2018	0,0	8,3	24
2019	0,0	19,2	26
2020	0,0	20,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	2,5	18,2	99
UiS	6,8	30,6	85
UiT	2,6	38,4	190
UiA	2,4	22,2	162
UiO	2,4	32,5	123
NTNU	1,7	23,0	235
UiB	1,6	47,1	119
NMBU	0,8	21,7	166
INN	0,0	18,5	65
HK	0,0	10,0	10
HVL	0,0	58,8	17

8.3.9 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 8.3.9 viser at 1,7% av studentene som begynte på masterprogrammet i samfunnsernæring ved OsloMet mellom 2017 og 2020 hadde foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer i oppveksten. Mens ingen av de nye studentene fra 2017-2019 vokste opp med foreldre i en slik økonomisk situasjon, var studentandelen på 7,7% i 2020. Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et sammenlignbart masterprogram.

Tabell 8.3.9 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i samfunnsernæring

Master i samfunnsernæring			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	19,2	26
2018	0,0	12,5	16
2019	0,0	20,0	15
2020	7,7	18,8	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	1,7	17,8	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

8.3.10 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Tabell 8.3.10 viser at 2,7% av studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet fra 2017-2020 hadde foreldre som mottok offentlige sosiale overføringer som hovedinntekt da de vokste opp. Andelen var 4,8% i 2017 og 5,9% i 2019. I 2018 og 2019 var andelen null. Til sammenligning er andelen nye studenter med foreldre i en slik økonomisk situasjon under oppveksten lavere ved NTNU (2,3%), INN (2%) og UiT (0%). Andelen er derimot høyere ved UiA (3,7%) og NORD (4,5%). Det bør likevel tas forbehold om mulige avvik i de ulike andelenes og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget da det mangler foreldreinntektsdata for mange studenter ved hver institusjon.

Tabell 8.3.10 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	4,8	36,4	33
2018	0,0	36,0	25
2019	5,9	22,7	22
2020	0,0	42,4	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	2,7	35,4	113
NORD	4,5	52,2	46
UiA	3,7	42,6	141
NTNU	2,3	30,7	127
INN	2,0	53,7	108
UiT	0,0	38,0	50

8.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

8.4.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 8.4.1 viser at kun én prosent av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Andelen har sunket fra 1,4% i 2017 til 0% i 2020. Blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved VID (1%) i samme periode er andelen lik. Andelen er lavere ved NTNU (0,9%), UiT (0,9%) og HVL (0,6%).

Tabell 8.4.1 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	1,4	14,0	86
2018	1,4	3,9	76
2019	1,3	6,0	83
2020	0,0	11,0	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	1,0	8,9	327
VID	1,0	4,4	206
NTNU	0,9	3,6	471
UiT	0,9	7,4	122
HVL	0,6	2,2	184

8.4.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 8.4.2 viser at 1,2% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Det er den høyeste andelen blant instituttets ulike bachelorprogram. Andelen var 0,8% fra 2017-2019 men økte til 2,1% i 2020. Ingen av institusjonene som tilbyr et lignende studium har en like stor andel nye studenter som vokste opp med foreldre i en slik økonomisk situasjon. Samtlige av dem har en andel på under én prosent, og den laveste finner vi blant studentene ved UiT (0,6%).

Tabell 8.4.2 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,8	6,1	131
2018	0,8	3,8	131
2019	0,8	10,0	140
2020	2,1	8,5	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	1,2	7,2	555
HVL	0,9	3,6	338
NTNU	0,7	2,7	293
UiT	0,6	4,6	173

8.4.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 8.4.3 viser at kun 0,6% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ved OsloMet hadde foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer i oppveksten. Andelen gikk ned fra 1,6% i 2017 til 0% i både 2018 og 2019. Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram vi kan sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 8.4.3 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	1,6	7,5	67
2018	0,0	10,3	58
2019	0,0	6,3	63
2020	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	0,6	8,0	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

8.4.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 8.4.4 viser at ingen av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Det er den laveste andelen blant Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologis ulike bachelorprogram. Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram.

Tabell 8.4.4 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	0,0	16
2018	0,0	13,3	15
2019	0,0	0,0	10
2020	0,0	6,3	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	0,0	5,3	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

8.4.5 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 8.4.5 viser at 2,3% av studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. 2019 er det eneste året der en andel (8,3%) av studentene hadde foreldre i en slik økonomisk situasjon da de vokste opp. Blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HVL var det ingen som vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Samtidig mangler det foreldreinntektsdata for en relativt stor andel av studentene ved både OsloMet og HVL. Det bør derfor tas forbehold om mulige avvik mellom andelene som fremkommer her og de reelle andelene ved studiene, så vel som sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 8.4.5 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	45,5	22
2018	0,0	41,2	17
2019	8,3	25,0	16
2020	0,0	25,0	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	2,3	35,8	43
HVL	0,0	50,0	6

8.4.6 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 8.4.6 viser at 2,6% av studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. I 2019 var andelen på 12,5%, mens den var null i 2017, 2018 og 2020. Igjen mangler det foreldreinntektsdata for en stor andel av studentene ved OsloMet og det bør tas forbehold om mulige avvik mellom andelene som fremkommer her og de faktiske andelene på studiet.

Tabell 8.4.6 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	22,2	9
2018	0,0	30,8	13
2019	12,5	27,3	11
2020	0,0	25,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	2,8	26,5	49
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>			

8.4.7 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 8.4.7 viser at ingen av studentene som begynte på masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp med foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer. Det er lavere enn instituttets andre masterprogram og like lavt som andelen blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HVL.

Tabell 8.4.7 Foreldre med hovedinntekt fra offentlige sosiale overføringer ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi			
Studentkull	Foreldreandel	Missing	Antall
2017	0,0	5,9	34
2018	0,0	20,0	35
2019	0,0	28,8	52
2020	0,0	18,0	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:			
OsloMet	0,0	19,2	182
HVL	0,0	13,9	72

9 Innvandrerbakgrunn

Tabell 9.1.1 – 9.4.7 viser andelen studenter med innvandrerbakgrunn som begynte på de ulike bachelor- og masterprogrammene ved HV, per institutt og studentkull i perioden 2017-2020. Andelen med innvandrerbakgrunn for de fire studentkullene sammenlagt per studieprogram blir deretter sammenlignet med andelen med innvandrerbakgrunn blant studentene som begynte på tilsvarende studier ved øvrige institusjoner i samme tidsperiode. De øvrige utdanningsinstitusjonene er sortert i synkende rekkefølge etter kategorien «Øvrig befolkning» for å gi en tydelig indikasjon på hvor mye andelen studenter med innvandrerbakgrunn, uavhengig av de ulike innvandringskategoriene, skiller seg fra andelen ved OsloMet og HV.

I analysene refererer studentandeler tilhørende den øvrige befolkning til de som har én eller to norskfødte foreldre, uavhengig av om de selv er født i Norge. Dette følger SSBs definisjon av øvrig befolkning versus innvandrerbefolkning. Studentene med innvandrerbakgrunn er definert som innvandrere dersom de er født i utlandet og har to foreldre som også er født i utlandet, eller som norskfødte med to innvandrerforeldre (for enkelthetskyld kalt «etterkommere»). Tabellene skiller i tillegg mellom innvandrere og etterkommere med bakgrunn fra:

- EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand (kategori 1).
- Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia (kategori 2).

9.1 Innvandrerbakgrunn ved Institutt for atferdsvitenskap

9.1.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 9.1.1 viser at 20% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse har innvandrerbakgrunn. Det er den laveste innvandringsandelen ved Institutt for atferdsvitenskap. Andelen har variert noe fra år til år, men holdt seg under 30% for samtlige studentkull. Etterkommere i kategori to utgjør den største andelen (7,8%), mens etterkommere i kategori én utgjør den minste (0,6%). Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram.

Tabell 9.1.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	72,2	5,6	2,8	0,0	19,4	36
2018	87,5	3,1	6,3	0,0	3,1	32
2019	75,7	8,1	10,8	0,0	5,4	37
2020	83,7	6,1	4,1	2,0	4,1	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	79,9	5,8	5,8	0,6	7,8	154
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.1.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 9.1.2 viser at 22,1% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen økte fra 15,5% i 2017 til 26,1% i 2020. Innvandrere i kategori to utgjør den største andelen (10,8%), etterfulgt av innvandrere i kategori én (4,3%). Ingen av institusjonene som tilbyr et lignende studieprogram har en like stor andel innvandrere som OsloMet.

Tabell 9.1.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	84,5	2,9	7,1	0,0	5,5	238
2018	77,8	6,0	10,6	1,4	4,2	216
2019	73,8	4,7	12,6	0,0	8,9	214
2020	73,9	3,6	13,9	1,2	7,3	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	77,9	4,3	10,8	0,6	6,4	833
NTNU	94,3	1,5	3,7	0,0	0,5	407
HVL	93,7	2,3	3,0	0,2	0,9	572
HiM	92,5	2,5	3,8	0,0	1,3	319
VID	92,5	1,6	5,2	0,0	0,6	629
UiT	91,6	1,5	6,3	0,3	0,3	335
UiA	91,5	4,0	4,5	0,0	0,0	201
INN	90,6	2,9	5,4	0,6	0,6	350
USN	89,4	1,4	6,9	0,3	2,0	348
NORD	86,4	0,6	11,0	0,0	1,9	154
HiØ	86,2	0,5	11	0,0	2,3	399

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.1.3 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 9.1.3 viser at under 20% av studentene som begynte på masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har innvandrerbakgrunn. Det er den laveste innvandrerandelen ved instituttet og den sank fra 25,6% i 2017 til kun 14,5% i 2020. Innvandrere i kategori én utgjør den største andelen, mens innvandrere i kategori to og etterkommere i kategori to begge utgjør 5,8% av studentmassen. Det er ingen institusjoner å sammenligne med.

Tabell 9.1.3 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	74,4	10,3	10,3	0,0	5,1	39
2018	82,7	5,8	5,8	0,0	5,8	52
2019	78,6	8,6	4,3	1,4	7,1	70
2020	85,5	4,8	4,8	0,0	4,8	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	80,7	7,2	5,8	0,4	5,8	223
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.2 Innvandrerbakgrunn ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

9.2.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 9.2.1 viser at 68,5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen steg fra 65,4 i 2017 til 73,9% i 2018, før den sank til 66,7% i 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019. Den største andelen av studentene med innvandrerbakgrunn består av innvandrere i kategori to (35,6%), etterfulgt av etterkommere i kategori to (19,2%). Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram vi kan sammenligne med.

Tabell 9.2.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	34,6	11,5	42,3	0,0	11,5	26
2018	26,1	26,1	30,4	4,3	13,0	23
2019	-	-	-	-	-	-
2020	33,3	0,0	33,3	0,0	33,3	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	31,5	12,3	35,6	1,4	19,2	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.2.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Tabell 9.2.2 viser at nesten tre fjerdedeler (73,5%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet i 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Det er den største innvandrerandelen ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag. Andelen økte betraktelig fra 57,6% i 2017 til hele 84,3% i 2020. Over 40% av studentene med innvandrerbakgrunn er innvandrere i kategori to, mens ingen av dem er etterkommere i kategori én. Til sammenligning har ingen av institusjonene som tilbyr et lignende studieprogram en like stor andel nye studenter i 2017-2020 med innvandrerbakgrunn. Ved NORD er andelen 67,9% mens andelen er 33,9% ved UiT.

Tabell 9.2.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	42,4	1,5	33,3	0,0	22,7	66
2018	26,1	4,3	39,1	0,0	30,4	69
2019	25,4	6,0	46,3	0,0	22,4	67
2020	15,7	4,5	43,8	0,0	36,0	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	26,5	4,1	40,9	0,0	28,5	291
UiT	66,1	3,3	23,3	0,0	7,2	180
NORD	32,1	0,7	48,6	0,0	18,6	140

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.2.3 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 9.2.3 viser at 48,1% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen har økt fra 36,9% i 2017 til 54,4% i 2020. Den største andelen med innvandrerbakgrunn består av studenter i innvandrerkategori to (27,2%), mens den minste består av etterkommere i kategori én (0%). Til sammenligning er det kun HiØ (54,7%) som har en større innvandrerandel blant studentene som begynte på et tilsvarende studium. Den laveste andelen finner vi blant studentene ved UiT (12,2%).

Tabell 9.2.3 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	63,1	4,6	20,0	0,0	12,3	65
2018	50,8	6,3	28,6	0,0	14,3	63
2019	48,6	6,9	36,1	0,0	8,3	72
2020	45,6	7,4	23,5	0,0	23,5	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	51,9	6,3	27,2	0,0	14,6	268
UiT	87,8	2,6	9,6	0,0	0,0	115
NTNU	79,2	3,8	13,3	0,2	3,5	451
HVL	72,4	3,9	19,7	0,7	3,3	152
UiA	66,1	8,5	17,8	0,0	7,6	118
HiØ	45,3	5,3	35,3	0,0	14,0	150

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.2.4 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 9.2.4 viser at 42,2% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen har økt fra 31,4% i 2017 til 49,3% i 2020. Etterkommere i kategori to utgjør den største andelen av dem med innvandrerbakgrunn, etterfulgt av innvandrere i kategori to. Ingen av studentene er etterkommere i kategori én. USN (44%) er den eneste av institusjonene det sammenlignes med som har en større andel nye studenter med innvandrerbakgrunn enn OsloMet i perioden. Den laveste innvandrerandelen finner vi blant studentene ved UiT (10,6%).

Tabell 9.2.4 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	68,6	9,8	11,8	0,0	9,8	51
2018	58,2	5,5	12,7	0,0	23,6	55
2019	56,6	3,8	30,2	0,0	9,4	53
2020	50,7	2,8	22,5	0,0	23,9	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	57,8	5,2	19,6	0,0	17,4	230
UiT	89,4	3,5	5,3	0,0	1,8	113
HVL	85,4	2,2	8,1	0,0	4,3	185
NTNU	79,5	3,4	10,1	0,3	6,7	297
USN	56,0	3,7	21,6	0,7	17,9	134

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.2.5 Innvandrerbakgrunn ved masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 9.2.5 viser at 31,8% av studentene som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen har økt noe fra 25% i 2017 til 30,2% i 2020. Den største andelen består av studenter i innvandrerkategori to (19,4%), mens den minste andelen består av etterkommere i kategori én (0,4%). Både UiB (43,2%) og UiT (54,2%) har en større andel nye studenter i perioden 2017-2020 med innvandrerbakgrunn enn OsloMet.

Tabell 9.2.5 Innvandrerbakgrunn ved masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	75,0	0,0	16,7	2,1	6,3	48
2018	68,3	3,2	15,9	0,0	12,7	63
2019	61,8	4,4	25,0	0,0	8,8	68
2020	69,8	4,8	19,0	0,0	6,3	63
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	68,2	3,3	19,4	0,4	8,7	242
UiB	56,8	13,5	24,3	0,0	5,4	74
UiT	45,8	8,3	41,7	0,0	4,2	48

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3 Innvandrerbakgrunn ved Institutt for sykeleie og helsefremmende arbeid

9.3.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 9.3.1 viser at 30,8% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen har økt fra 27% i 2017 til 37,2% i 2020. Av studentene med innvandrerbakgrunn er størst andel av dem innvandrere i kategori to (18,7%), og deretter etterkommere i kategori to (8,4%). Ingen av institusjonene det sammenlignes med har en like stor andel innvandrere blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode. USN og HiØ er nærmest med 21,7% hver, mens HVL har den laveste andelen med 9,7% studenter med innvandrerbakgrunn.

Tabell 9.3.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	73,0	3,2	15,0	0,8	8,2	662
2018	69,7	2,0	19,3	0,7	8,3	696
2019	71,6	4,0	16,2	0,5	7,7	648
2020	62,8	3,4	24,3	0,1	9,3	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	69,2	3,1	18,7	0,5	8,4	2 680
HVL	90,3	2,1	6,5	0,1	1,0	2 402
NORD	90,0	1,8	7,3	0,0	0,9	1 851
HiM	89,6	1,9	7,3	0,2	1,0	520
UiT	89,6	1,6	7,8	0,1	0,7	1 341
LDH	89,4	2,0	5,5	0,4	2,7	977
NTNU	88,8	2,1	7,0	0,2	1,8	2 255
VID	88,5	2,1	6,5	0,1	2,8	2 027
UiA	85,9	2,4	9,9	0,3	1,5	1 194
UiS	85,0	2,5	10,1	0,3	2,2	1 150
INN	81,2	2,8	13,8	0,0	2,1	1 092
HiØ	78,3	2,9	15,5	0,1	3,2	877
USN	78,3	3,2	15,0	0,0	3,5	1 822

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 9.3.2 viser at kun 5,3% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Det er den laveste andelen blant de ulike studieprogrammene ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid. Hver av de ulike innvandrerkategoriene utgjør under to prosent av den totale studentmassen ved studiet. Til tross for den lave andelen ved OsloMet er andelen blant studentene som begynte på tilsvarende studium enda lavere ved både NORD (1,1%) og UiT (1,4%). Den største andelen med innvandrerbakgrunn finner vi blant studentene ved HiØ (11,9%).

Tabell 9.3.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	95,9	4,1	0,0	0,0	0,0	49
2018	96,7	1,6	1,6	0,0	0,0	61
2019	96,6	1,7	0,0	0,0	1,7	59
2020	89,8	0,0	3,4	1,7	5,1	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	94,7	1,8	1,3	0,4	1,8	228
NORD	98,9	1,1	0,0	0,0	0,0	87
UiT	98,6	1,4	0,0	0,0	0,0	69
UiS	90,5	4,8	0,0	4,8	0,0	42
HiØ	88,1	8,5	3,4	0,0	0,0	59

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.3 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling
 Tabell 9.3.3 viser at 14,4% av studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen har økt fra 7,7% i 2017 til 20% i 2020. Av studentene med innvandrerbakgrunn består den største andelen av innvandrere i kategori to (8,8%), etterfulgt av innvandrere i kategori én (5,6%). Ingen av studentene er etterkommere. Samtlige av utdanningsinstitusjonene det sammenlignes har en lavere andel nye studenter med innvandrerbakgrunn i perioden 2017-2020. Den klart minste andelen finner vi blant studentene ved NORD (1,4%).

Tabell 9.3.3 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	92,3	0,0	7,7	0,0	0,0	26
2018	76,9	23,1	0,0	0,0	0,0	26
2019	92,1	0,0	7,9	0,0	0,0	38
2020	80,0	2,9	17,1	0,0	0,0	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	85,6	5,6	8,8	0,0	0,0	125
NORD	98,6	0,0	1,4	0,0	0,0	71
UiO	92,3	3,8	3,8	0,0	0,0	26
VID	90,4	4,5	5,1	0,0	0,0	156
UiT	86,7	0,0	13,3	0,0	0,0	15

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.4 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 9.3.4 viser at 6,3% av studentene som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Det er verdt å merke seg at andelen med innvandrerbakgrunn ikke har vært over ti prosent for noen av de fire studentkullene. Innvandrere i kategori én og to utgjør den største andelen av dem med innvandrerbakgrunn (2,6%), mens etterkommere i kategori én utgjør den minste (0%). Blant studentene som begynte på tilsvarende studium i samme periode ved HVL (7,2%) og USN (8,3%) er andelen med innvandrerbakgrunn større enn ved OsloMet. Den minste andelen finner vi blant studentene ved UiS (2,6%).

Tabell 9.3.4 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	97,1	0,0	1,5	0,0	1,5	68
2018	91,7	5,6	2,8	0,0	0,0	36
2019	93,6	2,1	4,3	0,0	0,0	47
2020	90,0	5,0	2,5	0,0	2,5	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	93,7	2,6	2,6	0,0	1,0	191
UiS	97,4	2,6	0,0	0,0	0,0	38
UiT	95,0	5,0	0,0	0,0	0,0	20
NTNU	95,0	0,0	5,0	0,0	0,0	20
HVL	92,8	2,8	2,8	0,0	1,7	181
USN	91,7	4,2	4,2	0,0	0,0	120

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.5 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 9.3.5 viser at 8,5% av studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen har økt noe fra 4,3% i 2017 til 9,4% i 2020. Det eksisterer ikke tallgrunnlag for 2019-kullet. Den største andelen av studentene med innvandrerbakgrunn består av studenter i innvandringskategori én (4,9%), mens ingen av studentene kan kategoriseres som etterkommere i kategori én. Både UiS (8,7%) og USN (20,4%) har en høyere andel studenter med innvandrerbakgrunn enn OsloMet, mens UiT (7,7%) og HVL (5,1%) har en lavere andel.

Tabell 9.3.5 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	95,7	4,3	0,0	0,0	0,0	23
2018	88,9	3,7	3,7	0,0	3,7	27
2019	-	-	-	-	-	-
2020	90,6	6,3	3,1	0,0	0,0	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	91,5	4,9	2,4	0,0	1,2	82
HVL	94,9	0,0	3,8	0,0	1,3	79
UiT	92,3	7,7	0,0	0,0	0,0	13
UiS	91,3	8,7	0,0	0,0	0,0	23
USN	79,6	9,3	11,1	0,0	0,0	54

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.6 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 9.3.6 viser at 9,6% av studentene som begynte på masterprogrammet i intensivsykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen har økt fra 3,2% i 2017 til 25% i 2020. Det eksisterer ikke datagrunnlag for 2019. Den største andelen med innvandrerbakgrunn består av innvandrere i kategori én (5,3%), mens ingen av studentene er etterkommere i kategori én og to. Samtlige av institusjonene det sammenlignes har en større andel studenter med innvandrerbakgrunn enn OsloMet. Den største andelen finner vi blant studentene ved UiS (13%).

Tabell 9.3.6 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	96,8	3,2	0,0	0,0	0,0	31
2018	97,1	0,0	2,9	0,0	0,0	35
2019	-	-	-	-	-	-
2020	75,0	14,3	10,7	0,0	0,0	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	90,4	5,3	4,3	0,0	0,0	94
UiT	88,9	11,1	0,0	0,0	0,0	27
USN	88,7	7,5	3,8	0,0	0,0	53
HVL	88,6	3,8	6,5	0,5	0,5	185
LDH	87,4	5,9	5,9	0,0	0,8	254
UiS	87,0	7,4	5,6	0,0	0,0	54

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.7 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 9.3.7 viser 7,1% av studentene som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet har innvandrerbakgrunn. Andelen med innvandrerbakgrunn sank fra 9,1% i 2017 til 0% i 2020. Igjen eksisterer det ikke datagrunnlag for 2019. Av studentene med innvandrerbakgrunn er den største andelen innvandrere i kategori én (3,6%). Ingen studenter er etterkommere i kategori én. Til sammenligning er andelen større blant studentene ved UiT (9,1%) og mindre ved HVL (5,3%).

Tabell 9.3.7 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	90,9	4,5	4,5	0,0	0,0	22
2018	87,5	6,3	0,0	0,0	6,3	16
2019	-	-	-	-	-	-
2020	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	92,9	3,6	1,8	0,0	1,8	56
HVL	94,7	0,0	0,0	0,0	5,3	19
UiT	90,9	9,1	0,0	0,0	0,0	11

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.8 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 9.3.8 viser at 19,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i

empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet fra 2017-2020 har

innvandrerbakgrunn. Det er den største studentandelen med innvandrerbakgrunn ved

instituttet. Andelen var på sitt høyeste i 2017 (29,2%) og på sitt laveste i 2020 (8,3%). Til

sammenligning er det kun UiT (24,2%) og UiB (41,2%) som har en større andel med

innvandrerbakgrunn blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme

periode. Ved HVL har ingen av de nye studentene fra 2017-2020 innvandrerbakgrunn.

Tabell 9.3.8 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	70,8	4,2	16,7	0,0	8,3	24
2018	91,7	4,2	0,0	4,2	0,0	24
2019	84,6	0,0	7,7	0,0	7,7	26
2020	76,0	4,0	12,0	0,0	8,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	80,8	3,0	9,1	1,0	6,1	99
HVL	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	17
NTNU	94,0	3,4	1,7	0,4	0,4	235
NMBU	94,0	2,4	3,6	0,0	0,0	166
INN	92,3	0,0	7,7	0,0	0,0	65
HK	90,0	0,0	0,0	0,0	10,0	10
UiS	89,4	3,5	5,9	0,0	1,2	85
UiA	87,0	4,3	8,0	0,0	0,6	162
UiO	82,1	5,7	11,4	0,8	0,0	123
UiT	75,8	9,5	14,7	0,0	0,0	190
UiB	58,8	3,4	37,8	0,0	0,0	119

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.9 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 9.3.9 viser at 11% av studentene som begynte på masterprogrammet i samfunnsernæring ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen var minst i 2018 (0%) og størst i 2019 (20%). Av studentene med innvandrerbakgrunn er størst andel innvandrere i kategori én (8,2%), etterfulgt av etterkommere i kategori to. Ingen av studentene på studiet er innvandrere i kategori to eller etterkommere i kategori én. Det er ingen lignende studieprogrammer ved andre institusjoner å sammenligne med.

Tabell 9.3.9 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i samfunnsernæring

Masterprogram i samfunnsernæring						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	88,5	7,7	0,0	0,0	3,8	26
2018	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	16
2019	80,0	13,3	0,0	0,0	6,7	15
2020	87,5	12,5	0,0	0,0	0,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	89,0	8,2	0,0	0,0	2,7	73
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.3.10 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Tabell 9.3.2 viser at 15% av studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen sank fra 18,2% i 2017 til 4,5% i 2019, men økte igjen til 24,2% i 2020. Innvandrere i kategori én utgjør den største andelen (6,2%), etterfulgt av innvandrere i kategori to (5,3%). Ingen av studentene er etterkommere i kategori én. Ved samtlige av institusjonene som tilbyr et lignende studieprogram er andelen nye studenter med innvandrerbakgrunn mindre enn ved OsloMet. Den minste andelen finner vi blant studentene ved NTNU (3,1%).

Tabell 9.3.10 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	81,8	9,1	0,0	0,0	9,1	33
2018	92,0	0,0	8,0	0,0	0,0	25
2019	95,5	0,0	4,5	0,0	0,0	22
2020	75,8	12,1	9,1	0,0	3,0	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	85,0	6,2	5,3	0,0	3,5	113
NTNU	96,9	0,8	1,6	0,0	0,8	127
UiT	96,0	0,0	4,0	0,0	0,0	50
INN	92,6	3,7	3,7	0,0	0,0	108
UiA	92,2	2,1	5,0	0,0	0,7	141
NORD	91,3	2,2	4,3	0,0	2,2	46

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.4 Innvandrerbakgrunn ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

9.4.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 9.4.1 viser at 16,8% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har innvandrerbakgrunn. Det er den største andelen med innvandrerbakgrunn ved instituttet. Andelen har variert en del fra år til år. Den var på sitt høyeste i 2017 (20,9%) og sitt laveste i 2018 (9,2%). Innvandrere i kategori én utgjør den største andelen av studentene med innvandrerbakgrunn (4,9%), tett etterfulgt av etterkommere i kategori to (4,6%). Ingen av institusjonene det sammenlignes med har en like stor andel studenter med innvandrerbakgrunn på studiet som OsloMet. Den minste andelen finner vi blant studentene ved UiT (4,1%).

Tabell 9.4.1 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	79,1	7,0	9,3	0,0	4,7	86
2018	90,8	0,0	2,6	0,0	6,6	76
2019	86,7	4,8	4,8	1,2	2,4	83
2020	76,8	7,3	11,0	0,0	4,9	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	83,2	4,9	7,0	0,3	4,6	327
UiT	95,9	2,5	0,8	0,0	0,8	122
HVL	94,6	1,6	1,6	0,5	1,6	184
NTNU	94,1	1,9	2,3	0,2	1,5	471
VID	87,9	3,9	5,3	0,0	2,9	206

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.4.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 9.4.2 viser at 12,6% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen økte fra 8,4% i 2017 til 16,3% i 2020. Innvandrere i kategori én utgjør den største andelen av dem med innvandrerbakgrunn (5,2%), etterfulgt av innvandrere i kategori to (4,5%). Blant studentene som begynte på tilsvarende studium i samme periode ved NTNU (4,1%), UiT (4,6%) og HVL (5%) er andelen med innvandrerbakgrunn lavere enn ved OsloMet.

Tabell 9.4.2 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	91,6	4,6	2,3	0,0	1,5	131
2018	88,5	6,1	1,5	0,0	3,8	131
2019	86,4	6,4	5,7	0,7	0,7	140
2020	83,7	3,9	7,8	2,0	2,6	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	87,4	5,2	4,5	0,7	2,2	555
NTNU	95,9	3,1	0,7	0,3	0,0	293
UiT	95,4	2,3	1,2	0,6	0,6	173
HVL	95,0	2,1	1,5	0,3	1,2	338

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.4.3 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 9.4.3 viser at 9% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ved OsloMet fra 2017-2019 har innvandrerbakgrunn. Andelen har holdt seg stabil på tvers av de ulike studentkullene, men sank noe fra 11,9% i 2017 til 7,9% i 2019. Av studentene med innvandrerbakgrunn er størst andel innvandrere i kategori én (4,3%), og deretter innvandrere i kategori to (3,2%). Ingen av studentene er etterkommere i kategori én. Det er ingen andre institusjoner å sammenligne med.

Tabell 9.4.3 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	88,1	7,5	1,5	0,0	3,0	67
2018	93,1	1,7	5,2	0,0	0,0	58
2019	92,1	3,2	3,2	0,0	1,6	63
2020	-	-	-	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	91,0	4,3	3,2	0,0	1,6	188
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.4.4 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 9.4.4 viser at 12,3% av studentene som begynt på bachelorprogrammet i

ortopediingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen steg fra

6,2% i 2017 til 25% i 2020. Av studentene med innvandrerbakgrunn er størst andel

innvandrere i kategori to og etterkommere i kategori to (5,3%). Mens 1,8% er innvandrere i

kategori én er ingen etterkommere i kategori én. Det er ingen øvrige utdanningsinstitusjoner

å sammenligne med.

Tabell 9.4.4 Innvandrerbakgrunn ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	93,8	0,0	6,3	0,0	0,0	16
2018	93,3	0,0	0,0	0,0	6,7	15
2019	90,0	0,0	0,0	0,0	10,0	10
2020	75,0	6,3	12,5	0,0	6,3	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	87,7	1,8	5,3	0,0	5,3	57
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.4.5 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 9.4.5 viser at 9% av studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet mellom 2017 og 2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen sank fra 9,1% i 2017 til 0% i 2020. Ingen av studentene som begynte på studiet fra 2017-2020 er etterkommere i kategori én eller to. Den største andelen består av innvandrere i kategori én (6%), etterfulgt av innvandrere i kategori to (3%). Til sammenligning er andelen med innvandrerbakgrunn langt større blant studentene som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved HVL (50%).

Tabell 9.4.5 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	90,9	9,1	0,0	0,0	0,0	22
2018	82,4	11,8	5,9	0,0	0,0	17
2019	93,8	0,0	6,3	0,0	0,0	16
2020	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	91,0	6,0	3,0	0,0	0,0	67
HVL	50,0	16,7	33,3	0,0	0,0	12

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.4.6 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 9.4.6 viser at 10,2% av studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen økte fra 0% i 2017 til 6,2% i 2020. Det er verdt å merke seg at over en fjerdedel (27,3%) av de nye studentene hadde innvandrerbakgrunn i 2019. Innvandrere i kategori to og etterkommere i kategori to utgjør de to største andelenene (4,1%), etterfulgt av innvandrere i kategori én (2%). Ingen av studentene er etterkommere i kategori én. Det er ingen utdanningsinstitusjoner som tilbyr et lignende studieprogram vi kan sammenligne med.

Tabell 9.4.6 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	9
2018	92,3	7,7	0,0	0,0	0,0	13
2019	72,7	0,0	9,1	0,0	18,2	11
2020	93,8	0,0	6,3	0,0	0,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	89,8	2,0	4,1	0,0	4,1	49
<i>(ingen institusjoner å sammenligne med)</i>						

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

9.4.7 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 9.4.7 viser at 9,9% av studentene som begynte på masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 har innvandrerbakgrunn. Andelen økte fra 5,9% i 2017 til 16,4% i 2020. Av studentene med innvandrerbakgrunn er størst andel innvandrere i kategori én (5,5%), etterfulgt av innvandrere i kategori to (3,8%). Ingen av studentene er etterkommere i kategori to. Til sammenligning er andelen med innvandrerbakgrunn blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved HVL (4,2%) lavere enn ved OsloMet.

Tabell 9.4.7 Innvandrerbakgrunn ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi						
Studentkull	Øvrig befolk.	Innv. kat. 1	Innv. kat. 2	Etterk. kat 1	Etterk. kat 2	Antall
2017	94,1	2,9	2,9	0,0	0,0	34
2018	94,3	2,9	2,9	0,0	0,0	35
2019	92,3	5,8	1,9	0,0	0,0	52
2020	83,6	8,2	6,6	1,6	0,0	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:						
OsloMet	90,1	5,5	3,8	0,5	0,0	182
HVL	95,8	2,8	1,4	0,0	0,0	72

Kategori 1: EU/EØS, Storbritannia, USA, Canada, Australia og New Zealand.

Kategori 2: Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand, og Europa utenom EU/EØS/Storbritannia.

10 Oppvekstregioner

Tabell 10.1.1 – 10.4.7 viser andelen som vokste opp i ulike områder i Osloregionen og øvrige regioner i Norge blant studentene som begynte på bachelor- og masterprogrammer ved HV, per institutt og studentkull i perioden 2017-2020. Andelen fra hver region eller hvert område for de fire studentkullene sammenlagt per studieprogram blir deretter sammenlignet med andeler fra disse områdene/regionene blant studentene som begynte på tilsvarende studieprogrammer ved øvrige utdanningsinstitusjoner i samme periode.

Studentenes oppvekstområde/-region er definert ut fra grunnkretsen til deres registrerte bostedsadresse det året de fylte 16 år. I registerdataene er det ikke registrert informasjon om grunnkretstilhørighet før 1990, noe som innebærer at det mangler informasjon for studentene som fylte 16 år før 1990. I tillegg mangler det registrert grunnkrets for innvandrere som ankom Norge senere enn året de fylte 16 år. Dermed er det antageligvis skjevheter i de rapporterte fordelingene som fremkommer her. Andelen studenter det mangler registrert informasjon om bosted for er merket som «Missing».

10.1 Oppvekstregioner ved Institutt for atferdsvitenskap

10.1.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 10.1.1 viser at over halvparten (58,3%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse vokste opp i Oslo eller det som tidligere var Akershus. Det er den største andelen fra området blant de ulike studiene ved Institutt for atferdsvitenskap. Ytterligere 26,6% vokste opp andre steder på Østlandet, mens 15,1% vokste opp i andre regioner. Av de ulike regionene er størst andel fra Oslo øst (15,8%), etterfulgt av Nedre Romerike (13,7%). Det er ingen andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 10.1.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	15,6	3,1	0,0	3,1	18,8	18,8	3,1	9,4
2018	13,8	3,4	17,2	6,9	17,2	6,9	6,9	3,4
2019	15,6	12,5	6,3	0,0	6,3	9,4	6,3	3,1
2020	17,4	8,7	2,2	4,3	13,0	13,0	8,7	4,3
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	15,8	7,2	5,8	3,6	13,7	12,2	6,5	5,0

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	9,4	6,3	0,0	9,4	0,0	3,1	11,1	36
2018	10,3	0,0	0,0	0,0	10,3	3,4	9,4	32
2019	6,3	9,4	3,1	12,5	6,3	3,1	13,5	37
2020	6,5	10,9	0,0	8,7	0,0	2,2	6,1	49
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,9	7,2	0,7	7,9	3,6	2,9	9,7	154

10.1.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 10.1.2 viser at 43,1% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie vokste opp i Oslo eller Akershus. 37% av studentene kommer fra øvrige områder på Østlandet, mens 19,8% kommer fra andre steder i landet. Størst andel av studentene er fra Oslo Øst (14,5%). Ingen av institusjonene det sammenlignes med har en like stor andel nye studenter fra Oslo eller Akershus. Blant studentene som i samme periode begynte på et lignende studium er den største andelen fra området der institusjonen er lokalisert.

Tabell 10.1.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	9,0	2,4	2,8	6,6	13,3	5,2	4,7	17,1
2018	15,4	3,2	2,7	4,3	10,1	7,4	5,3	11,2
2019	19,4	2,2	5,4	5,4	9,1	5,9	1,6	13,4
2020	14,9	4,3	2,1	6,4	9,9	5,7	7,1	6,4
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	14,5	2,9	3,3	5,6	10,7	6,1	4,5	12,7
HiM	0,0	0,0	0,3	0,3	0,7	0,3	1,0	1,7
HiØ	2,8	0,8	1,7	5,2	1,4	0,6	59,9	4,4
HVL	0,7	0,6	0,9	0,9	0,4	0,2	0,9	2,6
INN	1,8	1,2	0,9	2,5	0,0	2,1	7,4	3,4
NORD	1,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	4,2	0,0
NTNU	0,5	1,0	1,0	1,0	0,5	0,8	2,8	2,8
UiA	1,1	0,0	0,5	0,0	1,1	0,0	1,1	1,1
UiT	1,9	0,3	1,3	0,9	1,3	0,6	2,8	3,5
USN	0,6	0,0	0,6	0,0	0,3	0,3	2,6	7,0
VID	0,0	0,0	0,2	0,4	0,5	0,2	0,2	0,4

Bachelorprogram i vernepleie (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	8,5	10,4	8,1	8,5	1,9	1,4	11,3	238
2018	11,7	9,6	4,3	10,6	1,1	3,2	13,0	216
2019	11,3	9,1	4,8	5,9	2,2	4,3	13,1	214
2020	6,4	12,1	5,0	11,3	4,3	3,5	14,5	165
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	9,6	10,2	5,6	9,0	2,2	3,0	12,8	833
HiM	1,7	3,8	1,0	75,2	11,9	1,7	10,3	319
HiØ	5,5	3,9	1,4	6,9	3,9	1,7	9,3	399
HVL	2,8	2,4	3,5	79,3	2,8	1,9	6,1	572
INN	6,4	54,0	2,5	6,1	9,8	1,8	6,9	350
NORD	3,5	4,2	2,8	9,2	63,3	6,3	7,8	154
NTNU	3,6	6,9	3,1	15,7	51,2	9,0	4,4	407
UiA	8,6	0,5	74,1	8,6	2,2	1,1	8,0	201
UiT	5,7	4,4	4,7	10,8	4,7	57,0	5,7	335
USN	62,3	1,0	12,1	8,9	1,3	2,9	10,1	348
VID	1,1	1,1	15,4	78,8	0,5	1,4	9,2	629

10.1.3 Oppvekstregioner ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 10.1.3 viser at 39,1% av studentene som begynte på masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse ved OsloMet fra 2017-2020 er oppvokst i Oslo eller Akershus. Størst andel av studentene er enten fra Oslo øst eller Oslo vest (til sammen 17,7%). 38,9% kommer fra andre steder på Østlandet, mens 22,4% kommer fra øvrige regioner i landet. Vestlandet utgjør den største enkeltregionen med 13,5% av studentmassen. Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et lignende studieprogram.

Tabell 10.1.3 Oppvekstregioner ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	9,7	9,7	12,9	3,2	3,2	0,0	9,7	0,0
2018	6,8	13,6	2,3	0,0	18,2	4,5	4,5	9,1
2019	13,6	8,5	3,4	0,0	8,5	3,4	11,9	6,8
2020	6,9	3,4	1,7	3,4	17,2	3,4	10,3	8,6
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	9,4	8,3	4,2	1,6	12,5	3,1	9,4	6,8

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	9,7	29,0	0,0	6,5	0,0	6,5	20,5	39
2018	4,5	9,1	9,1	15,9	0,0	2,3	15,4	52
2019	8,5	8,5	3,4	13,6	5,1	5,1	15,7	70
2020	12,1	13,8	0,0	15,5	0,0	3,4	6,5	62
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	8,9	13,5	3,1	13,5	1,6	4,2	13,9	192

10.2 Oppvekstregioner ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

10.2.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 10.2.1 viser at 43,4% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk vokste opp i Oslo eller Akershus. Mens hele 26,4% av studentene er fra Oslo øst, er kun 3,8% av dem fra Oslo vest. Ytterligere 32,1% er fra andre steder på Østlandet og 20,8% er fra andre regioner i Norge. Samtidig mangler det oppvekstdata for nesten 30% av studentene som begynte på studiet mellom 2017 og 2020. Følgelig bør det tas forbehold om at andelen som fremkommer her kan avvike fra de faktiske oppvekstandelene på studiet.

Tabell 10.2.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	35,0	10,0	0,0	0,0	10,0	0,0	10,0	0,0
2018	22,2	0,0	0,0	0,0	5,6	5,6	11,1	0,0
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	20,0	0,0	0,0	0,0	13,3	6,7	6,7	13,3
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	26,4	3,8	0,0	0,0	9,4	3,8	9,4	3,8
Bachelorprogram i tannteknikk (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	5,0	5,0	0,0	15,0	10,0	0,0	23,1	26
2018	27,8	5,6	0,0	11,1	5,6	5,6	21,7	23
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	20,0	6,7	0,0	13,3	0,0	0,0	37,5	24
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	17,0	5,7	0,0	13,2	5,7	1,9	27,4	73

10.2.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Tabell 10.2.2 viser at majoriteten (53,9%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning vokste opp i Oslo eller Akershus. Det er den største andelen blant de ulike studiene ved instituttet. Kun 13% er fra andre steder på Østlandet, mens hele 32,6% er fra andre regioner i landet. Hverken NORD (21,7%) eller UiT (10,9%) har en like stor andel studenter fra Oslo eller Akershus som OsloMet. Blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved NORD i samme periode er den største andelen fra Trøndelag (34%), mens majoriteten av de nye studentene ved UiT er fra Nord-Norge (53,5%). Det bør samtidig tas forbehold om eventuelle avvik og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom institusjonene, spesielt ved OsloMet og NORD. Dette er fordi det mangler registrert oppvekstdata for en stor andel av studentene.

Tabell 10.2.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	19,2	1,9	5,8	5,8	11,5	3,8	0,0	1,9
2018	33,3	1,9	7,4	0,0	5,6	5,6	9,3	1,9
2019	38,6	0,0	11,4	4,5	2,3	2,3	2,3	0,0
2020	30,8	4,6	4,6	6,2	6,2	3,1	13,8	7,7
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	30,2	2,3	7,0	4,2	6,5	3,7	7,0	3,3
NORD	11,3	0,0	1,9	3,8	4,7	0,0	5,7	2,8
UiT	2,6	0,6	2,6	0,6	2,6	1,9	3,2	1,9

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	3,8	7,7	5,8	17,3	7,7	7,7	21,2	66
2018	3,7	1,9	7,4	14,8	0,0	7,4	21,7	69
2019	6,8	11,4	6,8	9,1	2,3	2,3	34,3	67
2020	0,0	4,6	0,0	10,8	6,2	1,5	27,0	89
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	3,3	6,0	4,7	13,0	4,2	4,7	26,1	291
NORD	5,7	6,6	2,8	17,0	34,0	3,8	24,3	140
UiT	5,8	5,8	2,6	11,6	4,5	53,5	13,9	180

10.2.3 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i farmasi – bioingeniørfag

Tabell 10.2.3 viser at 49,1% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – bioingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i Oslo eller gamle Akershus.

Ytterligere 26,6% er fra andre regioner på Østlandet, mens 24,3% er vokst opp i andre regioner. Ingen av studiestedene som tilbyr et lignende studium har en like stor andel studenter fra Oslo og Akershus som OsloMet. HiØ er nærmest med rundt en tredjedel (32,8%) fra Oslo og Akershus. Ved HVL (77,8%) og NTNU (29,1%) kommer den største andelen av studentene fra Vestlandet, mens UiA (43,3%) og UiT (84,1%) har størst andel fra henholdsvis Agder og Nord-Norge. Igjen mangler det registrert oppvekstdata for en stor andel av studentene ved OsloMet, så vel som ved HiØ. Følgelig bør det tas forbehold om mulige avvik og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 10.2.3 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i farmasi – bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	17,9	3,6	1,8	3,6	8,9	5,4	1,8	5,4
2018	30,8	1,9	3,8	7,7	15,4	1,9	3,8	1,9
2019	17,0	10,6	0,0	2,1	10,6	2,1	4,3	2,1
2020	16,4	7,3	5,5	7,3	7,3	7,3	3,6	9,1
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	20,5	5,7	2,9	5,2	10,5	4,3	3,3	4,8
HiØ	17,7	3,5	3,5	5,3	1,8	0,9	31,0	4,4
HVL	0,8	0,8	0,8	0,0	0,0	0,8	0,8	4,0
NTNU	3,1	2,8	4,3	3,1	2,8	1,8	3,8	4,1
UiA	1,0	1,9	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0	1,9
UiT	0,0	0,9	0,9	0,0	0,0	0,9	0,0	3,7

Bachelorprogram i bioingeniørfag (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	8,9	12,5	8,9	16,1	1,8	3,6	13,8	65
2018	3,8	1,9	3,8	9,6	3,8	9,6	17,5	63
2019	10,6	17,0	4,3	10,6	6,4	2,1	34,7	72
2020	12,7	7,3	7,3	3,6	1,8	3,6	19,1	68
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	9,0	9,5	6,2	10,0	3,3	4,8	21,6	268
HiØ	8,0	3,5	4,4	9,7	5,3	0,9	24,7	150
HVL	4,8	2,4	1,6	77,8	2,4	3,2	17,1	152
NTNU	5,9	7,7	2,6	29,1	22,2	6,9	13,1	451
UiA	16,3	1,9	43,3	25,0	5,8	1,9	11,9	118
UiT	0,9	1,9	0,0	2,8	3,7	84,1	7,0	115

10.2.4 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 10.2.4 viser majoriteten (53,1%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. Ytterligere 24,5% er fra andre steder på Østlandet, mens 22,4% er fra andre regioner. Andelen fra Oslo eller Akershus er lavere blant studentene som i samme periode begynte på tilsvarende studium ved HVL, NTNU, UiT og USN. Samtlige av disse institusjonene har nemlig størst andel studenter fra regionene de selv er lokalisert i. Det er verdt å merke seg at hele 73,3% av studentene ved HVL er fra Vestlandet og at hele 87,7% av studentene ved UiT er fra Nord-Norge.

Tabell 10.2.4 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	15,6	11,1	4,4	6,7	11,1	4,4	8,9	2,2
2018	28,6	4,1	4,1	4,1	10,2	8,2	2,0	14,3
2019	14,3	7,1	4,8	2,4	9,5	7,1	2,4	4,8
2020	23,2	3,6	1,8	12,5	10,7	1,8	1,8	8,9
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	20,8	6,3	3,6	6,8	10,4	5,2	3,6	7,8
HVL	1,2	0,6	2,3	2,3	0,0	0,0	2,3	2,3
NTNU	2,9	1,1	2,5	3,6	2,9	2,9	4,3	3,2
UiT	0,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,9
USN	9,9	2,7	2,7	0,0	4,5	0,0	1,8	33,3

Bachelorprogram i radiografi (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	6,7	6,7	6,7	4,4	6,7	4,4	11,8	51
2018	2,0	4,1	2,0	10,2	2,0	4,1	10,9	55
2019	14,3	2,4	9,5	11,9	0,0	9,5	20,8	53
2020	3,6	12,5	0,0	12,5	3,6	3,6	21,1	71
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	6,3	6,8	4,2	9,9	3,1	5,2	16,5	230
HVL	5,2	1,7	3,5	73,3	3,5	1,7	7,0	185
NTNU	6,8	18,2	2,9	12,9	23,2	12,9	5,7	297
UiT	1,9	0,9	0,9	4,7	1,9	87,7	6,2	113
USN	26,1	4,5	4,5	6,3	0,9	2,7	17,2	134

10.2.5 Oppvekstregioner ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 10.2.5 viser at 22,5% av studentene som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. 31% av studentene kommer fra andre steder på Østlandet, mens nesten halvparten (46,5%) av dem vokste opp andre steder i landet. Ved både UiB og UiT er den største andelen av studentene som begynte på et lignende studium i samme periode fra regionen hvor universitetet selv er lokalisert. Hele 68,6% av studentene ved UiB er fra Vestlandet, mens 50% av studentene ved UiT er fra Nord-Norge. Samtidig bør det tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget med begge institusjonene da det mangler registrert oppvekstregion for en stor andel av studentene.

Tabell 10.2.5 Oppvekstregioner ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	12,5	0,0	2,5	0,0	2,5	2,5	12,5	2,5
2018	14,6	4,2	2,1	2,1	10,4	0,0	4,2	2,1
2019	4,8	1,6	3,2	3,2	8,1	1,6	0,0	9,7
2020	0,0	0,0	2,0	10,0	0,0	2,0	4,0	6,0
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,5	1,5	2,5	4,0	5,5	1,5	4,5	5,5
UiB	4,2	4,2	0,0	0,0	0,0	0,0	4,2	2,1
UiT	3,8	0,0	3,8	3,8	0,0	0,0	7,7	3,8
Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	2,5	17,5	0,0	20,0	12,5	12,5	16,7	48
2018	16,7	10,4	0,0	14,6	6,3	12,5	23,8	63
2019	9,7	9,7	4,8	29,0	9,7	4,8	8,8	68
2020	10,0	8,0	12,0	18,0	8,0	20,0	20,6	63
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	10,0	11,0	4,5	21,0	9,0	12,0	17,4	242
UiB	2,1	0,0	8,3	68,8	6,3	0,0	35,1	74
UiT	3,8	3,8	3,8	7,7	7,7	50,0	45,8	48

10.3 Oppvekstregioner ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

10.3.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 10.3.1 viser at 50,5% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. Det er den største andelen fra området blant instituttets ulike studieprogram. Det er verdt å merke seg at en større andel av studentene er fra gamle Akershus (31,3%) enn fra Oslo (19,2%). Rundt en fjerdedel (24,5%) kommer fra andre regioner på Østlandet, mens ytterligere en fjerdedel (25,1%) er fra regioner utenfor Østlandet. Ingen av institusjonene det sammenlignes med har en like stor andel nye studenter fra Oslo eller Akershus. LDH er nærmest med 45,7% fra området. Ved de fleste av institusjonene er den største andelen av studentene som begynte på et lignende studium i 2017-2020 fra region der institusjonene er lokalisert.

Tabell 10.3.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	12,5	5,3	7,0	3,6	13,7	7,7	5,1	6,1
2018	13,5	4,6	5,4	5,2	15,1	6,4	5,4	5,6
2019	15,3	4,7	4,5	4,9	14,1	8,7	6,1	3,0
2020	15,0	5,8	5,0	5,0	12,6	6,0	6,7	3,7
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	14,1	5,1	5,5	4,7	13,9	7,2	5,8	4,7
HiM	1,2	0,2	0,6	1,4	0,4	0,8	3,9	1,8
HiØ	2,0	0,5	1,4	3,7	2,9	0,3	65,0	2,5
HVL	0,9	0,9	1,4	0,4	0,5	0,4	0,9	1,5
INN	3,6	1,7	1,6	2,6	5,1	4,1	5,9	3,6
LDH	11,0	10,5	5,0	10,0	6,3	2,9	8,1	5,9
NORD	1,0	0,6	0,9	1,2	0,6	0,5	1,5	1,2
NTNU	1,9	2,3	3,2	1,7	2,0	1,6	2,8	5,1
UiA	0,8	0,9	1,8	1,2	1,3	0,7	2,6	3,4
UiS	0,7	1,6	1,7	1,7	1,4	0,4	1,6	1,7
UiT	1,0	0,7	0,8	1,1	0,2	0,2	1,3	1,0
USN	1,8	0,5	2,8	0,6	0,8	0,4	2,4	23,9
VID	7,6	5,5	6,4	5,3	2,8	1,3	4,1	4,3

Bachelorprogram i sykepleie (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	5,1	7,4	3,6	14,0	2,9	5,3	11,8	662
2018	7,3	5,6	4,4	13,5	4,1	3,9	15,1	696
2019	6,6	8,0	3,3	11,8	3,8	5,4	11,1	648
2020	8,1	7,8	5,5	11,0	2,8	5,0	16,2	674
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	6,8	7,2	4,2	12,6	3,4	4,9	13,6	2 680
HiM	2,7	5,7	1,4	60,2	17,8	1,6	6,2	520
HiØ	5,0	3,9	1,3	4,5	2,9	4,1	13,3	877
HVL	1,8	0,8	2,1	86,1	1,3	1,2	7,0	2 402
INN	2,2	50,9	3,1	6,5	7,3	1,9	11,4	1 092
LDH	9,9	8,1	4,1	11,6	2,7	3,7	6,2	977
NORD	2,1	2,1	1,6	6,7	44,7	35,5	6,5	1 851
NTNU	3,6	22,9	2,2	27,2	17,2	6,2	7,7	2 255
UiA	13,0	1,8	52,0	17,3	1,9	1,3	10,7	1 194
UiS	3,3	1,0	7,4	72,5	2,3	2,8	10,4	1 150
UiT	1,8	1,4	1,4	4,7	2,2	82,2	6,8	1 341
USN	48,6	2,7	4,8	6,7	1,7	2,3	13,8	1 822
VID	5,4	5,1	4,9	41,5	2,8	3,0	6,1	2 027

10.3.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 10.3.2 viser at over en tredjedel (34,1%) av studentene som begynte på

bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i Oslo eller

Akershus. Igjen er det en større andel studenter fra Akershus (26,2%) enn det er fra Oslo

(7,7%). Mens 25,9% er fra andre regioner på Østlandet, er ytterligere 39,8% fra øvrige

regioner i landet. Det er verdt å merke seg at hele 25,9% er fra Vestlandet. Blant studentene

som begynte på et lignende studium ved HiØ er størst andel fra Østfold (30,9%), mens størst

andel ved UiS er fra Vestlandet (53,8%). Ved både NORD (37,6%) og UiT (44,9%) er størst

andel fra Nord-Norge.

Tabell 10.3.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	4,2	4,2	8,3	16,7	2,1	6,3	4,2	6,3
2018	1,8	3,5	10,5	8,8	7,0	1,8	10,5	5,3
2019	0,0	3,4	5,2	3,4	6,9	3,4	6,9	10,3
2020	10,5	3,5	5,3	8,8	8,8	3,5	3,5	8,8
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	4,1	3,6	7,3	9,1	6,4	3,6	6,4	7,7
HiØ	9,1	1,8	1,8	0,0	3,6	0,0	30,9	1,8
NORD	2,4	1,2	1,2	4,7	1,2	1,2	0,0	3,5
UiS	0,0	2,6	5,1	0,0	2,6	2,6	7,7	7,7
UiT	0,0	4,3	4,3	2,9	1,4	1,4	2,9	7,2
Bachelorprogram i paramedisin (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	4,2	6,3	0,0	29,2	2,1	6,3	2,0	49
2018	7,0	5,3	7,0	19,3	5,3	7,0	6,6	61
2019	8,6	8,6	5,2	27,6	6,9	3,4	1,7	59
2020	3,5	3,5	7,0	28,1	3,5	1,8	3,4	59
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	5,9	5,9	5,0	25,9	4,5	4,4	3,5	228
HiØ	5,5	0,0	7,3	20,0	9,1	9,1	6,8	59
NORD	3,5	5,9	2,4	12,9	22,4	37,6	2,3	87
UiS	2,6	5,1	0,0	53,8	2,6	7,7	7,1	42
UiT	2,9	7,2	2,9	11,6	5,8	44,9	0,0	69

10.3.3 Oppvekstregioner ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 10.3.3 viser at 34,3% av studentene som begynte på masterprogrammet i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling ved OsloMet fra 2017-2020 er vokst opp i Oslo eller Akershus. Ytterligere 32,4% er fra andre regioner på Østlandet mens 33,3% er fra andre regioner utenfor Østlandet. Til sammenligning er andelen fra Oslo eller Akershus større (35%) blant studentene som i samme periode begynte på et tilsvarende studium ved UiO. NORD (84%) og UiT (77,8%) har størst andel studenter fra Nord-Norge og VID har størst andel fra Vestlandet (35,4%). Samtidig mangler det datagrunnlag for en stor andel studenter ved samtlige av institusjonene så det bør tas forbehold om avvik i andelen og skjevheter i sammenligningen mellom dem.

Tabell 10.3.3 Oppvekstregioner ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	14,3	14,3	0,0	9,5	0,0	0,0	19,0	4,8
2018	11,8	5,9	5,9	0,0	5,9	0,0	0,0	17,6
2019	13,3	6,7	6,7	0,0	3,3	3,3	6,7	3,3
2020	9,7	3,2	12,9	3,2	3,2	3,2	0,0	6,5
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	12,1	7,1	7,1	3,0	3,0	2,0	6,1	7,1
NORD	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
UiO	10,0	10,0	5,0	5,0	5,0	0,0	5,0	5,0
UiT	0,0	0,0	0,0	11,1	0,0	0,0	0,0	0,0
VID	1,8	7,1	5,3	1,8	6,2	0,9	7,1	6,2
Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	14,3	0,0	0,0	19,0	4,8	0,0	19,2	26
2018	5,9	11,8	5,9	5,9	11,8	11,8	34,6	26
2019	16,7	13,3	3,3	10,0	0,0	13,3	21,1	38
2020	0,0	12,9	3,2	16,1	16,1	9,7	11,4	35
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	9,1	10,1	3,0	13,1	8,1	9,1	20,8	125
NORD	0,0	2,0	0,0	4,0	10,0	84,0	29,6	71
UiO	10,0	15,0	10,0	10,0	0,0	10,0	23,1	26
UiT	0,0	0,0	0,0	11,1	0,0	77,8	40,0	15
VID	3,5	7,1	8,8	35,4	3,5	5,3	27,6	156

10.3.4 Oppvekstregioner ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 10.3.4 viser at 32,9% av studentene som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. 41,1% er fra andre områder på Østlandet, mens 25% er fra andre regioner i landet. Det er verdt å merke seg at studenter fra Innlandet (16,8%) utgjør den største studentandelen. Blant studentene som begynte på tilsvarende studier i samme periode ved institusjonene det sammenlignes med, er størst andel av studentene fra området der institusjonene er lokalisert. Unntaket er USN, der en like stor andel er fra Vestfold og Telemark (24,7%) og fra Vestlandet (24,7%). Samtidig mangler det datagrunnlag for en veldig stor andel av studentene ved USN så det bør tas forbehold om at de faktiske andelen ved universitetet nok kan avvike fra hva som fremkommer her.

Tabell 10.3.4 Oppvekstregioner ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	11,3	4,8	6,5	6,5	4,8	1,6	6,5	4,8
2018	2,9	5,9	2,9	8,8	5,9	2,9	11,8	11,8
2019	7,5	5,0	5,0	7,5	7,5	2,5	15,0	7,5
2020	5,4	5,4	5,4	5,4	5,4	2,7	10,8	8,1
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,5	5,2	5,2	6,9	5,8	2,3	10,4	7,5
HVL	0,6	0,6	1,8	0,6	1,2	1,2	1,8	3,0
NTNU	0,0	0,0	0,0	5,3	0,0	0,0	0,0	5,3
UiS	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,7	0,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
USN	0,0	2,4	1,2	1,2	0,0	0,0	7,1	7,1

Masterprogram i jordmorfag (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	4,8	19,4	0,0	22,6	3,2	3,2	8,8	68
2018	2,9	20,6	5,9	11,8	2,9	2,9	5,6	36
2019	10,0	7,5	2,5	17,5	0,0	5,0	14,9	47
2020	8,1	18,9	8,1	5,4	5,4	5,4	7,5	40
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	6,4	16,8	3,5	15,6	2,9	4,0	9,4	191
HVL	3,0	2,4	8,5	67,9	4,8	2,4	8,8	181
NTNU	5,3	0,0	5,3	15,8	57,9	5,3	5,0	20
UiS	2,7	0,0	8,1	78,4	2,7	5,4	2,6	38
UiT	0,0	0,0	0,0	21,1	10,5	68,4	5,0	20
USN	24,7	7,1	15,3	24,7	3,5	5,9	29,2	120

10.3.5 Oppvekstregioner ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 10.3.5 viser at 36,1% av studentene som begynte på masterprogrammet i

anestesisykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. En større andel av studentene kommer fra Akershus (28,9%) enn fra Oslo (7,2%). Ytterligere 27,4% av studentene kommer fra andre områder på Østlandet, mens 36,1% kommer fra andre regioner. Det verdt å merke seg at både USN (10,6%) og UiT (8,3%) har en større andel studenter fra Oslo enn OsloMet. Begge har likevel størst andel studenter fra området de selv er lokalisert i, noe som også gjelder HVL og UiS. Igjen bør det tas forbehold om mulige skjevheter i sammenligningsgrunnlaget med USN da det mangler data for såpass mange av de nye studentene der i perioden 2017-2020.

Tabell 10.3.5 Oppvekstregioner ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	11,8	11,8	11,8	17,6	11,8	0,0	0,0	0,0
2018	4,2	0,0	4,2	12,5	0,0	4,2	4,2	12,5
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	0,0	0,0	10,7	0,0	3,6	14,3	7,1	3,6
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	4,3	2,9	8,7	8,7	4,3	7,2	4,3	5,8
UiS	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
UiT	8,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
HVL	0,0	0,0	0,0	2,8	1,4	0,0	1,4	1,4
USN	5,3	5,3	5,3	0,0	0,0	0,0	2,6	10,5

Masterprogram i anestesisykepleie (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	5,9	5,9	11,8	5,9	0,0	5,9	26,1	23
2018	8,3	4,2	12,5	16,7	16,7	0,0	11,1	27
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	7,1	17,9	7,1	14,3	7,1	7,1	12,5	32
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,2	10,1	10,1	13,0	8,7	4,3	15,9	82
UiS	0,0	0,0	14,3	71,4	4,8	9,5	8,7	23
UiT	8,3	0,0	0,0	0,0	8,3	75,0	7,7	13
HVL	0,0	1,4	2,8	83,3	1,4	4,2	8,9	79
USN	28,9	5,3	2,6	13,2	2,6	18,4	29,6	54

10.3.6 Oppvekstregioner ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 10.3.6 viser at 33,3% av studentene som begynte på masterprogrammet i

intensivsykepleie ved OsloMet fra 2017 til 2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. Studentene fra Akershus utgjør en større andel (25,6%) enn studentene fra Oslo (7,7%). 28,2% kommer fra andre steder på Østlandet mens 38,3% kommer fra andre regioner enn Østlandet. Til sammenligning er LDH den eneste institusjonen der en større andel av studentene (34,5%) kommer fra Oslo eller Akershus enn ved OsloMet. De øvrige institusjonene har alle størst andel nye studenter fra området de selv er lokalisert. Det bør tas forbehold om skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom institusjonene da det mangler oppvekstregion for en stor andel av studentene ved flere av dem.

Tabell 10.3.6 Oppvekstregioner ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	3,6	10,7	7,1	3,6	7,1	0,0	0,0	7,1
2018	0,0	3,2	3,2	3,2	12,9	3,2	6,5	9,7
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	0,0	5,3	5,3	15,8	15,8	5,3	0,0	0,0
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	1,3	6,4	5,1	6,4	11,5	2,6	2,6	6,4
HVL	0,0	0,6	1,3	0,0	0,6	0,6	0,0	0,6
LDH	8,3	6,4	8,7	6,0	3,7	1,4	7,3	6,4
UiS	0,0	2,3	0,0	0,0	0,0	2,3	0,0	0,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
USN	0,0	0,0	3,0	3,0	0,0	0,0	3,0	12,1

Masterprogram i intensivsykepleie (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	7,1	14,3	3,6	21,4	7,1	7,1	9,7	31
2018	12,9	3,2	6,5	6,5	19,4	9,7	11,4	35
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	0,0	21,1	0,0	5,3	5,3	21,1	32,1	28
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,7	11,5	3,8	11,5	11,5	11,5	17,0	94
HVL	0,0	0,6	1,9	92,5	0,0	1,3	14,1	185
LDH	5,5	11,5	5,5	12,8	7,8	8,7	14,2	254
UiS	0,0	0,0	11,6	76,7	2,3	4,7	20,4	54
UiT	0,0	4,5	0,0	0,0	4,5	90,9	18,5	27
USN	57,6	0,0	0,0	18,2	0,0	3,0	37,7	53

10.3.7 Oppvekstregioner ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 10.3.7 viser at 40,4% av studentene som begynte på masterprogrammet i

barnesykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 har vokst opp i Oslo eller det som tidligere var Akershus. Ytterligere 32,6% kommer fra andre områder på Østlandet, mens 26,8% kommer fra andre regioner i landet. Studentene fra Vestlandet (17,3%) utgjør den største gruppen. Det er også tilfellet blant studentene som begynte på et tilsvarende i samme periode ved HVL (63,2%). Ved UiT er majoriteten av studentene som begynte mellom 2017 og 2020 fra Nord-Norge (90%).

Tabell 10.3.7 Oppvekstregioner ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	5,0	0,0	15,0	5,0	10,0	0,0	15,0	10,0
2018	0,0	0,0	21,4	0,0	0,0	14,3	7,1	14,3
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	11,1	5,6	11,1	16,7	5,6	0,0	5,6	5,6
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	5,8	1,9	15,4	7,7	5,8	3,8	9,6	9,6
HVL	5,3	5,3	0,0	0,0	5,3	0,0	0,0	0,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Masterprogram i barnesykepleie (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	0,0	15,0	5,0	20,0	0,0	0,0	9,1	22
2018	0,0	7,1	0,0	21,4	14,3	0,0	12,5	16
2019	-	-	-	-	-	-	-	-
2020	5,6	11,1	0,0	11,1	0,0	11,1	0,0	18
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	1,9	11,5	1,9	17,3	3,8	3,8	7,1	56
HVL	0,0	5,3	5,3	63,2	0,0	10,5	0,0	19
UiT	0,0	10,0	0,0	0,0	0,0	90,0	9,1	11

10.3.8 Oppvekstregioner ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 10.3.8 viser 44,7% av studentene som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet fra 2017-2020 har vokst opp i Oslo eller Akershus. 22,9% kommer fra andre området på Østlandet mens 32,1% er fra øvrige regioner. I likhet med OsloMet har HK (44,4%), NMBU (40,6%) og UiO (29,2%) størst andel studenter fra Oslo og Akershus. De øvrige institusjonene har også størst andel studenter fra området der de selv er lokalisert. Samtidig mangler det oppvekstregion for en stor andel studenter ved flere av institusjonene så det bør tas forbehold om eventuelle avvik i andelen og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 10.3.8 Oppvekstregioner ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	5,6	5,6	5,6	11,1	16,7	0,0	5,6	0,0
2018	13,0	4,3	4,3	0,0	26,1	8,7	4,3	4,3
2019	8,7	0,0	4,3	8,7	4,3	4,3	8,7	0,0
2020	26,1	8,7	0,0	4,3	8,7	0,0	4,3	4,3
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	13,8	4,6	3,4	5,7	13,8	3,4	5,7	2,3
HK	11,1	11,1	11,1	0,0	11,1	0,0	11,1	22,2
HVL	9,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
INN	3,5	3,5	1,8	1,8	7,0	0,0	7,0	5,3
NMBU	7,7	9,8	7,7	10,5	2,8	2,1	15,4	4,9
NTNU	1,5	1,5	3,0	0,5	2,0	0,0	2,0	3,5
UiA	0,0	1,5	1,5	0,0	1,5	0,0	0,7	6,6
UiB	1,5	3,1	0,0	0,0	0,0	1,5	3,1	4,6
UiO	7,9	4,5	9,0	2,2	4,5	1,1	12,4	6,7
UiS	1,5	1,5	0,0	0,0	0,0	0,0	1,5	0,0
UiT	0,8	0,8	1,6	1,6	0,0	0,8	0,8	3,2

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	0,0	16,7	5,6	0,0	11,1	16,7	25,0	24
2018	4,3	8,7	13,0	4,3	0,0	4,3	4,2	24
2019	4,3	13,0	4,3	21,7	8,7	8,7	11,5	26
2020	4,3	8,7	4,3	13,0	4,3	8,7	8,0	25
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	3,4	11,5	6,9	10,3	5,7	9,2	12,1	99
HK	0,0	0,0	11,1	0,0	0,0	11,1	10,0	10
HVL	0,0	0,0	0,0	90,9	0,0	0,0	35,3	17
INN	1,8	49,1	0,0	12,3	3,5	3,5	12,3	65
NMBU	9,8	7,0	1,4	11,9	4,9	4,2	13,9	166
NTNU	2,0	14,1	1,5	14,1	41,2	13,1	15,3	235
UiA	2,9	3,7	61,8	16,9	0,7	2,2	16,0	162
UiB	3,1	1,5	6,2	64,6	4,6	6,2	45,4	162
UiO	7,9	12,4	4,5	18,0	6,7	2,2	27,6	123
UiS	2,9	1,5	5,9	77,9	1,5	5,9	20,0	85
UiT	4,0	4,0	2,4	4,0	4,0	72,0	34,2	190

10.3.9 Oppvekstregioner ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 10.3.9 viser at en fjerdedel (25,8%) av studentene som begynte på masterprogrammet i samfunnsernæring ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. Det er den laveste andelen fra Oslo og Akershus ved instituttet. Mens ytterligere 32,4% kommer fra andre områder på Østlandet, kommer 50% fra andre regioner i landet. Det er verdt å merke seg at Nord-Norge er den enkeltregionen der størst andel av studentene ved OsloMet vokste opp (17,7%). Til sammenligning er under 10% av studentene fra Oslo. Det er ingen utdanningsinstitusjoner å sammenligne med.

Tabell 10.3.9 Oppvekstregioner ved masterprogram i samfunnsernæring

Masterprogram i samfunnsernæring								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	0,0	0,0	4,5	0,0	4,5	0,0	13,6	9,1
2018	7,1	14,3	7,1	21,4	0,0	0,0	7,1	0,0
2019	8,3	16,7	8,3	0,0	8,3	8,3	0,0	16,7
2020	0,0	0,0	0,0	7,1	0,0	0,0	7,1	0,0
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	3,2	6,5	4,8	6,5	3,2	1,6	8,1	6,5
Master i samfunnsernæring (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	13,6	4,5	4,5	18,2	0,0	23,1	27,3	26
2018	7,1	7,1	0,0	14,3	7,1	7,1	12,5	16
2019	8,3	0,0	0,0	8,3	0,0	16,7	20,0	15
2020	7,1	21,4	21,4	21,4	0,0	14,3	12,5	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	9,7	8,1	6,5	16,1	1,6	17,7	15,1	73

10.3.10 Oppvekstregioner ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Tabell 10.3.10 viser at 30,8% av studentene som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet fra 2017-2020 er oppvokst i Oslo eller Akershus. Ytterligere 38,5% kommer fra andre steder på Østlandet, mens 30,8% kommer fra andre regioner i landet. Det er verdt å merke seg at en større andel av studentene er fra Innlandet (15,4%) enn fra Oslo (12,1%). Hverken INN, NORD eller UiT har en eneste ny student i perioden 2017-2020 fra Oslo og Akershus. De har, i likhet med NTNU og UiA, klart størst andel studenter fra området der de selv er lokalisert. Samtidig mangler det oppvekstregion for en stor andel av studentene ved flere av institusjonene så det bør tas forbehold om mulige avvik i andelen som fremkommer her og ikke minst sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 10.3.10 Oppvekstregioner ved masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	8,3	4,2	12,5	0,0	12,5	4,2	0,0	8,3
2018	0,0	4,8	0,0	4,8	14,3	4,8	9,5	0,0
2019	5,0	5,0	0,0	5,0	5,0	0,0	10,0	5,0
2020	11,5	7,7	3,8	3,8	3,8	0,0	11,5	11,5
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	6,6	5,5	4,4	3,3	8,8	2,2	7,7	6,6
INN	6,7	1,7	1,7	3,3	1,7	5,0	5,0	5,0
NORD	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
NTNU	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,0	1,0
UiA	0,0	1,0	0,0	0,0	1,0	0,0	1,0	1,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	12,5	16,7	8,3	4,2	0,0	8,3	27,3	33
2018	4,8	14,3	4,8	19,0	9,5	9,5	16,0	25
2019	15,0	20,0	10,0	10,0	0,0	10,0	9,1	22
2020	3,8	11,5	7,7	11,5	0,0	11,5	21,2	33
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	8,8	15,4	7,7	11,0	2,2	9,9	19,5	113
INN	1,7	53,3	3,3	5,0	0,0	6,7	44,4	108
NORD	0,0	3,4	0,0	6,9	75,9	13,8	37,0	46
NTNU	5,0	1,0	1,0	12,9	63,4	13,9	20,5	127
UiA	5,9	1,0	72,5	12,7	1,0	2,9	27,7	141
UiT	2,6	2,6	2,6	2,6	0,0	89,5	24,0	50

10.4 Oppvekstregioner ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

10.4.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 10.4.1 viser at 43,6% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er vokst opp i Oslo eller gamle Akershus. Det er den største andelen fra Oslo og Akershus ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi. 30,8% er fra andre regioner på Østlandet mens 25,8% er fra andre regioner i landet. Ingen av institusjonene som i samme periode har tilbudt et lignende studium har en like stor andel nye studenter fra Oslo og Akershus som OsloMet. De fleste har nemlig størst andel studenter fra regionen der institusjonen er lokalisert. Mens HVL (78,3%) og VID (70,5%) har størst andel fra Vestlandet, har NTNU størst andel fra Trøndelag (24,3%) og UiT størst andel fra Nord-Norge (86,2%).

Tabell 10.4.1 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	15,8	7,9	5,3	2,6	13,2	3,9	6,6	3,9
2018	14,7	2,7	1,3	1,3	8,0	2,7	5,3	10,7
2019	14,1	10,3	1,3	9,0	6,4	2,6	9,0	2,6
2020	14,9	5,4	1,4	10,8	12,2	6,8	9,5	2,7
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	14,9	6,6	2,3	5,9	9,9	4,0	7,6	5,0
HVL	0,6	0,6	0,6	1,1	0,6	1,1	1,1	3,3
NTNU	2,6	2,9	1,8	3,5	2,2	0,9	4,2	3,9
UiT	1,7	0,9	0,0	0,0	0,9	0,0	1,7	0,0
VID	1,0	1,0	0,5	0,5	1,0	0,5	2,0	0,5

Bachelorprogram i ergoterapi (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	5,3	9,2	5,3	13,2	3,9	3,9	11,6	86
2018	10,7	14,7	8,0	8,0	6,7	5,3	1,3	76
2019	10,3	7,7	5,1	9,0	2,6	10,3	6,0	83
2020	6,8	8,1	5,4	8,1	2,7	5,4	9,8	82
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	8,3	9,9	5,9	9,6	4,0	6,3	7,3	327
HVL	3,3	3,3	2,2	78,3	2,2	1,7	2,2	184
NTNU	7,2	14,7	2,9	15,1	24,3	13,8	3,2	471
UiT	2,6	1,7	0,9	3,4	0,0	86,2	4,9	122
VID	4,0	2,0	14,0	70,5	1,5	1,0	2,9	206

10.4.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 10.4.2 viser at over en tredjedel (35,3%) av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet har vokst opp i Oslo eller Akershus. En større andel av studentene på studiet har vokst opp i gamle Akershus (20,9%) enn i Oslo (14,4%). 32,4% er fra andre regioner på Østlandet og 32,4% er fra andre regioner i Norge. Ingen av institusjonene det sammenlignes med har en like stor andel studenter fra Oslo eller Akershus som OsloMet. 67% av de nye studentene ved HVL er fra Vestlandet, mens 29,3% av studentene ved NTNU er fra Trøndelag og 90,5% av studentene ved UiT er fra Nord-Norge.

Tabell 10.4.2 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	5,7	7,3	2,4	8,1	4,1	4,9	5,7	5,7
2018	7,1	6,3	6,3	3,9	4,7	3,1	3,9	10,2
2019	8,7	3,9	9,4	4,7	5,5	8,7	3,1	5,5
2020	9,4	8,6	6,5	3,6	6,5	1,4	7,9	4,3
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,8	6,6	6,2	5,0	5,2	4,5	5,2	6,4
HVL	1,2	2,4	2,4	0,6	0,6	1,2	2,1	4,0
NTNU	1,4	2,1	4,2	1,0	2,1	1,4	2,8	2,4
UiT	0,6	0,0	0,6	0,6	0,0	0,6	0,0	0,6
Bachelorprogram i fysioterapi (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	6,5	14,6	8,9	18,7	4,1	3,3	6,1	131
2018	7,9	10,2	9,4	13,4	4,7	8,7	3,1	131
2019	4,7	17,3	3,9	12,6	6,3	5,5	9,3	140
2020	11,5	10,1	7,2	16,5	3,6	2,9	9,2	153
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,8	13,0	7,4	15,3	4,7	5,0	7,0	555
HVL	3,4	2,1	4,0	67,0	6,7	2,1	3,3	338
NTNU	4,2	11,5	3,5	21,3	29,3	12,9	2,0	293
UiT	0,6	1,8	0,0	2,4	1,8	90,5	2,9	173

10.4.3 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 10.4.3 viser at 33,2% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck vokste opp i Oslo eller Akershus. En større andel av dem vokste opp i Akershus (20,6%) enn i Oslo (12,6%). Ytterligere 35,4% vokste opp andre steder på Østlandet mens 31,5% vokste opp i andre regioner. Det er verdt å merke seg at Vestlandet er den enkeltregionen størst andel av studentene på studiet kommer fra (18,3%). Ingen andre utdanningsinstitusjoner tilbyr et tilsvarende bachelorprogram vi kan sammenligne studentene ved OsloMet med.

Tabell 10.4.3 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	7,9	4,8	4,8	4,8	4,8	1,6	3,2	1,6
2018	9,6	1,9	3,8	11,5	7,7	1,9	5,8	1,9
2019	6,7	6,7	5,0	3,3	5,0	8,3	11,7	8,3
2020	-	-	-	-	-	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	8,0	4,6	4,6	6,3	5,7	4,0	6,9	4,0
Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	11,1	20,6	6,3	22,2	6,3	0,0	6,0	67
2018	5,8	19,2	3,8	19,2	3,8	3,8	10,3	58
2019	5,0	11,7	0,0	13,3	10,0	5,0	4,8	63
2020	-	-	-	-	-	-	-	-
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	7,4	17,1	3,4	18,3	6,9	2,9	6,9	188

10.4.4 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 10.4.4 viser at 28% av studentene som begynte på bachelorprogrammet i

ortopediingeniørfag ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i Oslo eller Akershus.

26% av studentene vokste opp andre steder på Østlandet mens hele 46,4% er fra andre regioner i Norge. Vestlandet står for nesten en fjerdedel (24,1%) av studentene som begynte på studiet i perioden. Det er også verdt å merke seg at like mange studenter kommer fra Innlandet som fra Oslo øst (13%). Det er ingen andre utdanningsinstitusjoner som tilbyr et lignende studium vi kan sammenligne med.

Tabell 10.4.4 Oppvekstregioner ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	0,0	0,0	6,3	0,0	0,0	6,3	0,0	25,0
2018	15,4	7,7	0,0	0,0	7,7	15,4	0,0	0,0
2019	10,0	0,0	0,0	0,0	20,0	0,0	0,0	0,0
2020	26,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,7	6,7
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	13,0	1,9	1,9	0,0	5,6	5,6	1,8	9,3
Bachelorprogram i ortopediingeniørfag (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	0,0	6,3	6,3	31,3	12,5	6,3	0,0	16
2018	0,0	15,4	0,0	23,1	15,4	0,0	13,3	15
2019	0,0	10,0	0,0	40,0	10,0	10,0	0,0	10
2020	6,7	20,0	13,3	6,7	0,0	13,3	6,3	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	1,9	13,0	5,6	24,1	9,3	7,4	5,3	57

10.4.5 Oppvekstregioner ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 10.4.5 viser at 32% av studentene som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. Av disse er majoriteten fra Akershus. Ytterligere 30% vokste opp andre steder på Østlandet, mens 38% vokste opp i andre regioner. Som ved det foregående studieprogrammet er Vestlandet igjen den enkeltregionen hvor størst andel av studentene har vokst opp (14%). Det er også tilfellet blant studentene som i samme periode begynte på et lignende studium ved HVL. Der er nemlig alle studentene fra Vestlandet. Samtidig mangler det oppvekstregion for en stor andel av studentene ved begge institusjonene, så det bør tas forbehold om eventuelle avvik i andelen som fremkommer her og skjevheter i sammenligningsgrunnlaget mellom dem.

Tabell 10.4.5 Oppvekstregioner ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	6,3	0,0	6,3	6,3	6,3	0,0	6,3	12,5
2018	9,1	0,0	9,1	0,0	9,1	0,0	9,1	0,0
2019	16,7	0,0	0,0	33,3	0,0	8,3	0,0	8,3
2020	0,0	9,1	0,0	9,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	8,0	2,0	4,0	12,0	4,0	2,0	4,0	6,0
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Masterprogram i rehabilitering og habilitering (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestland	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	12,5	6,3	6,3	12,5	12,5	6,3	27,3	22
2018	0,0	18,2	0,0	27,3	0,0	18,2	35,3	17
2019	8,3	8,3	0,0	8,3	8,3	0,0	25,0	16
2020	18,2	9,1	9,1	9,1	9,1	27,3	8,3	12
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	10,0	10,0	4,0	14,0	8,0	12,0	25,4	67
HVL	0,0	0,0	0,0	100,0	0,0	0,0	50,0	12

10.4.6 Oppvekstregioner ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 10.4.6 viser at en fjerdedel (25%) av studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. 40% av studentene vokste opp andre steder på Østlandet, mens 35% vokste opp i andre regioner rundt om i landet. Det er verdt å merke seg at Nord-Norge er den enkeltregionen der størst andel av de nye studentene fra 2017-2020 vokste opp. Igjen eksisterer det ingen sammenlignbare studieprogram ved andre utdanningsinstitusjoner.

Tabell 10.4.6 Oppvekstregioner ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	0,0	0,0	0,0	0,0	12,5	0,0	12,5	12,5
2018	9,1	0,0	0,0	0,0	9,1	9,1	0,0	9,1
2019	0,0	0,0	0,0	0,0	22,2	0,0	0,0	22,2
2020	8,3	16,7	0,0	0,0	8,3	0,0	8,3	8,3
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	5,0	5,0	0,0	0,0	12,5	2,5	5,0	12,5
Masterprogram i ergoterapi (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	12,5	12,5	0,0	25,0	0,0	12,5	11,1	9
2018	0,0	0,0	9,1	9,1	18,2	27,3	15,4	13
2019	22,2	11,1	0,0	0,0	11,1	11,1	18,2	11
2020	8,3	25,0	0,0	8,3	0,0	8,3	25,0	16
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	10,0	12,5	2,5	10,0	7,5	15,0	18,4	49

10.4.7 Oppvekstregioner ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 10.4.7 viser at 19,9% av studentene som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i Oslo eller Akershus. Det er den minste andelen fra området blant instituttets ulike studieprogram. Ytterligere 28,5% er fra andre steder på Østlandet mens hele 51,6% er fra andre regioner i landet. Vestlandet er den enkeltregionen i landet der den største andelen av studentene som begynte på studiet mellom 2017 og 2020 har vokst opp (27,1%). Det samme er tilfelle ved HVL, der hele 60% av studentene kommer fra Vestlandet.

Tabell 10.4.7 Oppvekstregioner ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi								
Studentkull	Oslo øst	Oslo vest	Asker & Bærum	Follo	Nedre Romer.	Øvre Romer.	Østfold	Buskerud
2017	6,3	3,1	6,3	0,0	3,1	6,3	6,3	0,0
2018	0,0	6,5	6,5	6,5	3,2	6,5	6,5	3,2
2019	2,4	4,9	0,0	2,4	4,9	2,4	2,4	2,4
2020	0,0	3,9	2,0	0,0	3,9	3,9	2,0	7,8
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	1,9	4,5	3,2	1,9	3,9	4,5	3,9	3,9
HVL	0,0	3,1	1,5	0,0	1,5	0,0	1,5	6,2
Masterprogram i fysioterapi (fortsetter)								
Studentkull	Vestf. & Telem.	Innlandet	Agder	Vestlandet	Trøndelag	Nord-Norge	Missing	Antall
2017	6,3	6,3	15,6	18,8	6,3	15,6	5,9	34
2018	6,5	25,8	0,0	16,1	3,2	9,7	11,4	35
2019	14,6	2,4	17,1	34,1	7,3	2,4	21,2	52
2020	5,9	15,7	3,9	33,3	3,9	13,7	16,4	61
Studentkullene sammenlagt og sammenlignet med andre institusjoner:								
OsloMet	8,4	12,3	9,0	27,1	5,2	10,3	14,8	182
HVL	6,2	7,7	3,1	60,0	4,6	4,6	9,7	72

11 Oppvekstbydeler i Oslo

Tabell 11.1.1 – 11.4.7 viser andelen av studenter fra Oslo som vokste opp i ulike bydeler i byen blant studentene som begynte på bachelor- og masterprogrammer ved HV i årene 2017-2020 per institutt. Andelen Oslostudenter fra hver bydel blir deretter sammenlignet med andelen for tilsvarende studieprogrammer ved andre institusjoner med studenter fra Oslo. Studentenes oppvekstbydel er definert ut fra grunnkretsen til deres registrerte bostedsadresse i året de fylte 16 år. Bydelsinndelingen følger grensene til dagens 15 bydeler, som gjelder fra 01.01.2004. I registerdataene er det ikke registrert informasjon om grunnkretstilhørighet før 1990. Det betyr at det mangler registrert bosted for studentene som fylte 16 år før 1990. I tillegg mangler det registrert grunnkrets for innvandrere som ankom Norge senere enn året de fylte 16 år. Dermed er det antagelig noen skjevheter i de rapporterte fordelingene av studenter mellom oppvekstbydeler per studieprogram. Det er verdt å merke at «Antall» i tabellene indikerer det totale antallet studenter fra Oslo på studiet, og ikke det totale antallet studenter på studiet.

11.1 Oppvekstbydeler ved Institutt for atferdsvitenskap

11.1.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Tabell 11.1.1 viser at tre fjerdedeler (75%) av studentene fra Oslo som begynte på

bachelorprogrammet i psykologi med vekt på atferdsanalyse fra 2017-2020 vokste opp i

bydeler på østkanten. Av bydelene på østkanten er størst andel fra Grorud, Stovner og

Østensjø (12,5%). Samtidig er det bydel Nordre Aker på vestkanten som har den største

enkeltandelen av studenter (15,6%). Frogner, Ullern og Vestre Aker utgjør 3,1% hver, mens

ingen av studentene fra Oslo som begynte på studiet mellom 2017 og 2020 kommer fra St.

Hanshaugen. Det samme gjelder bydel Bjerke. Det er ingen institusjoner å sammenligne

med.

Tabell 11.1.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse

Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	3,1	3,1	6,3	0,0	3,1	3,1	3,1	15,6
Bachelorprogram i psykologi med vekt på atferdsanalyse (<i>fortsetter</i>)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	12,5	12,5	9,4	12,5	6,3	9,4	32

11.1.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i vernepleie

Tabell 11.1.2 viser at hele 90,6% av studentene med bakgrunn fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i vernepleie ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i bydeler øst i byen. Studentene fra Alna utgjør den største andelen (18,3%), etterfulgt av studentene fra Søndre Nordstrand (14,3%) og Stovner (12,7%). Av bydelene på vestkanten er andelen fra Vestre Aker (3,2%) og Nordre Aker (3,2%) størst. Igjen er det ingen av studentene som begynte på studiet mellom 2017 og 2020 som vokste opp på St. Hanshaugen. I likhet med OsloMet er det også en overvekt av Oslostudenter fra østkanten ved samtlige av institusjonene det sammenlignes med. Ved NORD, UiA, UiT og USN er samtlige av studentene fra Oslo vokst opp i bydeler øst i byen.

Tabell 11.1.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i vernepleie

Bachelorprogram i vernepleie								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	5,6	4,8	3,2	0,0	1,6	1,6	3,2	3,2
HiØ	15,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	7,7
HVL	28,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	14,3
INN	0,0	0,0	10,0	0,0	10,0	0,0	0,0	30,0
NORD	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
NTNU	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	16,7	0,0	16,7
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
UiT	0,0	14,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
USN	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Bachelorprogram i vernepleie (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	10,3	5,6	12,7	18,3	8,7	7,1	14,3	126
HiØ	0,0	0,0	23,1	0,0	0,0	15,4	38,5	13
HVL	14,3	0,0	0,0	0,0	14,3	28,6	0,0	7
INN	0,0	0,0	20,0	0,0	20,0	0,0	10,0	10
NORD	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0	2
NTNU	16,7	0,0	16,7	0,0	0,0	33,3	0,0	6
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	2
UiT	0,0	28,6	14,3	0,0	14,3	14,3	14,3	7
USN	0,0	0,0	50,0	0,0	50,0	0,0	0,0	2

11.1.3 Oppvekstbydeler ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Tabell 11.1.3 viser at 61,7% av studentene med bakgrunn fra Oslo som begynte på masterprogrammet i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse vokste opp i bydeler øst i Oslo. Av bydelene øst i Oslo er størst andel av studentene fra Gamle Oslo og Alna (11,8%). Når det gjelder bydelene vest i Oslo er størst andel av studentene fra Frogner og Nordre Aker (11,8%). Ingen av de nye studentene på studiet er fra bydel Sagene eller St. Hanshaugen. Ingen andre institusjoner tilbyr et lignende masterprogram.

Tabell 11.1.3 Oppvekstbydeler ved masterprogram i atferdsvitenskap – spesialisering i begreper og anvendelse

Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	11,8	5,9	0,0	0,0	11,8	5,9	8,8	11,8
Masterprogram i atferdsvitenskap - spesialisering i begreper og anvendelse (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	2,9	2,9	5,9	11,8	8,8	8,8	2,9	34

11.2 Oppvekstbydeler ved Institutt for naturvitenskapelige helsefag

11.2.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i tannteknikk

Tabell 11.2.1 viser at hele 94% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i tannteknikk ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i bydeler øst i Oslo. Frogner (6,3%) er den eneste bydelen på vestkanten der en andel av studentene på studiet har vokst opp. En fjerdedel av studentene har vokst opp på Søndre Nordstrand, mens 18,8% vokste opp på Stovner. Ingen av studentene som begynte mellom 2017 og 2020 har vokst opp i bydelene Sagene, St. Hanshaugen, Ullern, Vestre Aker, Nordre Aker eller Østensjø. Det er ingen tilsvarende studieprogram ved andre institusjoner vi kan sammenligne med.

Tabell 11.2.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i tannteknikk

Bachelorprogram i tannteknikk								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	12,5	6,3	0,0	0,0	6,3	0,0	0,0	0,0
Bachelorprogram i tannteknikk (<i>fortsetter</i>)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	6,3	12,5	18,8	6,3	0,0	6,3	25	16

11.2.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Tabell 11.2.2 viser at 95,8% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i farmasi – reseptarutdanning ved OsloMet fra 2017-2020 har vokst opp på østkanten i Oslo. Det er den høyeste andelen blant de ulike programmene ved instituttet. Størst andel er fra Stovner (24,3%), etterfulgt av Alna (15,7%) og Søndre Nordstrand (14,3%). Av studentene fra vestkanten er en like stor andel fra Frogner og Vestre Aker (1,4%). Ingen av studentene er fra Sagene, Ullern eller Nordre Aker. Blant studentene fra Oslo som begynte på et tilsvarende studium ved NORD i samme periode er samtlige av dem fra bydeler øst i byen.

Tabell 11.2.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning

Bachelorprogram i farmasi - reseptarutdanning								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	5,7	8,6	0,0	0,0	1,4	0,0	1,4	0,0
UiT	20,0	0,0	0,0	0,0	20,0	0,0	0,0	0,0
NORD	8,3	0,0	8,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Bachelorprogram i farmasi – reseptarutdanning (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	8,6	8,6	24,3	15,7	5,7	4,3	14,3	69
UiT	20,0	0,0	0,0	20,0	0,0	0,0	20,0	5
NORD	0,0	8,3	8,3	33,3	0,0	0,0	33,3	12

11.2.3 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Tabell 11.2.3 viser at 81,5% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i bioingeniørfag ved OsloMet fra 2017-2020 har vokst opp i bydeler øst i Oslo. Størst andel av studentene er fra Stovner (18,2%), etterfulgt av studenter fra Søndre Nordstrand (16,4%) og Østensjø (14,5%). Av studentene fra vest i Oslo er størst andel fra Nordre Aker (9,1%). Ingen av studentene på studiet har vokst opp på St. Hanshaugen eller Vestre Aker. Vi ser en lignende trend blant studentene fra Oslo som begynte på tilsvarende studium ved flere av de øvrige institusjonene. Ved UiA, HiØ, NTNU og HVL er nemlig majoriteten av Oslostudentene fra bydeler øst i byen.

Tabell 11.2.3 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i bioingeniørfag

Bachelorprogram i bioingeniørfag								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	3,6	1,8	1,8	0,0	3,6	5,5	0,0	9,1
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	66,7	0,0	0,0	0,0
HiØ	8,3	4,2	4,2	4,2	0,0	8,3	0,0	0,0
NTNU	0,0	4,3	0,0	0,0	0,0	8,7	13,0	17,4
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	0,0	0,0
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Bachelorprogram i bioingeniørfag (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	9,1	5,5	18,2	7,3	14,5	3,6	16,4	55
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	33,3	3
HiØ	4,2	0,0	4,2	16,7	16,7	4,2	25,0	24
NTNU	4,3	13,0	8,7	4,3	17,4	8,7	0,0	23
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	50,0	0,0	2

11.2.4 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i radiografi

Tabell 11.2.4 viser at 84,7% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i radiografi ved OsloMet fra 2017-2020 har vokst opp øst i Oslo. Størst andel av studentene er fra bydel Nordstrand (23,1%), mens ingen av studentene er fra Grünerløkka eller Søndre Nordstrand (0%).

Tabell 11.2.4 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i radiografi

Bachelorprogram i radiografi								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	5,8	0,0	1,9	1,9	1,9	1,9	7,7	1,9
NTNU	9,1	0,0	9,1	0,0	0,0	0,0	27,3	9,1
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	33,3	0,0
USN	0,0	7,1	0,0	0,0	0,0	7,1	7,1	7,1

Bachelorprogram i radiografi (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	5,8	11,5	13,5	13,5	9,6	23,1	0,0	52
NTNU	0,0	0,0	27,3	18,2	0,0	0,0	0,0	11
UiT	0,0	0,0	0,0	100	0,0	0,0	0,0	1
HVL	0,0	0,0	0,0	33,3	0,0	0,0	33,3	3
USN	7,1	14,3	7,1	7,1	7,1	28,6	0,0	14

11.2.5 Oppvekstbydeler ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Tabell 11.2.5 viser at 89,1% av studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin ved OsloMet fra 2017-2020 har vokst opp øst i Oslo. Størst andel av studentene er fra bydel Søndre Nordstrand (22,2%), etterfulgt av studentene fra Stovner (16,7%). Ingen av studentene er fra Sagene, St. Hanshaugen, Frogner eller Ullern.

Tabell 11.2.5 Oppvekstbydeler ved masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin

Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	5,6	11,1	0,0	0,0	0,0	0,0	5,6	5,6
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
UiB	25,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0
Masterprogram i helse og teknologi – spesialisering i biomedisin (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	5,6	5,6	16,7	11,1	5,6	5,6	22,2	18
UiT	0,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1
UiB	0,0	25,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	4

11.3 Oppvekstbydeler ved Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid

11.3.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i sykepleie

Tabell 11.3.1 viser at 81,4% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i sykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 er vokst opp øst i Oslo. Størst andel av studentene er fra Alna (14%), tett etterfulgt av Søndre Nordstrand (13,3%) og Stovner (12,2%). Den laveste andelen består av studenter fra bydel Sagene (1,4%). Til sammenligning er UiS det eneste studiestedet der majoriteten av studentene fra Oslo er vokst opp i bydeler vest i byen (56,5%). De øvrige institusjonene har en overvekt av studenter fra østkanten og den største andelen finner vi blant studentene ved UiA (84,2%).

Tabell 11.3.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i sykepleie

Bachelorprogram i sykepleie								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	5,9	3,6	1,4	1,6	1,8	2,9	6,3	5,9
HiM	14,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	14,3
UiS	4,3	4,3	0,0	0,0	0,0	17,4	17,4	21,7
UiA	5,3	5,3	0,0	0,0	5,3	0,0	0,0	10,5
HiØ	5,3	5,3	0,0	5,3	5,3	0,0	5,3	5,3
LDH	2,5	1,5	4,6	1,5	3,0	8,1	7,6	15,7
NTNU	0,0	1,1	1,1	2,3	3,4	4,6	19,5	14,9
UiT	4,8	4,8	0,0	0,0	14,3	4,8	4,8	9,5
VID	3,2	0,8	2,8	1,2	5,6	6,4	10,0	6,4
NORD	0,0	3,6	0,0	3,6	7,1	10,7	10,7	7,1
HVL	2,6	2,6	2,6	0,0	2,6	2,6	13,2	5,3
INN	2,0	5,9	7,8	2,0	0,0	5,9	2,0	11,8
USN	2,8	2,8	5,6	0,0	0,0	0,0	5,6	13,9

Bachelorprogram i sykepleie (fortsetter)								
UH- institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord- strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	7,4	7,2	12,2	14,0	8,3	8,1	13,3	443
HiM	14,3	14,3	14,3	0,0	28,6	0,0	0,0	7
UiS	0,0	0,0	0,0	4,3	8,7	13,0	8,7	23
UiA	5,3	0,0	5,3	10,5	5,3	36,8	5,3	18
HiØ	5,3	26,3	10,5	5,3	10,5	0,0	10,5	19
LDH	6,1	5,1	4,1	6,1	13,7	12,7	7,6	197
NTNU	0,0	1,1	8,0	3,4	16,1	9,2	14,9	87
UiT	9,5	0,0	9,5	19,0	9,5	9,5	0,0	21
VID	4,4	6,4	7,6	10,4	12,0	12,4	10,0	249
NORD	0,0	3,6	10,7	17,9	14,3	0,0	10,7	28
HVL	2,6	10,5	0,0	7,9	13,2	26,3	7,9	38
INN	5,9	7,8	5,9	13,7	5,9	9,8	13,7	51
USN	2,8	0,0	11,1	13,9	5,6	2,8	30,6	35

11.3.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i paramedisin

Tabell 11.3.2 viser at 64,7% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i paramedisin ved OsloMet fra 2017-2020 kommer fra bydeler øst i Oslo. Størst andel av studentene vokste opp i bydel Nordre Aker (23,5%) og Stovner (23,5%). Ingen av studentene kommer fra Gamle Oslo, Sagene, St. Hanshaugen, Frogner, Ullern, Bjerke, Grorud, Alna eller Søndre Nordstrand.

Tabell 11.3.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i paramedisin

Bachelorprogram i paramedisin								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	11,8	0,0	0,0	0,0	5,9	5,9	23,5
UiS	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
HiØ	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	33,3	66,7
NORD	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	33,3	0,0

Bachelorprogram i paramedisin (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	0,0	23,5	0,0	17,6	11,8	0,0	17
UiS	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	0,0	1
HiØ	0,0	16,7	16,7	0,0	33,3	16,7	16,7	6
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3
NORD	0,0	0,0	33,3	33,3	0,0	0,0	0,0	3

11.3.3 Oppvekstbydeler ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Tabell 11.3.3 viser at 68,4% av studentene fra Oslo som begynte på masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i bydeler øst i Oslo. Over en fjerdedel (26,3%) av studentene er fra Alna, mens Gamle Oslo, Vestre Aker, Nordre Aker, Stovner og Søndre Nordstrand står for 10,5% hver. Ingen av studentene vokste opp på Grünerløkka, Sagene, St. Hanshaugen, Grorud eller Østensjø. Blant studentene fra Oslo som begynte på et tilsvarende studium i samme periode ved UiO er også andelen fra bydeler øst i Oslo størst, mens VID har en overvekt av studenter fra bydeler vest i Oslo.

Tabell 11.3.3 Oppvekstbydeler ved masterprogram i sykepleie – klinisk forskning og fagutvikling

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	10,5	0,0	0,0	0,0	5,3	5,3	10,5	10,5
UiO	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	25,0
VID	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	30,0	20,0

Masterprogram i sykepleie - klinisk forskning og fagutvikling (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	5,3	0,0	10,5	26,3	0,0	5,3	10,5	19
UiO	25,0	25,0	0,0	0,0	0,0	25,0	0,0	4
VID	0,0	0,0	0,0	10,0	0,0	30,0	10,0	10

11.3.4 Oppvekstbydeler ved masterprogram i jordmorfag

Tabell 11.3.4 viser at nesten tre fjerdedeler (72,8%) av studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i jordmorfag ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp på østkanten. Størst andel av studentene kommer fra Østensjø (18,2%), mens ingen av dem kommer fra Grünerløkka, Sagene, St. Hanshaugen, Frogner eller Stovner.

Tabell 11.3.4 Oppvekstbydeler ved masterprogram i jordmorfag

Masterprogram i jordmorfag								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	9,1	0,0	0,0	0,0	0,0	13,6	9,1	4,5
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0
USN	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	0,0	0,0

Masterprogram i jordmorfag (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	13,6	4,5	0,0	9,1	18,2	13,6	4,5	22
HVL	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2
USN	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2

11.3.5 Oppvekstbydeler ved masterprogram i anestesisykepleie

Tabell 11.3.5 viser at 80% av studentene som begynte på masterprogrammet i anestesisykepleie ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp øst i Oslo. Studentandelene er likt fordelt mellom Bjerke, Stovner, Nordstrand, Søndre Nordstrand og Vestre Aker med 20% hver. Blant studentene som begynte på et tilsvarende studium ved USN i samme periode er de fire Oslostudentene fordelt mellom bydelene Vestre Aker, Stovner, Alna og Nordstrand. Ved UiT er den eneste studenten fra Oslo oppvokst på Alna.

Tabell 11.3.5 Oppvekstbydeler ved masterprogram i anestesisykepleie

Masterprogram i anestesisykepleie								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	20,0	0,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
USN	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	25,0	0,0
Masterprogram i anestesisykepleie (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	20,0	0,0	20,0	0,0	0,0	20,0	20,0	5
UiT	0,0	0,0	0,0	100,0	0,0	0,0	0,0	1
USN	0,0	0,0	25,0	25,0	0,0	25,0	0,0	4

11.3.6 Oppvekstbydeler ved masterprogram i intensivsykepleie

Tabell 11.3.6 viser at 66,7% av studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i intensivsykepleie ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i bydel Nordre Aker vest i Oslo. Det er det eneste studieprogrammet ved instituttet der majoriteten av studentene fra Oslo er fra bydeler vest i byen. De resterende studentene er likt fordelt mellom Nordstrand og Søndre Nordstrand (16,7%). LDH (65,5%) har en overvekt av studenter fra bydeler øst i Oslo.

Tabell 11.3.6 Oppvekstbydeler ved masterprogram i intensivsykepleie

Masterprogram i intensivsykepleie								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	66,7
UiS	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	0,0
LDH	3,1	3,1	3,1	3,1	6,3	6,3	9,4	9,4
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Masterprogram i intensivsykepleie (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	16,7	16,7	6
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	0,0	1
LDH	9,4	6,3	9,4	12,5	3,1	9,4	6,3	32
UiS	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1

11.3.7 Oppvekstbydeler ved masterprogram i barnesykepleie

Tabell 11.3.7 viser at tre av de fire studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i barnesykepleie ved OsloMet vokste opp på østkanten.

Tabell 11.3.7 Oppvekstbydeler ved masterprogram i barnesykepleie

Masterprogram i barnesykepleie								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	25,0	0,0	0,0	0,0	0,0
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0
Masterprogram i barnesykepleie (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	0,0	0,0	50,0	25,0	0,0	0,0	4
HVL	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2

11.3.8 Oppvekstbydeler ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Tabell 11.3.8 viser at 81,2% av studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i empowerment og helsefremmende arbeid ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i bydeler øst i Oslo. Størst andel av studentene vokste opp på Alna (25%), etterfulgt av studenter fra Frogner, Grorud, Stovner og Søndre Nordstrand (12,5%). Ingen av studentene vokste opp på Sagene, St. Hanshaugen, Ullern, Nordre Aker og Østensjø. Blant studentene som begynte på tilsvarende studium i samme periode ved UiS, NTNU og UiT er andelen studenter fra bydelene øst og vest i byen likt fordelt. UiB er den eneste institusjonen der majoriteten (66,6%) av studentene fra Oslo vokste opp på vestkanten.

Tabell 11.3.8 Oppvekstbydeler ved masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	6,3	0,0	0,0	12,5	0,0	6,3	0,0
UiS	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0
NTNU	0,0	0,0	16,7	16,7	16,7	0,0	0,0	0,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0
UiO	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	9,1	18,2
UiB	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	33,3	33,3
NMBU	4,0	0,0	0,0	8,0	8,0	4,0	8,0	20,0
HVL	0,0	0,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
INN	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	25,0	0,0
HK	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Masterprogram i empowerment og helsefremmende arbeid (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	6,3	12,5	12,5	25,0	0,0	6,3	12,5	16
UiS	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0	2
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	2
NTNU	0,0	0,0	16,7	0,0	0,0	16,7	16,7	6
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	2
UiO	9,1	9,1	18,2	9,1	9,1	9,1	9,1	11
UiB	0,0	0,0	0,0	33,3	0,0	0,0	0,0	3
NMBU	8,0	0,0	0,0	16,0	8,0	8,0	8,0	25
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1
INN	25,0	0,0	25,0	0,0	0,0	25,0	0,0	4
HK	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	50,0	0,0	2

11.3.9 Oppvekstbydeler ved masterprogram i samfunnsernæring

Tabell 11.3.9 viser at av de seks studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i samfunnsernæring ved OsloMet fra 2017-2020 vokste to opp på Nordstrand (33,3%), mens bydelene St. Hanshaugen, Ullern, Østensjø og Søndre Nordstrand hadde en student hver. Det betyr at ingen av studentene som begynte på studiet vokste opp i Gamle Oslo, Grünerløkka, Sagene, Frogner, Vestre Aker, Nordre Aker, Bjerke, Grorud, Stovner eller Alna.

Tabell 11.3.9 Oppvekstbydeler ved masterprogram i samfunnsernæring

Master i samfunnsernæring								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	16,7	0,0	16,7	0,0	0,0
Master i samfunnsernæring (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	16,7	33,3	16,7	6

11.3.10 Oppvekstbydeler ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Tabell 11.3.10 viser at nesten tre fjerdedeler (72,7%) av studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i psykisk helsearbeid – deltid ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp øst i byen. Samtidig utgjør studentene fra bydel Vestre Aker på vestkanten den største enkeltandelen på studiet (27,3%). Ingen av studentene vokste opp i Gamle Oslo, Grünerløkka, Sagene, St. Hanshaugen, Frogner, Ullern, Nordre Aker eller Grorud.

Tabell 11.3.10 Oppvekstbydeler ved masterprogram i psykisk helsearbeid – deltid

Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	27,3	0,0
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
INN	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	20,0
Masterprogram i psykisk helsearbeid - deltid (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	9,1	0,0	18,2	9,1	9,1	18,2	9,1	17
UiA	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1
INN	0,0	0,0	20,0	20,0	20,0	0,0	20,0	5

11.4 Oppvekstbydeler ved Institutt for rehabiliteringsvitenskap og helseteknologi

11.4.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i ergoterapi

Tabell 11.4.1 viser at 83,1% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i ergoterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i bydeler øst i byen. Størst andel vokste opp på Søndre Nordstrand (15,4%), etterfulgt av studentene fra Nordstrand (13,8%). Av bydelene vest i Oslo er størst andel fra Vestre Aker (9,2%). Ingen av studentene er fra St. Hanshaugen eller Ullern.

Tabell 11.4.1 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i ergoterapi

Bachelorprogram i ergoterapi								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	4,6	3,1	1,5	0,0	1,5	0,0	9,2	6,2
NTNU	0,0	12,0	4,0	8,0	0,0	0,0	16,0	8,0
UiT	0,0	33,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	33,3
VID	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	25,0	0,0
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	0,0

Bachelorprogram i ergoterapi (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	1,5	10,8	7,7	12,3	12,3	13,8	15,4	65
NTNU	0,0	0,0	4,0	12,0	16,0	20,0	0,0	25
UiT	0,0	33,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3
VID	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	25,0	50,0	4
HVL	0,0	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2

11.4.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i fysioterapi

Tabell 11.4.2 viser at 63,4% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i bydeler på østkanten. Samtidig utgjør studentene som vokste opp Vestre Aker og Nordre Aker de største enkeltandelene (14,9%). Av studentene som vokste opp øst i Oslo, kommer de største andelene fra Søndre Nordstrand og Østensjø (13,5%). Ingen av studentene vokste opp på Grünerløkka, Frogner eller Bjerke.

Tabell 11.4.2 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i fysioterapi

Bachelorprogram i fysioterapi								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	6,8	0,0	1,4	2,7	0,0	4,1	14,9	14,9
NTNU	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	30,0	20,0
UiT	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
HVL	0,0	0,0	8,3	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0
Bachelorprogram i fysioterapi (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	4,1	8,1	6,8	13,5	9,5	13,5	74
NTNU	0,0	0,0	0,0	10,0	20,0	10,0	10,0	10
UiT	0,0	0,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1
HVL	0,0	8,3	0,0	0,0	8,3	16,7	8,3	12

11.4.3 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Tabell 11.4.3 viser at over tre fjerdedeler (77,3%) av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i fysioterapi – studieretning mensendieck ved OsloMet fra 2017-2019 vokste opp øst i Oslo. Størst andel av studentene vokste opp på Søndre Nordstrand, etterfulgt av studentene fra Nordstrand, Østensjø, Nordre Aker og Stovner (13,6%). Ingen av studentene som begynte på studiet mellom 2017 og 2020 vokste opp i Gamle Oslo, Sagene, St. Hanshaugen, Frogner, Ullern, Bjerke eller Grorud. Det er ingen institusjoner å sammenligne med.

Tabell 11.4.3 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i fysioterapi – studieretning mensendieck

Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	4,5	0,0	0,0	0,0	0,0	9,1	13,6
Bachelorprogram i fysioterapi - studieretning mensendieck (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	0,0	13,6	9,1	13,6	13,6	18,2	21

11.4.4 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Tabell 11.4.4 viser at 87,5% av studentene fra Oslo som begynte på bachelorprogrammet i ortopediingeniørfag fra 2017-2020 vokste opp på østkanten. Gamle Oslo og Grünerløkka hadde to studenter hver, mens de fire gjenværende Oslostudentene fordelte seg på Frogner, Alna, Østensjø og Søndre Nordstrand. Ingen av studentene på studiet kommer fra Sagene, St. Hanshaugen, Ullern, Vestre Aker, Nordre Aker, Bjerke, Grorud, Stovner eller Nordstrand.

Tabell 11.4.4 Oppvekstbydeler ved bachelorprogram i ortopediingeniørfag

Bachelorprogram i ortopediingeniørfag								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grünerløkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	25,0	25,0	0,0	0,0	12,5	0,0	0,0	0,0
Bachelorprogram i ortopediingeniørfag (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	0,0	0,0	12,5	12,5	0,0	12,5	8

11.4.5 Oppvekstbydeler ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Tabell 11.4.5 viser at fire av de fem studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i rehabilitering og habilitering ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp øst i byen. To studenter vokste opp på Grorud, mens Nordre Aker, Bjerke og Østensjø hadde en student hver. Det betyr at ingen vokste opp i Gamle Oslo, Grünerløkka, Sagene, St. Hanshaugen, Frogner, Ullern, Vestre Aker, Stovner, Alna, Nordstrand eller Søndre Nordstrand. Igjen er det ingen andre utdanningsinstitusjoner å sammenligne med.

Tabell 11.4.5 Oppvekstbydeler ved masterprogram i rehabilitering og habilitering

Masterprogram i rehabilitering og habilitering								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grünerløkka	Sagene	St.Hanshaugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	20,0
Masterprogram i rehabilitering og habilitering (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nordstrand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	20,0	40,0	0,0	0,0	20,0	0,0	0,0	5

11.4.6 Oppvekstbydeler ved masterprogram i ergoterapi

Tabell 11.4.6 viser at tre av de fire studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i ergoterapi ved OsloMet fra 2017-2020 vokste opp i bydeler øst i byen. Studentene fra Oslo er likt fordelt mellom Stovner, Nordstrand, Søndre Nordstrand og Nordre Aker.

Tabell 11.4.6 Oppvekstbydeler ved masterprogram i ergoterapi

Masterprogram i ergoterapi								
UH- institusjon	Gamle Oslo	Grüner- løkka	Sagene	St.Hans- haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	25,0
Masterprogram i ergoterapi (<i>fortsetter</i>)								
UH- institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord- strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	0,0	25,0	0,0	0,0	25,0	25,0	4

11.4.7 Oppvekstbydeler ved masterprogram i fysioterapi

Tabell 11.4.7 viser at 70% av studentene fra Oslo som begynte på masterprogrammet i fysioterapi ved OsloMet mellom 2017 og 2020 vokste opp i bydeler på vestkanten. Størst andel av studentene kommer fra Nordre Aker (40%), etterfulgt av studentene fra Vestre Aker (20%). De resterende studentene er likt fordelt mellom Frogner, Grorud og Østensjø (10%). Ingen av studentene kommer fra Gamle Oslo, Grünerløkka, Sagene, St. Hanshaugen, Ullern, Bjerke, Stovner, Alna eller Søndre Nordstrand.

Tabell 11.4.7 Oppvekstbydeler ved masterprogram i fysioterapi

Masterprogram i fysioterapi								
UH-institusjon	Gamle Oslo	Grüner-løkka	Sagene	St.Hans-haugen	Frogner	Ullern	Vestre Aker	Nordre Aker
OsloMet	0,0	0,0	0,0	0,0	10,0	0,0	20,0	40,0
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0
Masterprogram i fysioterapi (fortsetter)								
UH-institusjon	Bjerke	Grorud	Stovner	Alna	Østensjø	Nord-strand	Søndre N. strand	Antall
OsloMet	0,0	10,0	0,0	0,0	10,0	10,0	0,0	10
HVL	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	50,0	0,0	2